

การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

MT* 126624

นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

ผู้วิจัย : นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ตีเมืองชัย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลดาวัลย์ วัฒนบุตร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุชิต บุญทองเถิง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

ชื่อเรื่อง	: การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R
ผู้วิจัย	: นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่
ปริญญา	: ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร
ปีการศึกษา	: 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R (3) เปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ (4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R มาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 29 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 5 เรื่อง จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง 2) แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน 1 ฉบับ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.14/81.03 (2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R เท่ากับ 0.5143 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R คิดเป็นร้อยละ 51.43 (3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอน

แบบ SQ3Rมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ(4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากอีก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระการเรียนรู้

คำสำคัญ: การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ วิธีการสอนแบบ SQ3R

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Developing English Reading Comprehension through the use of SQ3R for

Prathomsuksa 6 Students

Author : Miss Arunothai Huayyai

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisor: Assistant Professor Dr.Posit Boontongtherng
Assistant Professor Dr.Surakan Janghan

Year : 2018

ABSTRACT

This research aims to (1) to improve English Reading Comprehension through the use of SQ3R on the 75/75 efficiency; (2) to study the effectiveness index of English reading comprehension through the use of SQ3R; (3) to compare the result of English reading comprehension skills before and after learning through SQ3R; and (4) to investigate students satisfaction of learning through the use of SQ3R, The sample group was Prathomsuksa 6 students' academic year 2017 in total of 29 students selected by Cluster Random Sampling. The research instruments consisted of (1) 10 lesson plans under 5 topics (2) English Reading Comprehension Pre-test and Post-test (3) The questionnaire comprised 20 questions that use a rating scale for responses. The Statistics used in data analysis are percentage, mean, standard deviation and t-test (Dependent Samples)

The results of the study were as follow : (1) The result of English Reading Comprehension through the use of SQ3R obtained the efficiency of 81.14 / 81.03; (2) The effectiveness index of English Reading Comprehension through the use of SQ3R was 0.5143 indicating students' progression of the percentage 51.43% ; (3) The compared result of English Reading Comprehension skills before and after learning through SQ3R shows that Post-test scores are significantly higher than Pre-test scores at .05 level.

(4) The overall satisfaction of learning through SQ3R was at a high level in three aspects including Media and teaching materials, Learning activities, and Learning evaluation.

Keywords: English Reading Comprehension, SQ3R teaching method

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร ที่ให้ความอนุเคราะห์ ให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เผชฌิม กิจระการ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ดร.นิคม ชมพูหลง ศึกษาานิเทศก์ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลแวงน่าง และตำบลท่าสองคอน จังหวัดมหาสารคาม ดร.พิศมัย จำนงพิศ ผู้อำนวยการโรงเรียน ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนยางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ (มหาสารคาม) นางสนอง ที่บัวบาน และนางทองเตี้ย พรหมทอง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่ออุทัย ห้วยใหญ่ และคุณแม่รุ่งรัมย์ ห้วยใหญ่ผู้คอยให้กำลังใจช่วยเหลือ สนับสนุนมาโดยตลอด จนทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบบูชาแต่บิดา มารดา คุณครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
2.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551	14
2.3 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	18
2.4 การอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธี SQ3R	53
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้	56
2.6 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	65
2.7 ดัชนีประสิทธิผล	68
2.8 ความพึงพอใจ	70
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	75
2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย	78

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	79
3.1 แบบแผนการทดลอง	79
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	80
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	80
3.4 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ	80
3.5 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	84
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	85
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	85
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	90
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	90
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	102
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	102
5.2 สรุปผล	102
5.3 อภิปรายผล	103
5.4 ข้อเสนอแนะ	107
บรรณานุกรม	109
ภาคผนวก	117
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	118
ภาคผนวก ข แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ	152
ภาคผนวก ค ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	162
ภาคผนวก ง ตารางแสดงข้อมูลในงานวิจัย	173
ภาคผนวก จ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	182
ประวัติผู้วิจัย	188

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R	92
4.2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R	95
4.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R	96
4.4 คะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R	97
4.5 ผลการเปรียบเทียบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ก่อนกับหลังการจัดกิจกรรม	99
4.6 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R	100
ค.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R	163
ค.2 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ข้อที่คัดไว้ใช้	166
ค.3 ค่าอำนาจจำแนก (B) และความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอน แบบ SQ3R ข้อที่คัดไว้	168

ตารางที่	หน้า
ค.4 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามวัดตรงตามพฤติกรรมชี้วัดความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ข้อที่คิดไว้ใช้	170
ค.5 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ที่คิดไว้ใช้	172
ง.1 คะแนนประสิทธิภาพด้านกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R	174

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ขั้นตอนการสอนแบบ SQ3R	55
2.2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	78

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีความพึงพอใจที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น. 220)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นและผู้เรียนทุกคนต้องเรียนโดยจัดลำดับให้อยู่ในกลุ่มที่สองซึ่งเป็นกลุ่มสาระที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่ดี ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะให้มากที่สุด การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายและควรฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่กันไปด้วย อันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต โดยใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และใช้ในการศึกษาต่อ รวมทั้งการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น. 221-225)

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นเนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น การเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งใน

ห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่กันไป อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ทั้งด้านภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น. 221-225) แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่กัน 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องตามหลักการทางภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่พบเจอ คือการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลายฝึกฝนการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และบรรยากาศการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริงให้ได้มากที่สุดโดยใช้สื่อและอุปกรณ์ที่หลากหลาย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ได้เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้แนวทางในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในด้านต่าง ๆ การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ จะต้องอ่านแล้วจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ แต่การสำรวจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่า ปัญหาสำคัญในการอ่านของผู้เรียนคืออ่านแล้วยังจับใจความไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นออกมาได้ ไม่สามารถแยกแยะความรู้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่านได้ ไม่สามารถแยกใจความหลักกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการศึกษาวิชาต่าง ๆ ด้วย กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น. 221-225)

ปัญหาที่พบมากที่สุดในการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่การสอนอ่าน คือ นักเรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้แต่ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในเรื่องการอ่าน ไม่สามารถตอบคำถามหรือจับประเด็นเนื้อหาได้ สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2537, น. 150) กล่าวว่า เด็กไทยส่วนมากยังมีระดับความสามารถในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ และการที่ผู้เรียนส่วนมากยังขาดความสามารถในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น อาจเป็นเพราะการขาดวิธีการ หรือเทคนิคที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจและ ทิพวัลย์ มาแสง (2532, น. 4-5) กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดกับนักเรียนนั้นเป็นเพราะว่า ขาดความกระตือรือร้นและขาดแรงจูงใจในการเรียน ขาด

การฝึกฝนตนเอง พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ดี นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ และสิ่งสำคัญคือ ความพร้อมของนักเรียน ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองอย่างถูกต้องเป็นตัวแปรที่สำคัญ ในการพัฒนาทักษะการอ่านสามารถทำได้หลายวิธีตามบริบทของแต่ละโรงเรียน เช่น KWL-Plus, CL, เทคนิค Jigsaw หรือ CIRC แต่ SQ3R เป็นเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพการสอนอ่านในระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนจำนวนมากไม่ประสบผลสำเร็จทางด้าน การอ่าน กล่าวคือ นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง โดยตลอด และไม่สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสาเหตุหนึ่งพบว่าเป็นเกิดจากครูผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบเก่ากับนักเรียนโดยการอ่านแล้วแปลหรืออธิบายศัพท์ให้นักเรียนฟังแล้วอ่านตาม สุพิมลทรงประดิษฐ์ (2541, น. 15) นักเรียนเป็นเพียงผู้ตอบรับ ฟัง และจดจำในสิ่งที่ครูสอนหรือบอกเพียงอย่างเดียว ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544, น. 70) ได้กล่าวถึงปัญหาของการอ่านว่า นักเรียนบางคนอ่านแล้วไม่เข้าใจ จับใจความไม่ได้ เป็นเหตุให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน เรวดี หิรัญ (2540, น. 151) ได้กล่าวว่า การสอนทักษะการอ่านในระยะที่ผ่านมาเน้นไปที่การออกเสียง การแปลคำต่อคำประโยคต่อประโยคมิได้เน้นกระบวนการอ่านให้ต่อเนื่องโดยจับใจความ จากเหตุผลข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาตนเองด้านความรู้และต้องมีความรู้เรื่องการใช้สื่อและการผลิตสื่อมาใช้ในการบวนการจัดการเรียนรู้อีกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมากที่สุดในปัจจุบันได้มีนิตการศึกษานักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ได้ทดลองใช้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่างๆ เพื่อที่จะหาว่าวิธีการสอนแบบใดจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านควบคู่กันไปด้วย เพราะในการอ่านถ้าไม่เข้าใจหรือจับใจ ความสำคัญสิ่งที่อ่านไม่ได้แล้วก็ไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย ดังนั้นการจัดสื่อการอ่านที่เป็นหนังสือแบบเรียน ตำรา และชุดการอ่าน ให้มีคุณลักษณะที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและท้าทายให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็นมากยิ่งขึ้น เรวดี หิรัญ (2536, น. 151) และในกระบวนการศึกษาหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ในยุคปัจจุบันที่ต้องดำรงตนในสังคมที่เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยมากมาย ซึ่งข้อมูลนั้น อาจมีทั้งข้อเท็จจริง และข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือ ดังนั้นผู้เรียนต้องรู้จักวิเคราะห์ความสำคัญส่วนประกอบ สาเหตุและที่มาของเรื่องราวที่อ่านได้ โดยใช้กระบวนการคิดที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูง ที่เรียกว่า การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) การอ่าน

เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีการที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 2) การอ่านมีความสำคัญกับมนุษย์ตั้งแต่เด็กจนโต การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพและการศึกษา การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น. 3) การอ่านเป็นส่วนหนึ่งของภาษาซึ่งประกอบด้วยการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การอ่านจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องมีการฟัง การดูและการพูด ดังนั้นการอ่านจึงมีลักษณะขอบข่ายที่กว้างขวางครอบคลุมกิจการหลายด้าน เช่น การใช้การรับรู้ การเรียนรู้ พัฒนาการ ความสนใจการตอบสนอง การตัดสินใจ การสังเคราะห์ การแก้ปัญหา การจัดลำดับ การอนุมาน ความตั้งใจการเชื่อมโยง การอุปมาน นามธรรม การสรุป การเปรียบเทียบ ข้อมูล การประเมินค่าอย่างพินิจพิเคราะห์ การใช้สมาธิ การเลือก จินตนาการ การระลึก และการประยุกต์ ทำให้การอ่านเกิดการตอบสนองทางร่างกาย และทางอารมณ์ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ บุคลิกภาพอุปนิสัย ตลอดจนแนวการประพฤติปฏิบัติของผู้อ่านได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี พบว่าทักษะที่เป็นปัญหามากที่สุดได้แก่ทักษะการอ่าน เพราะนักเรียนอ่านเนื้อหาไม่เข้าใจ ไม่สามารถวิเคราะห์และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน จากผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษระดับโรงเรียน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านต่ำกว่า 50 ซึ่งเป็นคะแนนผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด (โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี, 2559) และจากผลการสอบวัดคุณภาพการศึกษาระดับชาติ วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2559 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ โดยที่ผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 34.59 ในขณะที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคีมีผลคะแนนเท่ากับ 25.21 โดยได้คะแนนเฉลี่ยในสาระการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารระดับโรงเรียนเท่ากับ 25.43 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คือ 35.35 วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนทำคะแนนได้ต่ำสุด

การสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R เป็นการสอนให้นักเรียนได้อ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งเป็นการอ่านที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญาให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา และรู้จักตัดสินใจในการประเมินค่าสารต่างๆ อย่างถูกต้อง เทียงธรรมสามารถนำผลการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้อย่างดี เอมอร เนียมน้อย (2551, น. 13) เนื่องจากการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R เป็นวิธีการสอนอ่านให้นักเรียนได้ฝึกอ่านฝึกคิดอย่างมีวิจารณญาณ ฝึกให้นักเรียนมีความรอบคอบ ทำตามขั้นตอนของวิธีการสอนอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเริ่มจากขั้นสำรวจ ขั้นตั้งคำถาม ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ ขั้นจดจำ และขั้นทบทวน ซึ่ง

กระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้อยากอ่าน และฝึกตนเองให้สามารถอ่านเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาที่พบดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งน่าจะสามารถแก้ปัญหาและพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และเป็นการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการจัดการจัดการกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R มาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ 2 ห้องเรียนรวม 58 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
พื้นฐาน โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน เลือก
โดยวิธีการสุ่มมาแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบ SQ3R

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

- 1.4.3.1 My family
- 1.4.3.2 My school
- 1.4.3.3 Food and drink
- 1.4.3.4 The weather forecast
- 1.4.3.5 Festival

1.4.4 สถานที่

- 1.4.4.1 โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

1.4.5 ระยะเวลาในการวิจัย

- 1.4.5.1 ผู้วิจัยทำวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“การจัดการเรียนรู้” หมายถึง ขั้นตอนหรือวิธีจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบ
SQ3R ซึ่งเป็นการสอนอ่านที่ผู้เรียนต้องใช้ความคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ มีเหตุผล ถี่ถ้วน
เพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ โดยมีเทคนิค 5 ขั้นตอน คือ 1) ชั้นสำรวจ 2) ชั้นตั้งคำถาม 3) ชั้นอ่านอย่าง
ละเอียดเพื่อหาคำตอบให้กับคำถามที่ตั้งไว้ 4) ชั้นท่องจำ จดจำ 5) ชั้นทบทวน

“ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ” หมายถึง พฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่
สามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้น หลังจากอ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้ว

“ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75” หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

75 ตัวแรก คือประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) หมายถึง ความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ในแต่ละแผนซึ่งวัดได้จากค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนจำนวน 5 ครั้งของนักเรียนทั้งหมด

75 ตัวหลัง คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้โดยใช้แผนการสอนทั้งหมด หาได้จากค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด

“ดัชนีประสิทธิผล” (Effectiveness Index : E.I.) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R โดยเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ความต้องการที่ถูกจัดลำดับตามความเร่งด่วนหรือลำดับก่อนหลังตั้งแต่ความต้องการขั้นพื้นฐานไปจนถึงความต้องการในลำดับขั้นที่สูงขึ้นถัดไป มีการกระตุ้นด้วยแรงจูงใจ (เป็นสิ่งที่คนพึงพอใจที่จะได้รับจากการแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกไป) จนก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในการวิจัยนี้ หมายถึง ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนการสอน

“วิธีการสอนแบบ SQ3R” หมายถึง เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หรือเทคนิคในการดู ถาม อ่าน ท่อง ทวน

1. Survey คือ การอ่านแบบดูผ่านแบบคร่าวๆเพื่อสำรวจเนื้อหาที่จะต้องอ่านอย่างกว้าง เพื่อหาข้อความหรือจุดสำคัญ ซึ่งในขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลาเกิน 5 นาที และการอ่านนี้จะชี้ให้เห็นหัวข้อสำคัญๆหรือแนวคิดหลักของเรื่องจะช่วยให้เราเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ได้แล้วค่อยอ่านละเอียดภายหลัง

2. Question คือ การถามโดยการคิดตั้งคำถามที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับใจความสำคัญที่เรากำลังอ่านอยู่ เช่น ถามในใจว่าข้อความที่อ่านเกี่ยวกับใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไม และอย่างไร (Who What When Where Why How) ซึ่งจะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีจุดหมายและสามารถจับประเด็นใจความได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

3. Read คือ การอ่านอย่างละเอียดเพื่อทำความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญของข้อความที่อ่านอย่างแท้จริงโดยต้องค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ไปในขณะเดียวกัน

4. Recite คือ การท่องเป็นการย้ำความจำในประเด็นสำคัญ ซึ่งอาจทำได้ด้วยการเขียนสรุป เรียบเรียงหรือย่อใจความสำคัญหรือหัวข้อหลักใหญ่ๆไว้ด้วยถ้อยคำที่ตนเองถนัดและเข้าใจมากที่สุด เพื่อสะดวกในการทบทวนต่อไปด้วย

5. Review คือ การทบทวนในเนื้อหาประเด็นต่างๆที่ได้อ่านจบแล้วว่ามีสมาธิมากน้อยเพียงใดแล้วนำข้อมูลทั้งหมดที่อ่านมาเขียนในรูปแบบผังความคิด

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักการใช้ภาษา

1.6.2 เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่มีบทบาททางการศึกษา ในการนำข้อมูลความรู้ที่ได้จากการวิจัย ไปปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป

1.6.3 เป็นแนวทางการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
4. การอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธี SQ3R
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน
7. ดัชนีประสิทธิผล
8. ความพึงพอใจ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางของการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Core Curriculum For Basic Education) ตามความหมายของพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, น. 176) หมายถึง สาระการเรียนรู้ที่เป็นแกนกลางของหลักสูตรแม่บท ประกอบไปด้วย สาระพื้นฐานที่พัฒนาผู้เรียนเป็นองค์รวม มีความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม สุนทรียภาพที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในบริบททุกด้านของการศึกษา

2.1.1 ความเป็นมา

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่าย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 และใช้ในโรงเรียนทั่วไป ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 จนมาถึงปัจจุบัน หน่วยงานต่างๆที่รับผิดชอบและมีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตรนี้ ได้ทำการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร และพบว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีข้อดีหลายประการ แต่ก็ยังมีผลสะท้อนถึงประเด็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรอีกหลายประการเช่นกัน ทางคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้ดำเนินการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อพัฒนาไปสู่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยนำข้อมูลจากการวิจัย และข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความชัดเจนและเหมาะสมมากขึ้น โดยกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี รวมทั้งเกณฑ์การวัดประเมินผล เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้นของแต่ละสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2551, น. 1-3)

2.1.2 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน และมีเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

2.1.3 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักที่สำคัญดังต่อไปนี้

2.1.3.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ โดยมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

2.1.3.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อประชาชนทุกคน ให้มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างมีความเสมอภาค เท่าเทียมและมีคุณภาพ

2.1.3.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่กระจายอำนาจให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2.1.3.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น

2.1.3.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.3.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย

2.1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

2.1.5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้

2.1.5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

2.1.5.2 ความสามารถในการคิด

2.1.5.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

2.1.5.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

2.1.5.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

2.1.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะที่เป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

2.1.6.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2.1.6.2 ซื่อสัตย์สุจริต

2.1.6.3 มีวินัย

2.1.6.4 ใฝ่เรียนรู้

2.1.6.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.1.6.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.1.6.7 รักความเป็นไทย

2.1.6.8 มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเองได้

2.1.7 มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดังนี้

- 2.1.7.1 ภาษาไทย
- 2.1.7.2 คณิตศาสตร์
- 2.1.7.3 วิทยาศาสตร์
- 2.1.7.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 2.1.7.5 สุขศึกษาและพลศึกษา
- 2.1.7.6 ศิลปะ
- 2.1.7.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 2.1.7.8 ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ พึงปฏิบัติได้อย่างมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน อีกทั้งมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบเพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไรจะสอนอย่างไรและประเมินผลการเรียนรู้อย่างไร และเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก รวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าว จะเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

2.1.8 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด เป็นตัวระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้ พึงปฏิบัติ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหาจัดทำหน่วยการเรียนรู้จัดการเรียนการสอนและเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียน

2.1.8.1 ตัวชี้วัดชั้นปีเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3)

2.1.8.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้นเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6)

หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกันดังนี้ เช่น

ว1.1ป.1/2

ว คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

1.1 คือ สาระที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ข้อที่ 1

ป.1/2 คือ ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อที่ 2

ต2.2ม.4-6/3

ต คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 คือ สาระที่ 2 มาตรฐานข้อที่ 2

ม.4-6/3 คือ ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายข้อที่ 3

2.1.9 สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งเป็นการกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้โดยแบ่งเป็น 8กลุ่มสาระการเรียนรู้ดังนี้

2.1.10 องค์ความรู้ทักษะสำคัญและคุณลักษณะ

การนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์และหลักจิตวิทยาศาสตร์

2.1.11 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุขการเป็นพลเมืองดี การศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมความรักชาติและภูมิใจในความ เป็นไทย

2.1.12 ศิลปะ

ความรู้และทักษะในการคิดริเริ่มจินตนาการ สร้างสรรค์งานศิลปะ สุนทรียภาพและการเห็นคุณค่าทางด้านศิลปะ

2.1.13 ภาษาไทย

ความรู้ทักษะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความชื่นชม การเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

2.1.14 ภาษาต่างประเทศ

ความรู้ ทักษะเจตคติและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารการแสวงหาความรู้ และการนำไปประกอบอาชีพ

2.1.15 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ความรู้ทักษะและเจตคติ ในการทำงานการจัดการการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1.16 สุขศึกษาและพลศึกษา

ความรู้ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยของตนเองและผู้อื่นการป้องกัน และการปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธีและทักษะในการดำเนินชีวิต

2.1.17 คณิตศาสตร์

การนำความรู้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตและการศึกษาต่อการมีเหตุมีผลมีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบและความคิดสร้างสรรค์

2.1.18 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.1.18.1 กิจกรรมแนะแนว

2.1.18.2 กิจกรรมนักเรียน

2.1.18.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

2.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551

2.2.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ เป็น สาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงาน อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะ สื่อสาร กับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังมีความ ภูมิใจใน ภาษาและวัฒนธรรมไทย การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตร การศึกษาขั้น พื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ ผู้เรียนพึงมี เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี

2.2.2 เป้าหมายการจัดการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2.2.2.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2.2.2.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2.2.2.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

2.2.2.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2.3 คุณภาพผู้เรียน

2.2.3.1 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่านบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง และอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๑,๐๕๐-๑,๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

2.2.4 ตัวชี้วัดชั้นปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังหรืออ่าน
2. ต 1.1 ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการ
3. ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุ ประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน
4. ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ หรือเรื่องเล่า
5. ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
6. ต 1.2 ป.6/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและให้คำแนะนำ
7. ต 1.2 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

8. ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

9. ต 1.2 ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆพร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

10. ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

11. ต 1.3 ป.6/2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟัง

12. ต 1.3 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

13. ต 2.1 ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

14. ต 2.1 ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา

15. ต 2.1 ป.6/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

16. ต 2.2 ป.6/1 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาอังกฤษ

17. ต 2.2 ป.6/2 เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้

18. ต 3.1 ป.6/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

19. ต 4.1 ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ สถานศึกษา

20. ต 4.2 ป.6/1 ใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

2.3 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2529, น. 25) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การอ่านกินความหมายกว้างกว่าอ่านหนังสือซึ่งใช้ประสาทสัมผัสทางตาเพียงอย่างเดียว และเนื่องจากมนุษย์ใช้สัญลักษณ์แทนความคิดการอ่านให้เข้าใจจึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่านด้วย ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิด เพื่อโยงสัญลักษณ์ที่อ่านให้เข้ากับประสบการณ์เดิมของตน แล้วตีความหมายออกมาเป็นความคิด ความรู้ ซึ่งประสบการณ์เดิมนั้น เป็นได้ทั้งประสบการณ์ตรง คือการได้มีปฏิกริยาตอบโต้โดยการใช้ประสาทสัมผัสกับสิ่งนั้นโดยตรง และเป็นได้ทั้งประสบการณ์แทน คือ การได้ฟังได้เห็นจากสื่อต่างๆโดยไม่มีปฏิกริยาตอบโต้กับสิ่งนั้นโดยตรง

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2555, น. 35) ได้ให้ความหมายของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง การรับรู้ความหมายและแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นความคิดตามความเข้าใจของผู้อ่าน แล้วสามารถนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

สนิท สัตโยภาส (2555, น. 53) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึงการมองดูตัวอักษรแล้วถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด จากนั้นจึงนำความรู้ ความคิดหรือสิ่งที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เมื่อถึงเวลา

ศิริพร ศรีสุนนท์พันธ์ (2556, น. 79) กล่าวว่า การอ่าน คือ การใช้สายตาดูแล้วแปลความหมายจากภาพหรือตัวอักษรออกมาเป็นความคิดหรือเรื่องราว การอ่านจึงไม่ใช่เป็นการออกเสียงพูดตามสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนเขียนเท่านั้น แต่มีความหมายถึงความเข้าใจในสิ่งที่อ่านด้วย ซึ่งการอ่านจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2558, น. 18) ได้กล่าวถึง การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นความสำคัญของการอ่านอยู่ที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำ

วรรณิ โสมประยูร (2558, น. 59) การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์เป็นเสียงพูด การสังเกตการจำรูปคำที่เคยอ่าน และรูปคำใหม่ให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน เป็นแนวทางช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้จากการผสมผสานของตัวอักษร

2.3.2 ความสำคัญของการอ่าน

จินตนา ไบกาซูยี (2550, น. 18) ได้สรุปการบรรยายของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ ดังนี้

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่นๆ
2. ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีการจำกัดเวลาและสถานที่สามารถนำไปไหนมาไหนได้
3. หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่นซึ่งมักมีอายุการใช้งานจำกัด
4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
5. การอ่านส่งเสริมให้มีสมรรถนะ มีสมาธิมากกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่นทั้งนี้เพราะขณะอ่าน จิตใจจะต้องมุ่งมั่น
6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าวๆ อ่านละเอียด อ่านข้ามหรือทุกตัวอักษร เป็นไปตามใจของผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือนั้นมีหลากหลายสามารถเลือกอ่านเองได้

7. หนังสือมีหลากหลายรูปแบบและราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่นจึงทำให้สมองผู้อ่านกว้าง สร้างแนวคิดและทัศนคติได้มากกว่า ทำให้ผู้อ่านไม่ติดอยู่กับแนวคิดเดิมๆ

8. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง วิจัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลดี

นอกจากนั้น สม สุจีรา (2559, น. 75) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ในการเรียนทุกระดับจำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาให้มากขึ้น
2. การอ่านทำให้เกิดการรอบรู้ การเป็นผู้รอบรู้ทันต่อเหตุการณ์โลกเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตปัจจุบัน การรู้จักการวิเคราะห์แยกแยะคุณค่าจากสารนำมาแก้ไข ปรับปรุงงานหรือพัฒนาองค์ความรู้ที่มีอยู่ให้ทันสมัยขึ้น จะช่วยให้ผู้อ่านมีความรอบรู้มากขึ้น เช่น การอ่านสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือการอ่านงานวิจัยสมัยใหม่ๆ เป็นต้น
3. การอ่านเสริมสร้างบุคลิกภาพ การอ่านทำให้เราสามารถวิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลได้อย่างมีเหตุผล สามารถอ้างอิงข้อเท็จจริงจากหลักฐานที่อ่าน ทำให้มีความมั่นใจในการเสนอข่าวสารต่อที่สาธารณชน
4. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อนหย่อนใจคลายเหงาได้ เราสามารถนำข้อคิดหรือแนวคิดมาใช้ในชีวิตประจำวันหรือแม้กระทั่งสามารถยกระดับจิตใจ กล่อมเกล่าจิตใจให้บริสุทธิ์ และใช้ชีวิตอย่างเป็นสุขขึ้น

กองบรรณาธิการ (2557, น. 76) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญและมีคุณค่าต่อผู้อ่าน การอ่านจะช่วยสร้างความคิด ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคมและสภาพแวดล้อม

รอบตัว รู้จักรูปแบบของสารประเภทต่าง ๆ ทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูล และจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่ แล้วสรุปออกมาเป็นแนวคิดเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์

สตีตาทาร์ณ ศรีหิรัญ (2559, น. 59) กล่าวว่า การอ่านช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านความคิด คิดสร้างสรรค์ มีเหตุผลในการตัดสินใจ เพิ่มพูนความรู้ ทันทต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการอ่านยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข นอกจากนี้ การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะจำเป็นต้องอ่านให้เข้าใจในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น และนำความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ จากเรื่องทีอ่านไปสร้างประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้

ธวัชชัย มีประเสริฐ (2552, น. 48) กล่าวว่า การอ่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งถ้าผู้อ่านสามารถจับใจความได้ เพราะจะทำให้ผู้อ่านเกิดปัญญา เกิดความคิดสร้างสรรค์ ผู้อ่านไม่เฉพาะแต่จะได้รับความรู้ ได้รู้จักใช้สำนวนโวหาร ยังได้แง่คิดจากหนังสือเหล่านั้น ได้รู้ถึงความคิดที่แตกต่างกัน สามารถประเมินค่าเรื่องทีอ่านและนำประโยชน์ทีได้รับจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

กัลยา เวทยาวงศ์ (2550, น. 35) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านโดยได้ให้ความสำคัญของการอ่านว่าเป็นทักษะและเครื่องมือในการรับสารของมนุษย์และสารนั้นมีขอบเขตกว้างขวางมากและหนังสือเป็นแหล่งรวบรวมสรรพวิชาความรู้และความบันเทิงต่าง ๆ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือพัฒนาคน คนทีอ่านหนังสือเป็นจึงเป็นแนวทางสำหรับคนทีต้องการพัฒนาตนเองเพราะสามารถนำความรู้ทีได้จากการอ่านมาใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ คนทีอ่านหนังสือไม่ออกจะเป็นพลเมืองทีไม่มีคุณภาพ

สุดาพร ลักษณ์นิยานิน (2553, น. 50) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะภาษาอังกฤษว่า ปัจจุบันการอ่านเป็นการศึกษาทีไม่ต้องลงทุน หรือลงทุนน้อยแต่ได้ผลอย่างคุ้มค่า เนื่องจากเป็นทักษะทีจำเป็นต้องใช้มากที่สุดในการเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารและศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ทีมีมากมายในปัจจุบัน

โชติگانต์ เทียงธรรม (2556, น. 78) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า มีเหตุผลหลายประการว่าทำไมการสอนนักเรียนให้อ่านข้อความหรือเรื่อง (Text) ทีเป็นภาษาอังกฤษได้จึงเป็นหน้าที่ทีสำคัญประการหนึ่งของครู ประการแรกคือมีนักเรียนจำนวนมากทีอยากอ่านภาษาอังกฤษได้ ไม่ว่าจะเพื่ออาชีพการงาน เพื่อการศึกษา หรือเพียงเพื่อความบันเทิงเท่านั้น ดังนั้นอะไรก็ตามทีเราสามารถทำได้เพื่อช่วยให้การอ่านง่ายขึ้นสำหรับเขา จะต้องเป็นเรื่องทีดีทีมาก การอ่านยังมีประโยชน์อื่น ๆ อีกด้วย การมีโอกาสได้เห็นการใช้ภาษาอังกฤษ (โดยมีข้อแม้ว่านักเรียนต้องเข้าใจสิ่งทีอ่านไม่มากทีน้อย) เป็นสิ่งที่ดีสำหรับผู้เรียนภาษา อย่างน้อยทีสุดภาษาบางส่วนจะยังคงติดอยู่ในหัวของเขาบ้าง ซึ่งนั่นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ภาษา หากเรื่องทีอ่านนั้นน่าสนใจเป็นพิเศษและทำให้เขาอยากอ่านต่อ การเรียนรู้ก็ยิ่งจะมีทางประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น

บทอ่านยังเป็นแบบอย่างที่ดีของการเขียนภาษาอังกฤษอีกด้วย เมื่อเราสอนทักษะการเขียน เราจำเป็นต้องให้นักเรียนดูแบบอย่างการเขียนที่เราต้องการให้เขาเขียนอีกด้วย

บทอ่านยังเป็นโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาคำศัพท์ ไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและวิธีการแต่งประโยค เขียนเรียงความ ระดับย่อหน้าและระดับความยาวได้

บทอ่านที่ดีสามารถนำเสนอหัวข้อที่น่าสนใจ กระตุ้นการพูดคุยแสดงความคิดเห็น กระตุ้นการใช้จินตนาการและการประยุกต์ใช้ บทอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนที่ดึงดูดความสนใจและครอบคลุมเนื้อหาสาระที่หลากหลาย

ลาวินีย์ สังกษานันท์ และคณะ (2550, น. 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านซึ่งการอ่านหนังสือมีคุณค่าและประโยชน์หลายประการ ไว้ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้เข้าใจชีวิตได้มากขึ้น การศึกษาชีวิตหลายแบบจากหนังสือ นับว่าเป็นการเรียนรู้ทางอ้อม เนื่องจากในชีวิตจริงมนุษย์ไม่สามารถรับรู้ความเป็นจริงของชีวิตเพื่อนมนุษย์ได้ทั้งหมด ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการช่วยให้เราได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตของผู้อื่นที่ถ่ายทอดมาเป็นตัวอักษร ทำให้นำเรื่องราวชีวิตของผู้อื่นมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของตนเองและช่วยให้มีความเข้าใจในชีวิตมากขึ้น

2. การอ่านช่วยให้เราเป็นคนรอบรู้ เป็นคนทันสมัย ทันโลกและทันเหตุการณ์ เพราะคือการบินทักเรื่องราวของอดีต ปัจจุบัน และบางเรื่องยังเป็นการทำนายอนาคตด้วย เรื่องราวที่บันทึกอดีตไว้มีหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ประเพณี สภาพสังคม เศรษฐกิจ ศาสนา และการเมือง ดังนั้นการอ่านเรื่องราวเหล่านี้ผ่านตัวหนังสือจึงเปรียบเสมือนการเรียนรู้ สภาพสังคมและวิถีชีวิตของคนในแต่ละยุคแต่ละสมัยได้เป็นอย่างดี การรับรู้ถึงความเป็นไปเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น จะทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ด้านการเรียนรู้และสร้างความมั่นใจในการดำเนินชีวิต ทำให้ผู้อ่านสามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ๆได้อย่างมั่นใจ

ทิพย์สุนทร อนันบุตร (2551, น. 145) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ว่า การอ่านคือทักษะการรับสารซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทรงคุณค่าในการแสวงหาความรู้และศิลปวิทยาการแขนงต่างๆในชีวิตประจำวัน เพื่อให้บุคคลเกิดความคิดและวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม ดังนั้นความสามารถด้านการอ่านจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงตนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นการฝึกฝนทักษะการอ่านจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ ซึ่งทุกคนจะต้องเรียนรู้กระบวนการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้และการดำรงชีวิตประจำวัน

ยุวณัฐ คุ่มขาว (2552, น. 82) ได้กล่าวถึง การอ่านว่าเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนที่ผู้อ่านจะต้องพยายามให้ความหมายกับข้อความที่อ่าน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ทั้งการคิด การคาดหมาย การ

เลือกสรร การตีความ และการสรุปอ้างอิง ดังนั้นในการอ่านควรจะทำความเข้าใจ และแนะนำวิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านไปใช้ในการอ่านด้วย จึงจะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้อย่างรวดเร็วระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยการแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ให้ได้ความหมายที่ถูกต้องชัดเจน การอ่านจึงเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สำคัญ สำหรับผู้เรียนในการเรียนภาษา ไม่ว่าจะเรียนในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน และที่สำคัญเป็น ทักษะเดียวที่จะคงอยู่ได้นานที่สุดซึ่งเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้สำหรับผู้เรียน

สังคมปัจจุบันเป็นยุคแห่งข่าวสารข้อมูลและเทคโนโลยี การอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านก้าวทันโลกของความเปลี่ยนแปลง สุทธิพันธ์ ศิริไทย (2551, น. 47) กล่าวถึง ความจำเป็นของการอ่านว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตคนไทยในยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมามาก เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ วิทยาการและความนึกคิดซึ่งเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วจึงมีค่าเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่ปิดขังตัวเองในบ้าน ส่วนผู้ที่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่เปิดประตูหน้าต่างทางออกไปสู่โลกข้างนอก ซึ่งเต็มไปด้วยความรู้และความคิดอันหาที่สุดมิได้ การอ่านจึงมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนในสังคม เพราะเป็นการสนับสนุนให้สามารถปรับปรุงตัวให้ทันต่อความเคลื่อนไหวของสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วยวิธีให้เขาอ่านเอาเอง คิดเอง กรองเอง และวินิจฉัยเองอย่างอิสระเสรี

สุวิทย์ มูลคำ (2554 , น. 183) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตคนไทยในปัจจุบันมาก เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ วิทยาการซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงมีค่าเปรียบเทียบกับ “ผู้ที่ไม่อ่านหนังสือคือผู้ที่ปิดขังตัวเองอยู่ในบ้าน คงรู้แต่โลกแคบ ๆ ในบ้านของตัวเองเท่านั้น ส่วนผู้ที่อ่านหนังสือคือผู้ที่เปิดประตูหน้าต่างทางออกไปสู่โลกภายนอก ที่เต็มไปด้วยความรู้และความคิดที่หาที่เขตสุดมิได้” ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารมีบทบาทมากในวงการศึกษา แต่จะเข้ามาแทนที่การศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านไม่ได้เต็มที่ เพราะการศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านต้องใช้ความคิดควบคู่ไปกับการอ่านเสมอ เป็นการใช้ความสามารถทางสติปัญญาไตร่ตรองสิ่งที่อ่านทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ละเอียดและคงทนกว่าเทคโนโลยีการสื่อสาร

ฐาปกรณ อิงวิวัฒน์ (2556, น. 92) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ เป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านมีปัญหา หรืออ่านเพื่อให้มีความรู้ในวิชาการต่างๆ เพื่อจะได้ศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เราสงสัย เช่น อ่านหนังสือสารคดี อ่านหนังสือวิชาการ เป็นต้น
2. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่มุ่งผ่อนคลายอารมณ์ เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เช่น อ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องขำขัน เป็นต้น
3. อ่านเพื่อฆ่าเวลาเป็นการอ่านที่ไม่คาดหวังด้านความรู้และเนื้อหาสาระมากนัก

อวยพร พานิช (2553, น. 40) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ ดังนี้

1. ทำให้เป็นคนทันสมัย

การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือหนังสือต่างๆทำให้ผู้อ่านรับรู้ความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์บ้านเมืองที่เกิดขึ้น เมื่อมีการสนทนาเรื่องใดๆก็จะเข้าใจ สามารถร่วมวงพูดคุยได้

2. เพื่อยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น

ประสบการณ์จากการอ่าน สามารถช่วยให้เราสามารถแก้ปัญหาต่างๆทั้งของตนเองและผู้อื่นได้ เพราะการรู้จักเลือกอ่านและอ่านอย่างถูกวิธี จะทำให้เกิดการศึกษาอย่างจริงจังจนเป็นผู้เชี่ยวชาญ สามารถวินิจฉัยเรื่องราวต่างๆอย่างถูกต้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อความเพลิดเพลินและเกิดความจรรโลงใจ

ช่วยให้จิตใจได้พักผ่อนหลังจากเคร่งเครียดจากการทำงาน ทำให้เกิดความประทับใจในเรื่องราวและสำนวนการเขียน ทำให้จิตใจสดชื่น ทั้งยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

ธนพล จาดใจดี (2556, น. 92) การอ่านคือการสื่อความหมายระหว่าง ผู้เขียนและผู้อ่านโดยที่ผู้อ่านต้องแปลความหมายของสัญลักษณ์ของตัวอักษรดังกล่าวให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิม การพัฒนาทางกาย สติปัญญาและจิตใจของผู้อ่าน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยกระบวนการสร้างสรรค์ผลผลิตนั่นคือ การวิจารณ์ การอ้างอิง ขยายความ และการสรุปความอีกด้วย

อัครา วงศ์โสธร (2554, น. 23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเรา เพราะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้จากสื่อประเภทต่างๆ ทั้งในด้านความบันเทิง การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อสร้างความมั่นใจช่วยเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพ และพัฒนาอาชีพให้เจริญก้าวหน้าส่งผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิต

กล่าวโดยสรุป คือ การอ่านหนังสือจึงมีความสำคัญมากและเป็นดัชนีชี้วัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย แม้ในปัจจุบันเทคโนโลยีจะเจริญก้าวหน้าไปไกล ความรู้อาจจะได้รับจากเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่หนังสือเพียงอย่างเดียว แต่ทุกสิ่งต้องใช้การอ่านทั้งสิ้น ซึ่งองค์ประกอบสำคัญยิ่งคือ ภาษา ที่ใช้ถ่ายทอดข้อความ อารมณ์ ความรู้ ความรู้สึก ความคิด และประสบการณ์ออกมา

2.3.3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้ถือว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญยิ่งของการอ่าน ซึ่งการที่จะให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีกลวิธีในการสอนอ่านที่ดีสำหรับให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนา มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ทัศนะในเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านและองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

Miller (1990, p. 235) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านจัดเป็นกระบวนการสร้างความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนความคิดของผู้เขียนโดยผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่มาปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอในบทอ่าน

โชติ จินตแสวง (2558, น. 211) กล่าวว่า การที่จะเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้นั้น ควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ปรากฏในประโยค ย่อหน้าและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและสิ่งที่ผู้อ่านรู้แล้วที่มีอยู่ในข้อความที่เขียนหรือประสบการณ์เดิม

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการตีความหมายจากเรื่องที่อ่านซึ่งต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ความรู้จากสำนวนประโยคต่างๆและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาของเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยความสามารถในการพิจารณาและไตร่ตรองเพื่อหาข้อสรุปให้เป็นไปตามแนวความคิดของผู้เขียน

2.3.4 องค์ประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง องค์ประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

Harris and Smith (1986, pp. 227-231) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ในแนวเดียวกัน คือ

1. ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน (Background Experience) ถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจะทำให้มีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น
2. ความสามารถทางภาษา (Language Abilities) ถ้าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางภาษาเช่น รู้ความหมายของคำศัพท์โครงสร้างของประโยคและสำนวนต่างๆในบริบทที่อ่านจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี
3. ความสามารถในการคิด (Thinking Abilities) ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้จะต้องใช้ความสามารถในการคิดเพื่อที่จะได้เข้าใจเหตุการณ์หรือความคิดรอบยอดของเรื่องที่อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น
4. ความสนใจต่อสิ่งที่อ่าน (Affection) ถ้าผู้เรียนมีทัศนคติความเชื่อและความสนใจต่อเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเกิดความสนุกสนานในขณะที่อ่าน

Williams (1986, น. 313) ได้กล่าวว่าการอ่านที่จะทำให้เกิดความเข้าใจ ต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ด้านการสะกดคำและการอ่านออกเสียง เพราะจะช่วยให้เข้าใจและจำคำในภาษาได้
2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) คือ ความรู้เรื่องรูปแบบของคำการเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ภาษา

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) คือ ความสามารถในการเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องและความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค สามารถตีความหมายที่ผู้เขียนต้องการได้

4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the World) ผู้อ่านต้องทราบว่าตนกำลังทำอะไร อ่านเพื่ออะไร และจะเลือกวิธีการอ่านอย่างไรให้เหมาะสม

ยนต์ ชุ่มจิต (2558, น. 184) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงความจำเป็นที่ต้องการใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้ไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรสนใจเป็นพิเศษหรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งเล็กน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนเองพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่างๆของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสบการณ์ความรู้สึกที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

ชาลิสา มากแผ่นทอง (2559, น. 214) กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวกับผู้อ่านในการอ่านเพื่อความเข้าใจมีดังนี้

1. ความรู้เดิมของผู้อ่าน

2. ความสนใจในการอ่าน

3. จุดประสงค์ในการอ่าน

4. ความสามารถในการสะกดคำ

ทักษะเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่านคือ

1. ความยากของคำที่ใช้

2. ลำดับประโยคที่ใช้

3. ความยาวของบทอ่าน

4. รูปแบบของการอ่าน

อภิรมณ อุไรรัตน์ (2559, น. 72) กล่าวว่า องค์ประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจคือ

1. ผู้อ่าน (Reader) ต้องมีความรู้พื้นฐานในสิ่งที่อ่าน (Background knowledge) รวมถึงมีความรู้ทางทักษะในการอ่าน (Component skill knowledge) และแรงจูงใจ (Motivation)
2. บทอ่าน (Text) อาจมีลักษณะเป็นการควบคุมโดยตรงจากผู้สอน ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านที่มีคุณภาพ ความยาวที่เหมาะสมต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจหรืออาจแต่งขึ้นเองเป็นเรื่องสั้นๆ ก็ได้
3. ภาระงาน (Task) จะมีลักษณะเฉพาะตามความต้องการของจุดประสงค์ของบทเรียน และมีกิจกรรมที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจแล้วแสดงการโต้ตอบได้ดี
4. กลยุทธ์ (Strategies) ผู้อ่านสามารถทำบทอ่านได้ง่ายขึ้นและทำความเข้าใจกับบทอ่านและภาระงานที่หลากหลายได้

กล่าวโดยสรุปองค์ประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วยองค์ประกอบผู้อ่านต้องมีความรู้พื้นฐานในสิ่งที่อ่านรวมถึงมีความรู้ทางทักษะการอ่านและแรงจูงใจ บทอ่านอาจมีลักษณะเป็นการควบคุมโดยตรงจากผู้สอน ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านที่มีคุณภาพ ความยาวที่เหมาะสมต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาระงาน จะมีลักษณะเฉพาะตามความต้องการของจุดประสงค์ของบทเรียน และมีกิจกรรมที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจแล้วแสดงการโต้ตอบได้กลยุทธ์ ผู้อ่านสามารถทำบทอ่านให้ง่ายขึ้น และทำความเข้าใจกับบทอ่านและภาระงานที่หลากหลายสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่านที่ส่งผลต่อความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ความยากของคำ ลำดับคำประโยคความยาวของบทอ่าน รูปแบบของการอ่าน ล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านของผู้อ่านทั้งสิ้น ซึ่งการที่จะพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียน หรือการสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมแก่นักเรียนนั้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงทั้งสิ้น

2.3.5 จุดประสงค์การอ่าน

ธวิวาร โฉมเฉลา (2557, น. 14) ได้กล่าวถึง จุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้

1. เพราะอยากรู้เรื่อง

ความอยากรู้เป็นเรื่องปกติธรรมดาของมนุษย์ อยากรู้เรื่องของคนอื่น อยากรู้ความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ทั้งในบ้านและนอกบ้าน อยากรู้เรื่องราวต่างๆไป เป็นต้น ด้วยความอยากรู้ เมื่อจะถามใครๆตลอดเวลาที่ไม่สามารถทำได้ จึงจำเป็นต้องชวนขวนขวายหาอ่านจากหนังสือซึ่งสามารถหยิบอ่านได้ทุกเวลา

2. เพราะต้องการศึกษา

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแข่งขัน อีกนัยหนึ่งคือ สังคมของคนเก่ง การที่จะเป็นคนเก่งกว่าคนอื่นคือ ต้องพยายามรู้ให้มากกว่าคนอื่น ใ้รู้มากกว่าความรู้ที่ได้รับจากชั้นเรียน การที่จะมีความรู้กว้างขวางได้นั้น ก็ต้องหมั่นอ่านจากหนังสือนี้เอง

3. เพราะต้องการปรับปรุงอาชีพการงาน

การแข่งขันมิได้มีเฉพาะในการศึกษาเท่านั้น ในอาชีพและการทำงานทุกชนิดก็ต้องแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา คนที่ฉลาดจะยึดหนังสือเป็นหลัก เพราะหนังสือจะช่วยให้ผู้ใฝ่รู้มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น และปรับให้มีความรู้ความสามารถในอาชีพการงาน

4. เพราะต้องการพักผ่อนเพิลิตเพลิน

ความจริงมีกิจกรรมมากมายหลายอย่างที่จะเลือกสรรเพื่อความเพิลิตเพลิน แต่การหาความเพิลิตเพลินของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน

ลาวัลย์ สังข์พันธานนท์ และคณะ (2550, น. 18) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรอบรู้ ได้แก่ การอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการศึกษาของคหกรรมในแนวอาชีพของตน เพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงาน ทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางทั้งเรื่องส่วนตัวและงานที่ต้องปฏิบัติ นอกจากการอ่านเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพของตนแล้ว การอ่านเพื่อความรอบรู้อาจจะเป็นการอ่านเพื่อแสวงหาความรู้แขนงอื่นๆที่ตนเองสนใจ โดยเป็นการอ่านที่ผู้อ่านตั้งใจจะจับความคิดหรือนำสารบางอย่างที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งสามารถประเมินค่า ตีความ วิพากษ์วิจารณ์ให้กว้างขวางออกไปได้

2. การอ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง อาจจะเป็นการอ่านเพื่อปฏิบัติตามและแก้ไขปัญหาต่างๆ การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านที่เน้นความรวดเร็ว เพราะสิ่งที่ต้องการจากการอ่าน คือคำตอบอย่างสั้นๆ หัวข้อ หรือประเด็นสำคัญ รวมทั้งแนวความคิดที่เด่นๆของข้อความทั้งหมด เช่น การอ่านประกาศ การอ่านป้ายโฆษณา การอ่านพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ การอ่านแผนที่ การอ่านวิธีการสร้างหรือการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นต้น

3. การอ่านเพื่อความบันเทิงและความสนุกสนานเพิลิตเพลิน เป็นการอ่านเพื่อสร้างความผ่อนคลายและพักผ่อน เพราะหนังสือเป็นเครื่องมือที่สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็น นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร กวีนิพนธ์ นิตยสาร วารสารเรื่องต่างๆ เป็นต้น

4. การอ่านเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ได้แก่ การอ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด อุดมคติ และจินตนาการ การอ่านประเภทนี้จะต้องเป็นการอ่านอย่างพิถีพิถัน เพราะฉะนั้นจึงไม่เน้นความรวดเร็วในการอ่าน แต่เน้นความถูกต้องแม่นยำในการวิเคราะห์ตีความหรือการถอดรหัสสารจากการอ่าน เพื่อก่อให้เกิดปัญญาหรือความรู้ แล้วนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนั้น สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2552, น. 90) ได้กล่าวถึง จุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือจากหนังสือประเภทต่างๆทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่างๆหรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ควรอ่านอย่างแพร่หลาย เพราะการอ่านเรื่องหนึ่งสามารถบูรณาการไปยังความรู้เรื่องอื่นๆได้

2. การอ่านเพื่อแสวงหาความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ

3. การอ่านเพื่อแสวงหาข่าวสารความคิด จะทำให้มีมุมมองที่กว้างขึ้นอันจะทำให้เรามีเหตุผลอื่นๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์หลายมุมมองมากขึ้น

4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง ได้แก่การอ่านเป็นบางครั้งบางคราวในเรื่องที่ตนสนใจหรืออยากรู้ การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นานและไม่ทำบ่อย ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อนำไปใช้เป็นหัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การวิเคราะห์ และคิดวิเคราะห์

5. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

6. การอ่านเพื่อการพัฒนาและปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ

วิจารณ์ พานิช (2557, น. 78) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน และก่อให้เกิดความรู้ที่มากมาย ซึ่งจุดมุ่งหมายหลักของการอ่านที่สำคัญมีดังนี้ คือ

1. อ่านเพื่อต้องการอยากรู้อยากเห็น ซึ่งการอยากรู้อยากเห็นเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ต้องการรู้เรื่องทั่ว ๆ ไป หรือเรื่องที่ตนเองสนใจ จึงจำเป็นต้องชวนขวยอ่าน เพื่อให้ตนเองมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ

2. อ่านเพื่อต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพราะสาเหตุที่ทำให้คนอ่านหนังสือ คือ มีเวลาว่างจึงต้องการจะใช้เวลาว่างของตนเองให้เกิดประโยชน์ โดยการหาหนังสือมาอ่าน

3. อ่านเพื่อความบันเทิงซึ่งเป็นการอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาที่ไม่เป็นวิชาการมากนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น หรือวรรณคดี เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินคลาย ความเครียด

สุธีระ ประเสริฐสรรพ (2559, น. 120) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อรอบรู้ มีวัตถุประสงค์ย่อยๆ 6 ประเด็น คือเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่สงสัย การอ่านเพื่อค้นหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยย่อและอย่างละเอียด การอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาทำรายงาน ทำการวิจัย เผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ ผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหา หรือต้องการให้ความรู้ของตนเองออกเผย หรือต้องการเพื่อประกอบอาชีพ การอ่านจึงเน้นถึงความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ

2. อ่านเพื่อความคิด เป็นการอ่านที่แสดงทัศนะที่ได้จากการอ่านวัสดุ สิ่งพิมพ์ ซึ่งได้แก่บทความ บทวิจารณ์ บทวิจัยต่างๆ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดสำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านหนังสือเพื่อการพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์และเป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน

นิยาย นวนิยาย บทละคร ทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรม หรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความเจริญรมย์เป็นสำคัญ

4. อ่านเพื่อหาความคิดแปลกใหม่ เป็นกระบวนการให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่าน เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัย และการเสนอความคิดใหม่ในหนังสือต่างๆ ซึ่งอาจหาได้ทั้งจากหนังสือสารคดีและบันเทิงคดี

5. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ความคิดและทัศนคติได้ดียิ่งขึ้น ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถที่จะเข้าร่วมสนทนากับทุกคนชั้น เพราะรับรู้ข่าวสารและพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสารกับผู้อื่นได้ เนื่องจากการอ่านมากย่อมทำให้รู้มาก ทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับของสังคม เนื้อหาข่าวสารบางประการในหนังสือจะทำให้ผู้อ่านนำมาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงช่วยพัฒนาบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี

6. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ เป็นการอ่านที่ใช้ในการช่วยชดเชยความต้องการของคนเรายังขาดอยู่ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม การอ่านจึงมีส่วนช่วยชดเชยความต้องการโดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเองเพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ หรือเพื่อสร้างภาพอารมณ์ที่ต้องการ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกเหนื่อย กลุ่มใจ ผู้อ่านมักจะไปพึ่งหนังสือเบาๆ เรื่องที่เคยรู้จัก หรือเคยอ่านสนุกसानมาอ่าน แต่บางครั้งก็อยากจะอ่านเรื่องใหม่ๆ แนวทางใหม่ๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิถีการดำรงชีวิต

กล่าวโดยสรุปจุดประสงค์การอ่านแต่ละคนจะแตกต่างกันไปตามความต้องการ ผู้อ่านจะกำหนดจุดประสงค์ของการอ่าน เพื่อตอบสนองความต้องการ โดยเฉพาะตนเอง การอ่านแต่ละครั้งย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านทั้งสิ้น ข้อควรคำนึงสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน คือ ควรใช้วิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่จะอ่าน และรู้จักแยกแยะ นำสิ่งที่เป็ประโยชน์จากการอ่านไปใช้ในการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในแต่ละด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจัดเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างสัมฤทธิผลของการอ่านให้บรรลุเป้าหมาย

2.3.6 ประเภทของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งของการเรียนภาษาที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน การอ่านจะก่อให้เกิดผลต่อผู้อ่าน คือ ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเก็บใจความสำคัญ เก็บความคิดของผู้เขียนและเก็บข้อมูลต่างๆ การอ่านจึงเป็นกระบวนการของความคิดและความเข้าใจในสิ่งที่อ่านเป็นสำคัญ ดังที่ สุพรรณสิริ วัฒนกานนท์ (2545, น. 34-35) ได้กล่าวถึงประเภทการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านแบบคร่าวๆหรือการอ่านแบบมุมกว้าง คือ การอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลตามความต้องการของผู้อ่านว่าต้องการข้อมูลอะไร

2. การอ่านเพื่อการศึกษา คือ การอ่านเพื่อต้องการข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนหรือนำข้อมูลที่อ่านไปปฏิบัติเพื่อศึกษาเพิ่มเติม

3. การอ่านเอาเรื่อง คือ การอ่านเพื่อต้องการทราบเรื่องของข้อมูลนั้นๆว่ามีความเป็นมาอย่างไรหรือมีลำดับเรื่องและความสำคัญของเรื่องอย่างไร

4. การอ่านอย่างซาบซึ้งจรโรใจ คือ การอ่านซ้ำหรือการอ่านทบทวนข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกเข้าใจในลีลาของผู้เขียนมากยิ่งขึ้น

5. การอ่านเพื่อปฏิบัติ คือ การอ่านเพื่อนำข้อแนะนำหรือข้อเสนอแนะในหนังสือไปปฏิบัติตามเพื่อให้ได้ตามความประสงค์

6. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง การอ่านชนิดนี้ไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ผู้อ่านสามารถอ่านจะช้าหรือเร็วก็ได้ ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้อ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551, น. 17-20) ได้แบ่งลักษณะการอ่านเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. การอ่านอย่างคร่าวๆ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาเอกสารอ้างอิงสำหรับการค้นหาหรือการหาสื่อใหม่ๆในห้องสมุด โดยอ่านเพียงชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง อ่านสารบัญเรื่องว่ามีอะไรบ้างหรืออ่านเนื้อหาบางตอนอย่างรวดเร็ว

2. การอ่านเร็ว เป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ รายงาน หรือหนังสืออื่นๆที่ไม่ต้องการรายละเอียดมากนัก อาจใช้อ่านสารที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เช่น อ่านนิทาน อ่านนิยาย นวนิยาย และสื่อการอ่านอื่นๆ ที่ช่วยให้ผู้อ่านได้รับการผ่อนคลายทางจิตใจ

3. การอ่านปกติ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลและตอบคำถาม อาจใช้ในการทำแบบฝึกหัดหรือการทำรายงาน อ่านแล้วจดบันทึกเพื่อสรุปเนื้อเรื่องแต่ละตอน

พัฒนจิรา จันทร์ดำ (2554, น. 52) ได้แบ่งลักษณะการอ่านเป็น 5 ชนิด ดังนี้

1. การอ่านอย่างคร่าวๆ เป็นการอ่านเพื่อสำรวจว่า ควรจะอ่านหนังสือเล่มนี้ละเอียดต่อไปหรือไม่ โดยอ่านเพียงชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ หรือการอ่านเนื้อหาบางตอนอย่างรวดเร็ว

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อเก็บแนวคิดที่ต้องการและอ่านข้ามตอนที่ไม่ต้องการ

3. การอ่านเพื่อสำรวจเนื้อหา เป็นการอ่านเพื่อทำเป็นบันทึกย่อหรือทบทวนเพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่องทั้งหมด

4. การอ่านเพื่อศึกษาอย่างลึกซึ้ง เป็นการอ่านละเอียด เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจน

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์ เป็นการอ่านละเอียด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่ามีความหมายและมีความสำคัญอย่างไร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ (2556, น. 97) กล่าวว่า การอ่านเกี่ยวข้องกับความเร็วเติบโตและพัฒนาการทุก ๆ ด้านของผู้เรียน กระทำเพื่อสนองความต้องการของตนเอง สนองความพอใจของสังคมที่มีต่อตน เป็นการเตรียมตัวที่จะรับพัฒนาการด้านอื่นๆ ที่จะตามมา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจึงขึ้นอยู่กับความเร็วของการพัฒนาการด้านต่าง ๆ องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่มีความสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านมีทั้งด้านชีววิทยาและสภาพแวดล้อม องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ สติปัญญาของผู้อ่าน สภาพร่างกาย สภาพทางสังคม และสภาพการทางด้านอารมณ์ ความสำเร็จในการอ่านนอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการได้ยินและการแยกแยะตัวหนังสือที่มองเห็นแล้ว ภูมิหลังและประสบการณ์ วุฒิภาวะ ความสนใจในการอ่านและการเรียนการสอนที่เหมาะสมมีส่วนช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านอีกด้วย

พรพิมล ศิริกุล (2559, น. 87) ได้แบ่งประเภทของการอ่านอย่างกว้างๆ ไว้ด้วยกัน 2 ประเภท คือ การอ่านในใจ (Silent Reading) และการอ่านออกเสียง (Oral Reading) ดังนี้

1. การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง โดยผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายจะจับใจความอย่างรวดเร็ว รู้เรื่องเร็ว และถูกต้อง การอ่านในใจช่วยให้เข้าใจเนื้อความได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง เพราะผู้อ่านไม่ต้องแบ่งสมองไว้สำหรับการแปลงความคิดออกมาเป็นเสียง เมื่อเบื่อก็กหยุดพักได้ หลักสำคัญของการอ่านในใจ คือ ความแม่นยำในการจับตาดูตัวหนังสือ การเคลื่อนสายตา จากคำต้นวรรคไปสู่คำท้ายวรรค และการแบ่งช่วงระหว่างวรรคหนึ่งผ่านไปสู่วรรคหนึ่ง ความแม่นยำในการกวาดสายตาเป็นสิ่งที่ต้องฝึกให้เร็ว จึงจะสามารถเก็บคำได้ครบ ทุกคำ การเปลี่ยนบรรทัดต้องคล่องแคล่ว เมื่อจบย่อหน้าหนึ่งควรหยุดคิดเล็กน้อย เพื่อสรุปความคิดว่าย่อหน้าที่อ่านจบลงกล่าวถึงอะไร เนื้อความสำคัญอยู่ที่ใด

2. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ต้องการความถูกต้องในเรื่องของเสียง เสียงสูงต่ำจังหวะ การหยุดวรรคตอนให้ถูกต้องชัดเจน เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมองและ การเปล่งเสียงออกทางช่องปาก นั่นคือ สายตาจะต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้แล้วสมองจะต้องประมวลให้เป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงออกมา การอ่านออกเสียงจะต้องเกี่ยวข้องกับผู้ฟังด้วย เพราะเป็นวิธีสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจกันได้ ภารกิจของผู้อ่านคือ อ่านสารเดิมที่มีผู้เขียนไว้แล้ว ถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟัง โดยที่จะต้องพยายามรักษาสารเดิมเอาไว้ให้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

โดยสรุป การอ่าน คือ การสื่อความหมาย ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีสารหรือบทอ่านเป็นสื่อ ผู้เขียนเป็นผู้ใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของตนเอาไว้ในบทอ่าน ส่วนผู้อ่านเป็นผู้รับความหมายที่ผู้เขียนถ่ายทอดเอาไว้โดยใช้ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ที่ตนมีอยู่ทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและสามารถนำความเข้าใจไปใช้ประโยชน์

2.3.7 ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539, น. 110) ได้เสนอขั้นตอนของการสอนทักษะการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแก่ผู้เรียน ตัวอย่างกิจกรรมที่ใช้ในขั้นนี้ ได้แก่

1.1 ให้นักเรียนคาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนึกถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน

1.2 ให้นักเรียนเดาความหมายจากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพและการแสดงท่าทาง

2. ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่าน กิจกรรมที่ใช้ในขั้นนี้ ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโยงให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เขียนลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์เนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป (Summarizing)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำได้จะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้ โดยให้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

Smith (1980, p. 72) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการสอนอ่าน (Pre-reading) จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้คือ

1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวข้อเรื่อง

1.2 เพื่อชักจูงให้ผู้เรียนสนใจเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน

1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง

2. ขั้นการอ่าน (While-reading) ขั้นตอนนี้เน้นที่เนื้อเรื่องที่อ่าน ดังนี้

2.1 เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เรียน

2.2 เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษางานเขียนหรือเนื้อความที่จะอ่าน

2.3 เพื่อขยายเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading Activities)

3.1 เพื่อถ่ายโอนความรู้ความคิดในเรื่องที่อ่านไปแล้ว

3.2 เพื่อเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้ความสนใจหรือความคิดเห็นของผู้เรียน

Davies, et.al (1990, น. 16) กล่าวว่าการสอนทักษะการอ่าน มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-text work) ให้ผู้เรียนคาดคะเน ระดมความคิด ใช้คำถาม ตอบ และการจัดการที่เหมาะสม ในเรื่องหรือข้อความ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกในการเรียน

2. นำเสนอเนื้อหา (Presentation) ตรวจสอบลีลาและหน้าที่ของภาษา แล้วให้ผู้เรียนใช้กลวิธีต่างๆในการอ่าน เช่น การอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เพื่อทำนายสถานการณ์หรือเนื้อเรื่อง และใช้วิธีการอ่านแบบข้ามคำ (Skimming) เพื่อหาใจความหลักของเนื้อเรื่อง จากนั้นให้ผู้เรียนทำงานเดี่ยวหรือกลุ่มย่อย

3. วิเคราะห์ ตัดทอนและถ่ายโอน (Analysis, extraction and transference) ในขั้นนี้ผู้เรียนทำงาน ทำงานเดี่ยว คู่หรือกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคนในการอ่านโอนข้อมูลในภาระงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้

4. ตรวจสอบกิจกรรมที่ได้เรียนในและหน่วย (Checking of learning) โดยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ดังนี้

4.1 ตรวจสอบชนิดของเนื้อหา

4.2 หน้าที่ทางภาษา

4.3 ทักษะที่ใช้ รวมไปถึงคำศัพท์หรือสำนวนที่ใช้ในบทนั้นๆ

Festag (1990, p. 21) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนทักษะการอ่านไว้ ดังนี้

1. กระตุ้นผู้เรียนด้วยการชี้แจงให้ทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียน

2. สร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนถึงปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการให้คำทบทวนและแนะนำเครื่องมือเกี่ยวกับภาษาที่จำเป็นสำหรับที่จะนำไปช่วยแก้ปัญหาในภาระงาน

3. ลำดับขั้นตอน ซึ่งเป็นหัวใจหลักสำคัญ ดังนี้

3.1 เตรียมคำถามที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม

3.2 ทบทวน และแนะนำคำศัพท์ใหม่ หรือวลีที่สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับชื่อเรื่อง

3.3 ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ

3.4 ให้นักเรียนเล่นบทบาทสมมติเพื่อฝึกให้นักเรียนได้มีอิสระในการพูด

3.5 ประเมินผล

Goodman (1995, p. 11) ได้เสนอขั้นตอนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ขั้นความจำ (Recognition initiation) หมายถึง ขั้นตอนที่สมองระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ คำๆนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไรและการอ่านก็จะเริ่มต้นขึ้น ซึ่งเป็นการเริ่มต้นอีกแบบหนึ่งหรือการอ่านอาจเริ่มต้นด้วยการมองเห็นรูปภาพรูปภาพนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง

2. ขั้นการคาดเดา (Prediction) หมายถึง การคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไรและจะดำเนินไปในลักษณะอย่างไร

3. ขั้นการยืนยันข้อมูล (Confirmation) หมายถึง การหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่คาดคะเนไว้นั้นถูกต้องหรือใกล้เคียงมากน้อยเพียงไร

4. การตรวจสอบข้อมูล (Correction) หมายถึงการแก้ไขหรือปรับจัดระดับความคิดอีกครั้งหนึ่งเมื่อผู้อ่านนั้นพบว่าสิ่งที่ตนเองคาดคะเนนั้นไว้ไม่ถูกต้อง

5. Termination หมายถึงการสิ้นสุดการอ่าน บุคคลจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว อาจจะไม่ใช่การอ่านจบ แต่เป็นเพราะเข้าใจความหมายในการอ่านได้น้อยหรือไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือเรื่องนั้นไม่น่าสนใจ

วิสาข์ จิตวิตร (2543, น.1) ได้สรุปวิธีการสอนอ่าน ไว้ดังนี้

1. ก่อนอ่านข้อความใดๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความล่วงหน้าจากหัวข้อเรื่องหัวข้อย่อยโดยใช้ความรู้ของตนเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ซึ่งสามารถเสนอแนะเนื้อเรื่องของเรื่องที่อ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้เทคนิค Scanning กวาดสายตาอ่านข้อมูลอย่างรวดเร็ว เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่อ่านข้อความนั้นๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของคำศัพท์จากข้อความในบริบทโดยอนุมาน (Infer) ความหมายของคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายคล้ายกันคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน โครงสร้างของคำและจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรทราบถึงความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆและโครงสร้างของหน้าที่อ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้าที่ประกอบด้วยใจความสำคัญ (Main Idea) และข้อความสนับสนุน (Supporting Details) ได้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความ บรรยาย ให้ตัวอย่างหรือให้เหตุผล เป็นต้น

5. การสร้างแบบฝึกอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น กล่าวคือ การถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่างๆ (Transfer of information)

6. การถ่ายโอนข้อมูลจากที่อ่านมาเป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

7. การถ่ายโอนข้อความจากแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ แผนภูมิและรูปภาพเป็นข้อความภาษาอังกฤษ

8. การย่อความที่อ่านในรูปของตารางหรือย่อหน้าสั้นๆ

9. การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw Reading คือ ผู้อ่านพยายามนำเนื้อหาจ้อมูลมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหาบางอย่าง

จากแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญๆ คือ ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ซึ่งในกิจกรรมขั้นก่อนการอ่าน จะต้องสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่านให้แก่ผู้เรียนก่อน ส่วนในขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นการให้นักเรียนทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน และขั้นตอนสุดท้ายคือกิจกรรมขั้นหลังการอ่านเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมที่ให้ทำอาจเป็นการโยงไปสู่ทักษะอื่นๆหรือให้นักเรียนทำงานกันเป็นกลุ่มเพื่อสรุปเรื่องที่อ่าน กิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดให้มีความหลากหลายนี้จะช่วยในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านในที่สุด

2.3.8 การวัดและการประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาส่วนใหญ่เชื่อว่า การอ่านเป็นกระบวนการหรือเป็นกลุ่มของกระบวนการที่ผู้อ่านแต่ละคนใช้ เพื่อค้นหาข้อมูลที่ผู้เขียนเขียนดั่งมีนักการศึกษาได้กล่าว ดังนี้

Pearson and Johnson (1981, p.6) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการทดสอบการอ่านเป็นวัตถุประสงค์ 2 ดังนี้

1. การทดสอบการอ่านเพื่อประเมินเปรียบเทียบ เป็นการทดสอบประจำปี เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน คะแนนของแบบทดสอบดังกล่าวจะปรากฏออกมาเป็นระบบเกรดหรือเปอร์เซ็นต์ซึ่งคะแนนจะแสดงถึงความเข้าใจในการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์ หรือระดับการอ่าน คะแนนจะไม่มีประโยชน์ต่อครูผู้สอน กล่าวคือ ถ้านักเรียนได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านต่ำไม่สามารถบ่งชี้ถึงสาเหตุ เพราะแบบทดสอบดังกล่าวไม่ได้ใช้สำหรับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน

2. การทดสอบการอ่านเพื่อวินิจฉัยการอ่านของเด็กแต่ละคน เป็นการทดสอบที่มีประโยชน์ต่อครูผู้สอนคือทำให้ครูผู้สอนทราบความแตกต่างในความสามารถในการอ่านของเด็กนักเรียนแต่ละคน สามารถวิเคราะห์ปัญหาการอ่านของนักเรียนแต่ละคน โดยนักเรียนจะได้รับการทดสอบจากแบบทดสอบที่แตกต่างกันและช่วยเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนอ่าน

ให้ดียิ่งขึ้นจากวัตถุประสงค์ของการทดสอบการอ่าน สรุปได้ว่า การทดสอบการอ่านโดยทั่วไปเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนโรงเรียนหนึ่งเพื่อเปรียบเทียบกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนอีกโรงเรียนหนึ่งและการทดสอบการอ่านเพื่อวินิจฉัยความสามารถในการอ่านของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนในการสอนอ่าน เมื่อพิจารณาคะแนนการอ่านและนำผลของคะแนนไปใช้

Smith and Robinson (1980, p.154) แบ่งแบบทดสอบการอ่านออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced test) เป็นการทดสอบที่คะแนนปรากฏออกมา ทำให้ทราบว่านักเรียนที่ทำคะแนนการอ่านได้ดีเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มโดยจะทราบว่าคะแนนของนักเรียนสูงหรือต่ำ เมื่อเปรียบเทียบภายในกลุ่ม ซึ่งคะแนนของนักเรียนจะถูกแสดงออกมาในรูปเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) เช่น เมื่อนักเรียนคนหนึ่งได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 40 หมายความว่า นักเรียนคนนั้นทำคะแนนได้ดีกว่า 40 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนนักเรียนผู้สอบทั้งหมดเป็นต้น

2. แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced test) เป็นแบบทดสอบที่ต้องการวัดความสามารถหรือสมรรถภาพการอ่านของนักเรียนว่าถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ คะแนนความสามารถในการอ่านจึงไม่ได้ใช้เปรียบเทียบในการอ่านระหว่างนักเรียนด้วยกัน แต่คะแนนจะบอกให้ทราบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านตามเกณฑ์หรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งแบบทดสอบอิงเกณฑ์นี้บางครั้งถูกเรียกว่า แบบทดสอบตามจุดประสงค์ เนื่องจากการสอนอ่านในปัจจุบันเน้นการทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านเป็นหลัก การวัดและการประเมินผลการอ่านจึงออกมาในรูปแบบของการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ข, น.1) ได้อธิบายการวัดประเมินผลการอ่าน ดังนี้

1. ทักษะสำคัญที่ใช้ในการอ่าน แบ่งเป็น

1.1 ทักษะการอ่าน คือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้อีกทั้งการอ่านยังหมายถึง กระบวนการรับรู้ กระบวนการคิดและกระบวนการทำความเข้าใจในทักษะการอ่านจะมีศิลปะการอ่านที่แตกต่างกัน เช่น ในชั้นเรียนที่ครูจะให้ให้นักเรียนเริ่มอ่านบทอ่านหรือเนื้อเรื่องในบทเรียน ครูให้เทคนิคการเดาคำศัพท์ (Context clues) เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและเพื่อเพิ่มคำศัพท์ให้กับนักเรียนมากขึ้นและที่สำคัญครูจะต้องเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่านอย่างละเอียด หลังจากนั้นครูให้นักเรียนทำความเข้าใจในเรื่องที่ตนเองอ่าน พร้อมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการคิดและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการอ่าน เมื่อผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ตนเองอ่าน ครูควรให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน เช่น

1.1.1 การกวาดสายตาเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ

1.1.2 การกวาดสายตาเพื่อหาประเด็นสำคัญของข้อความที่อ่าน

- 1.1.3 การระบุขั้นตอนของการโต้แย้งความคิดในข้อความที่อ่าน
- 1.1.4 การจับใจความสำคัญ
- 1.1.5 การคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น
- 1.1.6 การแยกประเด็นความจริงออกจากความคิดเห็นของผู้เรียน
- 1.1.7 การสรุปข้อความที่อ่านได้
- 1.1.8 การสังเคราะห์หรือรวบรวมประเด็นความรู้ที่ได้จากการอ่าน
- 1.2 ทักษะย่อยที่ได้การอ่าน เช่น
 - 1.2.1 การทำความเข้าใจ หรือคำที่ใช้แทนคำอื่นๆที่ได้กล่าวไปแล้ว
 - 1.2.2 การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
 - 1.2.3 การทำความเข้าใจวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาและความสัมพันธ์ของเนื้อหา
 - 1.2.4 ทักษะด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ การรู้ความหมายของรูปกริยาบางรูป
2. ประเภทของแบบทดสอบทักษะการอ่าน
 - 2.1 แบบเลือกตอบ
 - 2.2 การตอบคำถามแบบสั้น
 - 2.3 การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการอ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น การเติมคำหรือข้อมูลในแผนภูมิ แผนผัง ตาราง เป็นต้น
 - 2.4 การจดบันทึกข้อความ
 - 2.5 การเติมคำที่เว้นว่าง โดยใช้ข้อมูลจากบทอ่าน
3. การประเมินการอ่าน อาจมีประเด็นการประเมิน ดังนี้
 - 3.1 ความถูกต้อง
 - 3.2 กลไกทางภาษา
 - 3.3 ความคล่องแคล่ว
4. ระดับขั้นความสามารถของทักษะการอ่าน
 - 4.1 ระดับกลไก สามารถบอกได้ว่า กลุ่มคำ หรือประโยคที่ให้มาเหมือนกันหรือต่างกัน
 - 4.2 ระดับความรู้
 - 4.2.1 สามารถเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับคำที่ขีดเส้นใต้ประโยคได้
 - 4.2.2 สามารถเลือกประโยคที่มีข้อความตรงกับข้อมูลที่แสดงไว้ในแผนที่
 - 4.2.3 สามารถเลือกคำที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้ได้
 - 4.3 ระดับถ่ายโอน
 - 4.3.1 สามารถเลือกคำที่เหมาะสมเติมลงในช่องว่างของข้อความที่ให้มาได้

- 4.3.2 สามารถเลือกคำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนคำที่ขีดเส้นใต้ในประโยคได้
- 4.3.3 สามารถเลือกข้อความที่มีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับประโยคหรือวลีที่ขีดเส้นใต้ได้
- 4.3.4 สามารถเลือกคำหรือข้อความที่อ้างอิงโดยคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อความกำหนดให้ได้
- 4.4 ระดับสื่อสาร
 - 4.4.1 สามารถอ่านข้อความที่ไม่เคยเห็นมาก่อนแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
 - 4.4.2 สามารถอ่านข้อความแล้วเลือกคำหรือวลีที่เป็นหัวเรื่อง (Topic) ได้
 - 4.4.3 สามารถอ่านข้อความแล้วเลือกประโยคที่มีใจความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับข้อความนั้นได้
 - 4.4.4 สามารถเลือกประโยคที่นำมาเติมในบทสนทนาได้ถูกต้อง
- 4.5 ระดับวิเคราะห์วิจารณ์
 - 4.5.1 สามารถอ่านประโยค บทสนทนาหรือข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับอารมณ์หรือความคิดของตัวละครได้
 - 4.5.2 สามารถอ่านประโยคบทสนทนาหรือข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์หรือแสดงความคิดเห็น
 - 4.5.3 สามารถอ่านข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์และความคิดเห็นของผู้เขียนได้
- 4.6 ประเภทของแบบทดสอบการอ่าน
 - 4.6.1 อ่านคำแล้วเลือกข้อที่มีคำประเภทเดียวกัน
 - 4.6.2 อ่านคำแล้วเลือกคำที่มีเป็นพวกเดียวกับคำที่กำหนดให้
 - 4.6.3 อ่านคำแล้วเลือกคำที่มีความหมายต่างกัน
 - 4.6.4 อ่านคำแล้วเลือกข้อที่มีคำที่ไม่เข้าพวก
 - 4.6.5 อ่านคำแล้ววาดภาพ

นุชลี อุปภักย์ (2555, น. 68) ได้เสนอรูปแบบของแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่นิยมใช้ว่ามี 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบอัตนัย (Subjective test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียงที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาวๆ
2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่และแบบเติมคำ เป็นต้นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) จะเป็นที่นิยมใช้มากกว่าเพราะการตรวจให้คะแนนจะสะดวก รวดเร็ว มีความเที่ยงตรงต่อการคิดคะแนน และสามารถถามได้ครอบคลุมทุกเนื้อหาหลายๆด้าน และสามารถใช้วัดผู้สอบได้ทุกระดับ

ภูฟ้า เสวกพันธ์ (2555, น.91) ยังได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่านเพิ่มเติมว่า ควรครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

1. คำศัพท์ การเดาคำศัพท์โดยใช้ข้อความบริบทที่อยู่รอบๆ เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับคำศัพท์นั้นๆ
2. ใจความสำคัญหรือใจความหลักของเรื่องที่อ่าน
3. รายละเอียดในเนื้อเรื่องที่อ่าน
4. การสรุปเรื่องและใจความที่ปรากฏโดยนัย หรือเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อความ
5. อารมณ์ ความรู้สึกและเจตนาอารมณ์ของผู้เขียน
6. ความสัมพันธ์ของข้อความหรือประโยคที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
7. โครงสร้างของประโยคโดยการแปลความประโยค หรือโดยการกำหนดประโยคมาให้ 1 ประโยค แล้วเลือกประโยคเทียบเคียงที่มีความหมายตรงกับประโยคที่กำหนดให้

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านควรมีหลากหลายทั้งแบบทดสอบ แบบอิงกลุ่ม แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ แบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบแบบปรนัย ซึ่งผู้สอนควรนำมาใช้ประเมินตามความเหมาะสมของบริบทและเนื้อหา

2.3.9 ประโยชน์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ตามปกติแล้วการศึกษาไม่ว่าจะในรั้วมหาวิทยาลัย หรือโรงเรียนนั้น ล้วนมีข้อจำกัดทางเวลานักเรียนต้องจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยการอ่านด้วยตนเองให้มากขึ้น ยิ่งเราอ่านมากเท่าใด เราก็จะได้ข้อมูลและความคิดของบุคคลต่างๆ มากเท่านั้น เมื่อถึงเวลาเราก็สามารถนำข้อมูลที่อ่านมาใช้ได้อย่างสะดวก เวลาจะพูดหรือเขียนก็ทำให้เรามีเหตุผล มีหลักฐานอ้างอิงประกอบทำให้ผู้ฟังผู้อ่าน เห็นสอดคล้องได้ง่ายขึ้น หรือถ้าหากจะผิดพลาดไปบ้าง แต่ก็ยังผิดอย่างมีหลักเกณฑ์

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 7-8) ได้สรุปประโยชน์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาสติปัญญา ให้เกิดความรู้ ความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจ
2. ทำให้มีความรู้ในวิชาด้านต่างๆ อาจจะเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่างๆ หนังสือคู่มืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่างๆ
3. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านจากสื่อสารสารสนเทศต่างๆ จะทำให้ผู้อ่านรู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสภาพการณ์ต่างๆ ในสังคม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราสงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการทราบข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสพผลสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

5. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น สามารถผ่อนคลายความตึงเครียด ยังเป็นการจรรโลงใจและยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้ด้วย

6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอมีความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล เช่น การอ่านบทความ บทวิจารณ์ สารคดี เอกสารทางวิชาการต่างๆ เป็นต้น

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิต เพราะการนำเสนอความรู้ ข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ ในปัจจุบัน มักใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งการอ่านได้ถูกต้องตามประเภทของการอ่านถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านรับสารจากบทอ่านได้ครบถ้วนถูกต้องและสนใจอ่านจนจบ

กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์ (2552, น. 85) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาตนเองให้ได้ความรู้และความเพลิดเพลินในเนื้อหาที่อ่าน
2. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม สร้างความเข้าใจบุคคลในสังคมให้ดีขึ้น
3. จะช่วยทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน กล่าวคือข้อมูลที่ปรากฏในสารมักจะกระจัดกระจาย ดังนั้น การอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านจัดข้อมูลเป็นระบบ แล้วสามารถสรุปแต่ละพวกให้เหลือแต่แก่นหรือแนวคิด เพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

4. จะช่วยให้เข้าใจสังคม เพราะสารแต่ละยุคสมัยเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของสังคม การอ่านจึงมีคุณค่าที่ช่วยให้เห็นฉากของสังคมในอดีต ปัจจุบัน รวมถึงอนาคต ซึ่งต้องการบุคคลที่มีความสามารถช่วยตัดสินใจความถูกต้องในเหตุการณ์เหล่านั้น ทั้งนี้โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการอ่านเป็นพื้นฐานการตัดสินใจนั่นเอง

5. จะช่วยให้เห็นรูปแบบของสารประเภทต่างๆ สารแต่ละประเภทย่อมมีรูปแบบของการนำเสนอที่แตกต่างกัน การอ่านสารหลายประเภทย่อมเห็นข้อที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาอัตราเร็วในการอ่านให้สูงขึ้น

รัชนิย์ อุปรัง (2550, น. 38) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านว่าทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ปัจจุบันเป็นยุคแห่งการติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้ผู้อ่าน อยากรู้อยากเห็นในสิ่งใหม่ ๆ การแสวงหาความรู้ที่ยั่งยืนจึงอาศัยการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตเพื่อพัฒนาตนเอง เพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์มากขึ้น สามารถนำไปแก้ปัญหาและปรับตัวให้สามารถอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้

สุพัตรา มุลละออง (2557, น. 52) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ

ผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้น การที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครู เป็นผู้จัดเตรียมให้อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้เด็กเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ เด็กที่อ่านหนังสือเป็นประจำการอ่านก็ช่วยให้ได้รับความรู้ทางภาษา ทั้งด้านเพิ่มพูนศัพท์และสำนวนภาษา

กล่าวโดยสรุป การอ่านมีประโยชน์ เพราะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ผ่านสื่อการอ่าน

2.3.10 หลักการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การรับสารและส่งสารด้วยการอ่าน มีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน การเรียนรู้หลักพื้นฐานในการอ่านประเภทต่างๆ จะช่วยให้การรับสารนั้นมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ในขณะเดียวกัน เมื่อเราเป็นผู้ส่งสารในการอ่านที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน เราควรทำความเข้าใจหลักการอ่านและมีความพร้อมที่จะอ่าน ได้แก่ ความพร้อมของร่างกายและจิตใจ ความพร้อมทางความคิด และความพร้อมทางสภาพแวดล้อม อันจะช่วยให้ผู้ฟังรับสารนั้นได้ครบถ้วน มีความสนใจฟัง และผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

Widdowson (1983, p. 12) กล่าวว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษให้แก่เด็กเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำนั้น ครูควรจะหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการใช้โครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์อีกด้วย เพราะความรู้ในเรื่องดังกล่าว เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้นอกจากนั้น

Drune (1987, p. 195) ได้กล่าวว่า การฝึกหัดการอ่านเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ การสอนทักษะการอ่านควรสอนหลังจากที่นักเรียนได้อ่านเนื้อหาทั้งหมดไปแล้ว และสอนเฉพาะโครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการอ่านเนื้อหาดังกล่าวเท่านั้น

ชมภูษ เถตุแก้ว (2550, น. 35) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้อ่าน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ชัดเจนและเห็นภาพพจน์ เกิดจินตนาการได้ง่าย เพราะมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาแล้ว
2. ความสามารถด้านภาษา คือ ความรู้ในด้านศัพท์ ถ้อยคำ สำนวนโวหาร ความหมายของคำ และการตีความ
3. ความสามารถในการคิด ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ จะต้องใช้ความสามารถในการคิด การมีประสบการณ์ตรง จะเป็นส่วนประกอบสำคัญในการพัฒนาความคิด

4. ความสนใจและความเชื่อ จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความสนใจและความเข้าใจ

5. จุดประสงค์ในการอ่าน การอ่านอย่างมีจุดประสงค์ จะทำให้ผู้อ่านมุ่งความสนใจไปสู่เนื้อเรื่อง ทำให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล (2555, น. 35) กล่าวถึงกระบวนการอ่านว่ามี 4 ชั้น สรุปได้ดังนี้ขั้นแรก คือการรู้จักคำ ได้รับความหมายของคำตามตัวอักษร ขั้นที่สอง เป็นการเข้าใจความหมายของสารขั้นที่สาม อ่านใช้วิจารณ์ญาณตัดสินสารนั้นโดยใช้ประสบการณ์การอ่านและประสบการณ์ชีวิตร่วมกับความรู้ความเข้าใจที่สะสมมาแต่เดิม ขั้นที่สี่ การรวบรวมความคิดว่า อ่านสารแล้วเข้าใจเพียงใด

อุสุมา ชื่นชมภู (2555, น. 89) กล่าวถึงกระบวนการอ่านว่า มี 4 กระบวนการ คือ

1. สัมผัสโดยใช้สายตาดูพร้อมทั้งเรียนรู้เสียงของตัวหนังสือและความหมาย
2. รับรู้รูปร่างลักษณะของคำโดยเชื่อมโยงเสียงกับความหมาย
3. เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยคโดยใช้ประสบการณ์เดิมช่วยตีความ
4. ใช้ประโยชน์จากการอ่าน คือเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถนำไปเล่าเรื่องได้ถูกต้อง

การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดอย่างต่อเนื่อง คือ จะต้องถอดรหัสจากตัวอักษรที่มีผู้เขียนนำเสนอเพื่อให้ได้ข้อมูลหรือเข้าใจความคิด ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน ในขณะเดียวกันจะต้องวิเคราะห์และกลั่นกรองข้อมูลที่ได้รับเพื่อบันทึกไว้เป็นความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนหรือการทำงาน หรือเพื่อความบันเทิง

ไพโรจน์ คงเกิด (2557, น. 85) ได้กล่าวถึง วิธีการสร้างทักษะการอ่านไว้ ดังนี้

1. รู้จักคำหรือวลีที่ผู้เขียนใช้เชื่อมโยงความคิด (Transition) และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดดังกล่าว
2. สามารถเดาความหมายของคำหรือข้อความที่ไม่เคยพบมาก่อน (Unfamiliar Expression)
3. เข้าใจความหมายของคำอ้างอิง (Reference)
4. สามารถแยกใจความสำคัญ (Main Idea) และรายละเอียด (Supporting Detail) ออกจากกันได้หรือจับใจความสำคัญได้
5. สามารถอ่านคร่าวๆ เพื่อจับประเด็น (Skimming) และอ่านผ่านๆ เพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning)
6. สามารถคาดการณ์ก่อนการอ่าน หรือระหว่างอ่าน (Predicting)
7. สามารถสรุปความจากหลักฐานที่มีในงานเขียน (Inference)
8. สามารถย่อความได้ (Summarizing)

นุชนารถ เอี่ยมอำานวยพรกุล (2559, น. 75) ได้กล่าวถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจว่า การอ่านย่อหน้าอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิภาพนั้น สิ่งที่สำคัญคือ อ่านข้อความใน

ย่อหน้าให้เข้าใจ และพร้อมกันนั้นจะต้องจับประเด็นที่สำคัญที่สุดหรือใจความหลัก (The Main Idea) ในย่อหน้านั้นๆ ให้ได้ แต่ในสภาพความเป็นจริง สิ่งทีกล่าวมานั้นทำได้ไม่ถนัดนัก ต้องอาศัยทักษะการอ่านในด้านอื่นๆ ประกอบด้วย เพราะบางครั้งเมื่ออ่านข้อความในย่อหน้าจบแล้วอาจจะเข้าใจไขว้เขว ไม่ตรงกับผู้เขียนคืออาจจะไปจับเอาใจความรองหรือใจความเสริม (Supporting Ideas) มาเป็นใจความหลักโดยเฉพาะบางย่อหน้าที่เขียนไม่ค่อยดีและค่อนข้างสลับซับซ้อนจะยิ่งเพิ่มความลำบากยุ่งยากให้แก่คนอ่านมากยิ่งขึ้น

ในการอ่านนั้นจะประกอบด้วยย่อหน้าหลักๆ 3 ประการ คือ

1. แนวเรื่องหลัก (The Central Theme)

2. ใจความหลัก (The Main Idea)

3. ใจความเสริม หรือผลความ หรือรายละเอียดต่างๆ (Supporting Ideas) ซึ่งจะเป็นเหตุผลหรือความคิดย่อยที่จะสนับสนุนหรือขยายใจความหลักเพื่อให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องและรัดกุมที่สุด

สุปราณี จิราณรงค์ (2558, น. 24) ได้กล่าวถึงความรู้เกี่ยวกับการอ่านที่เหมาะสมว่า การอ่านหนังสือเพื่อให้ได้ประโยชน์ทางวิชาการนั้น มักเป็นการอ่านที่นำไปสู่การค้นคว้าหาความรู้ที่ต้องการอย่างรวดเร็ว ลักษณะการอ่านส่วนใหญ่จะเป็นการอ่านในใจ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง หลักการสำคัญในการอ่านจับใจความ คือ ความแม่นยำในการติดตามตัวหนังสือ การเคลื่อนสายตาคำแต่ละคำ วรรคแต่ละวรรค ประโยคแต่ละประโยค เพื่อที่ว่าผู้อ่านจำเป็นต้องฝึกกวาดสายตาให้เร็ว จึงจะสามารถเก็บรายละเอียดได้ครบ

ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์ และคณะ (2550, น. 35) ได้กล่าวถึง วิธีการหรือหลักการที่สำคัญ 3 ประการ คือการตั้งกำหนดเป้าหมายหรือตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน การลงมืออ่านอย่างจริงจังและการสรุปและประมวลผล โดยควรเริ่มต้นกระบวนการอ่านอย่างเป็นลำดับ เริ่มตั้งแต่การสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ การอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งจะใช้วิธีการอ่านประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการอ่าน นอกจากนี้ในระหว่างที่อ่านควรมีการตั้งคำถามทบทวนเพื่อนำไปสู่การสรุปและประมวลผล ซึ่งเป็นขั้นตอนของการนำสาระที่ได้จากการอ่านมาประมวลผลเป็นองค์ความรู้หรือความคิดรวบยอดเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ต่อไป

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านหนังสือ เพื่อที่จะเข้าถึงแก่นของเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านทราบ ข้อความที่สำคัญที่สุด เราเรียกว่า ใจความ และส่วนที่เป็นข้อความประกอบ เรียกว่า ผลความ ผู้อ่านจึงควรพิจารณา 2 สิ่งนี้ จะช่วยให้การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นไปได้ด้วยความรวดเร็วขึ้น

ธนู ทดแทนคุณ (2557, น. 75) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจดังนี้

1. จับใจความจากชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องมักจะสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
2. หาใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า ย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามักจะมีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว หรืออาจไม่มีใจความสำคัญเลยก็ได้ เพราะใจความสำคัญมักจะอยู่ที่ต้นย่อหน้า หรือไม่ก็ท้ายย่อหน้า
3. นำใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียง เพื่อให้ได้เนื้อความที่สั้น ครบถ้วนและเนื้อหาสมบูรณ์

อุบลวรรณ ประจวบวิชนพงษ์ (2551, น. 62) ได้กล่าวถึงเทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจหลักๆว่า เวลาอ่านย่อหน้าเพื่อจับใจความหลักนั้นจะต้องพยายามแยกใจความหลักออกจากใจความรองหรือพลความให้ได้ โดยจะต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนลงไปว่าย่อหน้านั้นๆมีประโยคที่แสดงใจความสำคัญที่สุดหรือใจความหลักหรือไม่ เพราะใจความหลักมักจะมาในรูปของประโยคดังกล่าว บางทีอาจจะมาในรูปของกลุ่มคำหรือวลีก็ได้ ดังนี้

1. สิ่งสำคัญที่เฉพาะเจาะจงนั้นได้แก่อะไรบ้าง สถานที่ สภาพการณ์ บุคคลหรือทั้งหมดที่กล่าวมา
2. สิ่งต่างๆดังกล่าวนี้ทำอะไรบ้าง มองสภาพการณ์อย่างไรและมีความสำคัญมากเพียงไหน จึงทำให้ผู้เขียนต้องนำมากล่าวไว้ในย่อหน้านั้นๆ

อนุวัต ชัยเกียรติธรรม (2548, น. 183-184) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ ความรู้ของโครงสร้างประโยคในระดับที่เป็นวลี ประโยค ความรู้ทางไวยากรณ์ และความสัมพันธ์ในข้อความในลักษณะต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้อ่านเข้าใจเรื่องทีอ่านและระเบียบแบบแผนของภาษา
2. ความสามารถในการอ่านหรือตีความเนื้อเรื่องที่อ่าน ได้แก่ การหาใจความสำคัญของเรื่อง โดยอาศัยจากคำถามที่ผู้เขียนต้องการบอกเกี่ยวกับเรื่องราวที่เขียนในข้อความอื่นๆที่มีลักษณะการสนับสนุนหรืออธิบายขยายความ
3. ความสามารถในการวิเคราะห์หาใจความสำคัญ ได้แก่ ใจความสำคัญที่ผู้เขียนต้องการระบุไว้ในแต่ละย่อหน้า ซึ่งอาจจะปรากฏไว้ในตำแหน่งอื่นๆของเนื้อเรื่องก็ได้

การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การที่ผู้อ่านรู้จักพัฒนาตนเอง ให้เป็นผู้มีความสามารถในการอ่านและการคิด ซึ่งเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งของผู้ที่มีทักษะการอ่านเพื่อการศึกษา

Eddie (1984, pp. 3-7) กล่าวถึงองค์ประกอบเพิ่มเติมที่จะช่วยให้การอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพว่า ประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน ได้แก่ ความรู้ด้านการสะกดคำ และการอ่านออกเสียง

2. ความรู้ในเรื่องภาษา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำ การเรียงเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา

3. ความสามารถในการตีความ หมายถึง ความสามารถเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรอบรู้ทั่วไป ได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่านเช่นกัน

ดังนั้น การอ่านจึงต้องต้องอาศัยองค์ประกอบด้านต่างๆ คือ ความสามารถของผู้อ่าน หนังสือหรือสิ่งที่อ่าน การเข้าใจความหมายของคำ ถ้อยคำ ความหมายของประโยค ความรู้ในเรื่องของภาษา โครงสร้างทางภาษา และความรู้เกี่ยวกับเหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน เพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ตลอดจนการนำเอาสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้ครบถ้วน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะมีผลทำให้เกิดความสามารถในการอ่านขึ้น

2.3.10 ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

แนวคิดทางด้านจิตวิทยา ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2549, น. 39) กล่าวว่า ทฤษฎีของเพียเจต์ Jean Piaget กำหนดหลักของพัฒนาการไว้ 3 หัวข้อ คือ

1. พัฒนาการของเด็กเป็นไปตามระดับวุฒิภาวะ (Maturation) เป็นกระบวนการที่แน่นอน นั่นคือ พัฒนาการวัยหลังอาจทำนายได้จากลักษณะของวัยตอนต้น

2. พัฒนาการของเด็กเป็นไปตามการสะสมการเรียนรู้ (Learning) ที่ได้จากประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมและการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของเขา

3. พัฒนาการของเด็กเกิดขึ้นจากการผสมผสานระหว่างทฤษฎีวุฒิภาวะ (Maturation Theory) และทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

พิตรวัลย์ โกวิทวาท (2550, น. 82) ได้แบ่งจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ออกเป็นดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความคุ้นเคยกับทักษะต่างๆ การที่ทักษะจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบย่อยของแต่ละทักษะ เมื่อนักเรียนมีความสามารถแต่ทักษะต่างๆ เป็นอย่างดี นั้นหมายถึงความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีด้วย
2. แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมแรง และเป็นการสร้างความเข้าใจใน การเรียนภาษา การให้คำชมเชย รางวัล การจัดสภาพห้องเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศทางการเรียนจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการใช้ภาษาอย่างดี
3. การจัดกิจกรรมในห้องเรียน มุ่งให้นักเรียนเกิดความรู้สึกถึงความสำเร็จ ความมั่นใจและความปลอดภัยในการเรียน
4. การฝึกภาษาควรจะใช้ให้เหมือนสภาพความจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อนักเรียนจะได้เห็นประโยชน์ของการเรียน
5. การทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เรียนจดจำได้นาน
6. การทบทวน การฝึกหัด ควรคำนึงถึงเวลา และช่วงความสนใจของการเรียนด้วย
7. การเริ่มต้นเนื้อหาใหม่ ควรจะสัมพันธ์และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่าได้ดี

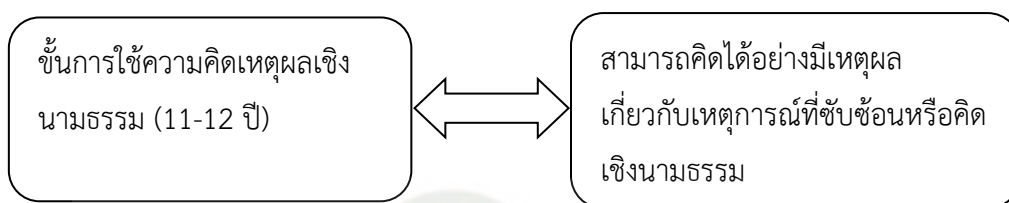
สุภภรณ์ กิตติรัชชานนท์ (2551, น. 58) กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการค้นหาความหมายหรือความเข้าใจจากตัวอักษรและสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ใช้แทนความคิดเพื่อเพิ่มประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งการอ่านเข้าใจขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านไม่ใช่การมองผ่านประโยคหรือย่อหน้าแต่ละย่อหน้า แต่เป็นการรวบรวม การตีความและการประเมินความเห็นเหล่านั้น กระบวนการที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ เป็นการผสมผสานระหว่างทักษะหลายชนิดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

สิริอร วิชชาวุธและคณะ (2555, น. 70) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า สกีมมา (Schema) เป็นความคิดที่รวบยอดที่สำคัญในทฤษฎีของเพียเจต์ Jean Piaget เขาอธิบายว่า เป็นกระบวนการของพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากโครงสร้างทางชีววิทยา ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. สกีมมา (Schema) เกิดจากความรู้สึกของอวัยวะเคลื่อนไหว (Sensorimotor Schema) ได้แก่สกีมมา เบื้องต้นเกี่ยวกับประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหวอย่างง่าย ๆ
2. สกีมมา (Schema) เกิดจากกระบวนการคิด การเข้าใจ (Cognitive Schema) เป็นสกีมมาที่ซับซ้อนมากขึ้น เกิดจากการที่สกีมมาในขั้นแรกผ่านกระบวนการ “Internalization” ในสมองเพื่อตีความ โดยนำประสบการณ์เก่ามาประยุกต์เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ทำให้เข้าใจสิ่งต่าง ๆ กว้างขวางมากขึ้น

เพียเจต์ Jean Piaget เชื่อว่า คนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมามีความพร้อมที่จะปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นผู้พร้อมที่จะมีการกระทำ (Action) ในปฏิสัมพันธ์นั้นๆ

นักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยม ดังเช่น กาเย่ (R.N. Gagne) มีความเชื่อว่าประสบการณ์สำคัญสำหรับเด็ก มนุษย์เป็นสิ่งที่เราปั้นแต่งได้ (Shaping) การรอคอยให้เด็กพร้อมเองตามธรรมชาตินั้นเป็นการเสียเวลา เพราะเวลาทุกขณะมีค่า จึงควรให้ความช่วยเหลือเด็กให้เรียนรู้ได้เร็วที่สุดที่จะทำได้ Eysenck (2013, p.122, อ้างถึงใน ประดิษฐ์ เอกทัศน์, 2558, น. 37) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของเพียเจต์ Jean Piaget ดังนี้

เพียเจต์ Jean Piaget สรุปว่า เด็กวัยรุ่นมีเชาว์ปัญญาอยู่ในขั้นการใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลเชิงนามธรรม ซึ่งมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. สามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรม (Abstract) ได้
2. สามารถคิดโดยใช้สมมติฐาน
3. สามารถทำการรวบรวมเชื่อมโยง (Combination) และการแทนที่กันได้ (Permutation)
4. สามารถเข้าใจการคิดย้อนกลับขั้นสูงได้

Gagne (1965, pp. 33-54, อ้างถึงใน ประดิษฐ์ เอกทัศน์, 2558, น. 149) เป็นนักจิตวิทยาได้แบ่งชนิดหรือประเภทการเรียนรู้ไว้แตกต่างกัน แล้วแต่ว่าผู้แบ่งได้ยึดอะไรเป็นเกณฑ์ เช่น การเรียนรู้ทักษะภาษาโดยอาศัยการเชื่อมโยง (Verbal Chain Learning) เป็นการเรียนรู้โดยอาศัยการเชื่อมโยงคำที่รู้แล้วกับคำใหม่ โดยอาศัยเสียงเหมือนกัน หรือความหมายเหมือนกัน

สมุทฺร เช็นเชวณิข (2551, น. 145) ได้กล่าวว่า ครูไม่ควรใช้เนื้อหาเป็นเพียงแบบฝึกหัดทางภาษาเท่านั้น แต่ครูควรฝึกให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระ โดยใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือ ครูจะใช้เนื้อหากำหนดรูปแบบของภาษา (Form) หน้าที่ของภาษา (Function) และทักษะย่อย (Sub-Skills) ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะเข้าใจสาระของเนื้อหาและทำกิจกรรมได้ การนำเนื้อหาเพื่อไปสู่การเรียนรู้ภาษานี้จะทำให้ครูสามารถสร้างบทเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงได้มากที่สุด ทั้งนี้ครูจะต้องเข้าใจการสอนแบบทักษะสัมพันธ์ ตลอดจนเข้าใจเนื้อหาและสามารถใช้เนื้อหาเป็นตัวกำหนดบทเรียนทางภาษาอีกด้วย

นฤมล ตันติชาติ (2556, น. 50) กล่าวว่า การอ่านเป็นการทำงานที่สัมพันธ์กันสองกระบวนการ คือ กระบวนการกลไก ซึ่งเกี่ยวข้องกับกรนำสิ่งเร้าเข้าสู่สมอง และกระบวนการรับรู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแปลความของสิ่งเร้า หลังจากที่เข้าสู่สมองแล้ว โดยสมองของผู้อ่านจะให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้อ่านจะสามารถสร้างประสบการณ์จากสัญลักษณ์ได้เพียงใด ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงสัญลักษณ์เหล่านั้น ให้เข้ากับประสบการณ์เดิมจึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้ดี

ประดิษฐ์ เอกทัศน์ (2558, น. 153) กล่าวเพิ่มเติมว่าในการเรียนรู้ทักษะ ครูและผู้เรียนจะต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยดังต่อไปนี้ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้ทักษะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1. ต้องอาศัยการเกิดความคิดรวบยอดและหลักการในเรื่องนั้นก่อน
2. ผู้เรียนต้องมีความตั้งใจที่จะฝึกและตั้งใจที่จะปรับปรุง
3. ต้องอาศัยการฝึกหัด
4. ต้องเป็นไปตามลำดับ ถ้าข้ามขั้นตอนการเรียนรู้จะไม่ได้ผล
5. ต้องอาศัยการจัดช่วงเวลาที่เหมาะสม
6. ต้องอาศัยการตั้งใจ
7. การเรียนรู้ทักษะจะมีอารมณ์ของผู้เรียนเกี่ยวข้องด้วยเสมอ
8. การเรียนรู้ทักษะจะได้ผลดี ถ้าผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนทุกขณะ

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล (2555, น. 153) กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านและได้รวบรวมทฤษฎีการจัดลำดับข้อความ และวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อการอ่านไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีเน้นการจัดลำดับข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับหลักจิตวิทยา
2. ประการ คือ การรับรู้ข่าวสาร และเมื่อรับรู้ข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับ ประสบการณ์เดิมเป็นความรู้ใหม่ โดยที่ผู้อ่านรับรู้แล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม จากนั้นสมองก็จะบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำ และความหมายของประโยคได้

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นว่าผู้อ่านมีวิธีการที่จะดึง ข้อความที่มีความหมายคล้ายกันมาเกี่ยวข้องกัน ข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จะมีความสัมพันธ์ กันที่จะบอกว่าผู้อ่านมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด

การสอนทักษะแม้จะเป็นทักษะปฏิบัติของแต่ละคน แต่การได้เรียนรู้โดยเปรียบเทียบกับผู้อื่นว่าคนอื่นสามารถทำได้อย่างไร และพิจารณาอย่างรอบคอบทั้งได้รับการเรียนรู้จากตัวแบบที่ดี ก็จะสามารถปฏิบัติได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ดังนั้นการใช้การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติร่วมกันจึงนับว่าสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

ภัทรพร เกษสังข์ (2559, น. 91) ได้เสนอแนะวิธีสอนตามหลักจิตวิทยา ไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นได้เมื่อสิ่งที่เรียนสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ความต้องการและประสบการณ์

2. การสอนเนื้อหาใหม่ นั้น ควรสอนตั้งแต่ง่ายไปหายากตามลำดับ

3. การฝึกและการทำซ้ำๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการจำ แม่นยำ และคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

4. ในขณะที่การสอน ควรแสดงการยอมรับข้อถูกต้องและข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยครูจะต้องบอกให้ทราบทันที อาจจะช่วยอาการ ทำทางหรือคำพูดว่าคำถามนั้นถูกต้องหรือไม่

5. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เร็วขึ้น ถ้าสิ่งที่เรียนมีความหมายในด้านวัฒนธรรมหรือสภาพสังคม การสร้างบทเรียนที่มีแบบฝึกที่มีประโยชน์ มีความหมาย และนักเรียนสามารถนำไปใช้นักเรียนจะเรียนได้เร็วและจำได้เร็วขึ้น

6. ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงระดับของทักษะทางภาษาว่าสิ่งใดเกิดขึ้นก่อนและหลัง (ฟัง พูด อ่าน และเขียน)

7. ความสามารถในการเรียนภาษา จะแสดงให้เห็นทราบว่า นักเรียนควรที่จะเรียนภาษาในขั้นสูงต่อไปหรือไม่

8. ควรสอนจากสิ่งที่ไม่ซับซ้อนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้

9. ครูทราบถึงความสามารถ และความแตกต่างของบุคคล แต่ละบุคคลมีวิธีการเรียนที่ไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน

10. การใช้อุปกรณ์ช่วยในการสอน จะทำให้บทเรียนมีความหมาย และนักเรียนจำบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น

โดยสรุป ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องความหมายของ คำศัพท์ ประโยค การเรียบเรียงประโยค ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค สามารถจับใจความ สำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน เรียบเรียงเหตุการณ์ในเรื่องและสรุปใจความได้ จึงจะสามารถเข้าใจในการอ่านได้ดี เนื่องจากระดับความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคน แตกต่างกัน ผู้เรียนมีความสามารถในการ

รับรู้ความหมายที่ผู้เขียนถ่ายทอดเอาไว้ในบทอ่านได้ไม่เท่ากัน ความรู้เกี่ยวกับการจัดระดับความเข้าใจในการอ่านจะช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการอ่าน และการประเมินผลความสามารถในการอ่านได้อย่างเหมาะสมกับสภาพผู้เรียนของตน

2.3.11 แนวการจัดการเรียนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ

สุภจิตร คงสุวรรณ (2550, น. 44) กล่าวว่า ความสนใจในการอ่านเกิดจากความแตกต่างในพื้นฐานของแต่ละบุคคล ได้แก่ ด้านจิตวิทยา ด้านสติปัญญา ด้านอายุ ความแตกต่างทางเพศ มโนคติ (ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อตนเอง) ด้านการคิด ความแตกต่างทางวัฒนธรรม การจัดการเรียนการสอนและสื่อให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน

ในปัจจุบันแนวคิดตามความเชื่อของเพียเจต์ Jean Piaget กำลังเป็นที่น่าสนใจ คือ เชื่อว่าความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กจะมีพัฒนาการเป็นไปตามขั้นตอนโดยอาศัยวุฒิภาวะ เช่น ควรจัดเด็กเก่งและเด็กอ่อนคละกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และความเห็นซึ่งกันและกัน ในกรณีนี้ผู้วิจัยยกตัวอย่างเพียง การเตรียมความพร้อมในการเรียนทักษะภาษา

ประดิษฐ์ เอกทัศน์ (2558, น. 81) ได้กล่าวว่า ความพร้อมในการเรียนนับเป็นก้าวแรกของภาษา ซึ่งองค์ประกอบของความพร้อมก็คือ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. วุฒิภาวะในการเรียนภาษา

สิ่งที่ครูควรทราบเกี่ยวกับวุฒิภาวะในการเรียนทักษะภาษาของเด็ก คือ เด็กโดยทั่วไปพร้อมที่จะไปโรงเรียนเมื่ออายุ 6 ขวบ สายตาใช้ได้ดีเมื่ออายุ 8 ขวบ สาเหตุหนึ่งของการที่เด็กสอบตกซ้ำชั้นในระดับชั้นประถมศึกษา คือ เราให้เด็กอ่านขณะที่เด็กยังไม่พร้อมที่จะอ่าน การให้เด็กสอบตกซ้ำชั้นจะทำให้เด็กเบื่อหน่าย หหมดแรงจูงใจ

2. ประสบการณ์เดิมในการเรียนภาษา

เด็กจำเป็นต้องมีทักษะบางประการก่อนจะเริ่มเรียนภาษา เช่น ต้องสามารถแปลงเสียงต่างๆได้ถูกต้อง รู้จักแยกความแตกต่างของตัวอักษรตัวสระ พยัญชนะ ก่อนจึงจะสามารถอ่านได้ ในระดับชั้นสูงขึ้น คือมัธยมศึกษาก็เช่นกัน บางวิชา บางเรื่อง จำเป็นต้องมีลำดับก่อนหลังความยากง่ายของการเรียนรู้ การที่เด็กต่างประสบการณ์กันมาเรียนอยู่ในห้องเดียวกันอาจก่อให้เกิดปัญหา นักเรียนบางคนจะรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อครูสอนในสิ่งที่ตนเองรู้มาก่อนแล้ว ดังนั้น ถ้าโรงเรียนสามารถทำให้การแบ่งกลุ่มย่อยหรือการจัดโรงเรียนแบบไม่มีชั้นก็จะช่วยปัญหานี้ได้มาก หรืออีกทางหนึ่งครูผู้สอนก็อาจให้งานเด็กแตกต่างกันตามระดับของประสบการณ์เดิม

3. แรงจูงใจในการเรียนภาษา

วชิราภรณ์ เขียมแสง (2555, น. 125) ได้กล่าวว่าการป้องกันปัญหาการเบื่อหน่ายการเรียนและการจูงใจให้เด็กอยากเรียนสำคัญมาก เพราะจะมีผลต่อเจตคติและอารมณ์ของเด็กไปตลอดชีวิต

การทำให้เด็กอ่านหนังสือออกไม่สำคัญเท่ากับการให้เด็กรักการอ่าน เพราะถึงแม้เด็กจะอ่านแล้วแต่ไม่
อยากที่จะอ่าน การอ่านออกก็ไร้ความหมาย

แรงจูงใจนับว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิด
แรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพ
และสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่มีแรงจูงใจ

ความพร้อมเป็นสิ่งที่สามารถเร่งได้ ซึ่งมีผลต่อการเลี้ยงดูเด็กและการจัดการศึกษา คือ ครูอาจ
สอนวิชาใดๆก็ได้ให้แก่เด็กทุกวัย ถ้าครูสามารถจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม โดยการจัดเนื้อหาวิชาให้
เกิดความต่อเนื่องกันและปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับความสามารถที่เด็กแต่ละวัยจะรับรู้ได้ เช่น ใน
ระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื้อเรื่องเดียวกันที่ใช้ในการสอน ครูควรเตรียมบทเรียนที่เป็นรูปธรรม แล้วค่อย
ไปปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เป็นรูปธรรมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆเมื่อถึงระดับชั้นสูงขึ้นไปอย่างมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

รุ่งฟ้า ล้อมในเมือง (2554, น. 52) ได้กล่าวถึง ความร่วมมือหมายถึงแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์
กันอย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม เป็นลักษณะของการมีพฤติกรรมแบบประนีประนอมให้ความ
ร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนานั้นสำเร็จลุล่วงไปได้
ด้วยดี ดังนั้นจึงถือได้ว่า ความร่วมมือของปัจเจกบุคคลถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้
บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆกัน เนื่องจากแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก ดังนั้น ครูผู้สอนจึง
ควรส่งเสริมให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด

การแข่งขันแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการสร้างแรงจูงใจอย่างหนึ่ง พบว่าการที่ให้นักเรียน
แข่งขันกันเป็นรายกลุ่ม ก่อให้เกิดผลดีกว่าวิธีการอื่นๆ นอกจากจะเป็นการสร้างแรงจูงใจแล้วยัง
ก่อให้เกิดความสามัคคีในกลุ่มด้วย เช่น การฝึกให้นักเรียนรู้จักการจัดระบบในการทำงาน รู้จักแสดง
ความคิดเห็น และฝึกการยอมรับมติจากกลุ่ม เพราะการทำงานกลุ่มตามจุดประสงค์ที่กลุ่มได้ตั้งไว้ จะ
ทำให้งานประสบผลสำเร็จและเป็นไปอย่างมีระบบมากกว่าการทำงานกลุ่มที่ทำตามจุดประสงค์ของ
หัวหน้ากลุ่มหรือทำตามบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

สุรรัตน์ ทองอินทร์ (2552, น. 92) ได้กล่าวถึง จุดหมายปลายทางหรือผลบั้นปลายของการ
เรียนการสอน คือ พฤติกรรมที่ครูมุ่งหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เช่น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
ทางด้านทักษะ (Psychomotor Domain) ซึ่งได้แก่ ทักษะทางร่างกาย และทักษะในการเรียนภาษา
เป็นต้น การมีทักษะ คือ การทำอะไรได้รวดเร็วถูกต้องหรือเรียกว่า Mechanical Mind

การเรียนรู้ประเภททักษะ (Acquisition of skill) เกิดขึ้นได้โดยอาศัยการลองผิด ลองถูกเป็น
ส่วนใหญ่ และอาศัยการกระทำหลายๆครั้ง ซึ่งเป็นการประสานสัมพันธ์กันระหว่างอวัยวะสัมผัสและ
สัมผัสอวัยวะรับรู้และการสั่งการต้องสัมพันธ์กัน คราวแรกๆจะทำได้ไม่ค่อยดี แต่เมื่อฝึกไปหลายๆครั้ง
โดยแก้ไขข้อบกพร่องของครั้งแรกๆ ต่อไปก็สามารถทำได้ดีขึ้นเรื่อยๆ จะคล่องแคล่วแม่นยำเรียกว่า

เกิดทักษะ ทักษะภาษาก็เช่นเดียวกัน คือ สามารถเรียนรู้ได้ โดยอาศัยการเชื่อมโยงเป็นคู่ๆ จากคำที่รู้แล้วกับคำใหม่ (Pair association) จะทำให้สามารถเรียนรู้ได้ดี

Lawrence (2012: 33 อ้างอิงมาจาก ประดิษฐ์ เอกทัศน์. 2558, น. 152) ได้กล่าวถึง ลำดับขั้นในการสอนทักษะไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่ครูชี้จุดที่จะให้นักเรียนสนใจสังเกต เช่น ในการสอนออกเสียงในภาษาอังกฤษ ก็จะแจ้งให้นักเรียนทราบว่า จะให้สังเกตที่ปาก ลิ้นที่ฟันของครู ขณะที่ออกเสียงนั้นๆ

ขั้นที่ 2 ครูแสดงตัวอย่างให้นักเรียนสังเกต

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนสรุปลงเป็นคำพูด เป็นกฎเกณฑ์ว่า ขั้นตอนของงานนั้นมีอะไรทั้ง 3 ขั้นที่จะกล่าวตรงกับขั้นที่ 1 ของลำดับขั้นของการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนฝึกตามที่ครูให้แนวทาง (cue) และขั้นนี้จะตรงกับขั้นที่ 2 ของการเรียนรู้

ขั้นที่ 5 ให้ผู้เรียนฝึกเองโดยที่ครูไม่ต้องให้แนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ ซึ่งขั้นนี้จะตรงกับขั้นที่ 3 ของการเรียนรู้ทักษะ

จันทร์เพ็ญ ภูโสภา (2558, น. 15) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ไว้ดังนี้

1. ครูต้องมีความรอบรู้ในด้านเนื้อหาวิชาที่จะสอน และมีการบูรณาการกับองค์ความรู้อื่น ๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตรการศึกษา พร้อมทั้งสามารถนำความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้

2. มีวิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อลดความเบื่อหน่ายในการเรียน อีกทั้งเป็นการสร้างความสนใจในเนื้อหาวิชาและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจที่จะเรียน เช่น การใช้สื่อการสอนประกอบการบรรยายให้มีความน่าสนใจ การใช้คำถามแก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดกระตุ้นความคิด และสร้างการมีส่วนร่วมในการเรียนหรืออาจจะใช้วิธีแบ่งกลุ่มในห้องเรียนเพื่อให้ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และทำความคุ้นเคยกันมากขึ้น

เด็กนักเรียนไม่ว่าอยู่ในระดับชั้นใด ย่อมมีความแตกต่างกันทางด้านระดับสมองหรือความสามารถ ปัญญา ดังนั้นครูทุกคนต้องแยกกลุ่มนักเรียนตามความแตกต่างเพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการจัดกลุ่มมีหลายวิธี ดังต่อไปนี้ จันทร์เพ็ญ ภูโสภา (2558, น. 103)

1. การจัดกลุ่มตามความสามารถของนักเรียน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 วิธี ดังนี้

1.1 จัดนักเรียนที่มีความสามารถพอกันไว้ในห้องเรียนเดียวกัน ผลก็คือความแตกต่างระหว่างห้องเรียน (Between-Class Ability Grouping) มีผลการวิจัยว่า ไม่ได้ช่วยให้การเรียนของเด็กดีขึ้นแต่อย่างใด ทั้งยังก่อให้เกิดปัญหากับเด็กมากขึ้น เพราะชั้นที่นักเรียนมีความสามารถต่ำที่สุดมักได้รับการสอนที่มีคุณภาพต่ำที่สุด ครูเองก็มีแนวโน้มที่จะสอนด้วยการตั้งเป้าหมายในการสอนต่ำและดำเนินการสอนอย่างไม่มีชีวิตชีวา ขาดความกระตือรือร้น และยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มอีกด้วย ส่วนตัวนักเรียนเองนั้นจะมีทัศนคติทางลบอันจะนำมาซึ่งความรู้สึกไม่ภาคภูมิใจในตนเอง

1.2 จัดนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันไว้ในห้องเรียนเดียวกัน แล้วแบ่งเด็กในห้องเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยที่มีความสามารถพอกัน ผลก็คือเกิดความแตกต่างของเด็กในแต่ละระดับห้องเรียน (Within-Class Ability Grouping) เป็นวิธีที่เกิดผลบวกต่อเด็กที่มีความสามารถแตกต่างกัน

โดยสรุป ในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจถึงจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กและจิตวิทยาทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความมานะพยายาม มีความพร้อมในการเรียน เพื่อที่ว่าการศึกษาจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธี SQ3R

ความหมายของวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2544, น. 61) ให้ความหมายของวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หมายถึงทักษะการศึกษาซึ่งเกี่ยวกับเทคนิคที่ใช้อ่านหนังสือประเภทวิชาการแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ Survey, Question, Read, Recite และ Review สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2545, น. 287) ให้ความหมายวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หมายถึงเทคนิคการสอนอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่องสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หมายถึงการจัดกิจกรรม การอ่านเพื่อให้นักเรียนเรียนเข้าใจในเรื่องและสามารถจำข้อความที่อ่านได้เป็นการฝึกอ่านที่เป็นระบบด้วยการกวาดสายตาดูคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านบันทึกข้อมูลและทบทวนจากสิ่งที่ได้จากการอ่าน

ทรงศรี สรณสถาพร (2556, น. 104) SQ3R ย่อมาจาก Survey (สำรวจ), Question (คำถาม), Read (อ่าน), Recite (เขียน), Review (วิจารณ์) การอ่านแบบ SQ3R เป็นวิธีการอ่านที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าช่วยให้นักเรียนปรับปรุงทักษะการอ่านตำราภาษาอังกฤษ ผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัยจะต้องอ่านตำราภาษาอังกฤษจำนวนหลายบทจากรายวิชาต่างๆที่กำลังเรียน ทำให้ผู้เรียนอ่านไม่ทัน อ่านไม่รู้เรื่อง หรือ จับประเด็นไม่ได้ การอ่านแบบ SQ3R ช่วยให้การอ่านของผู้เรียนเป็นการอ่านอย่างมีวัตถุประสงค์และมีความหมาย ดังนั้น ผู้เรียนจะใช้เวลาในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการอ่านแบบ SQ3R มาจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวิธีการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. Survey หมายถึง การสำรวจก่อนการอ่านเพื่อทราบว่าบทที่ผู้เรียนกำลังจะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยอ่านสิ่งดังต่อไปนี้

- 1.1 อ่านชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง และหัวข้อเรื่องย่อย
- 1.2 จดบันทึกย่อคำที่เป็นตัวเอียงหรือตัวหนา

1.3 ดูแผนภาพ กราฟ รูป แผนที่ และ สื่ออื่นๆที่เป็นภาพ

1.4 อ่านคำอธิบายประกอบภาพ

1.5 อ่านส่วนเริ่มต้นซึ่งปกติจะเป็นส่วนนำและส่วนท้ายของบทซึ่งปกติจะเป็นส่วนสรุป

2. Question หมายถึง การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่าน ในขณะที่ผู้เรียนทำการสำรวจก่อนการอ่านแต่ละส่วนของบทให้ผู้เรียนตั้งคำถามสำหรับแต่ละส่วนนั้นด้วย ให้ตั้งคำถามโดยใช้คำสำคัญเหล่านี้ อะไร (what), ทำไม (why), อย่างไร(how), เมื่อใด (when), ใคร (who) และให้ทำสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายบริเวณเนื้อหาและคำถามสัมพันธ์กัน ผู้เรียนอาจตั้งถามโดย

2.1 การเปลี่ยนชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง และหัวข้อเรื่องย่อยให้เป็นคำถาม

2.2 เขียนคำถามใหม่ในท้ายบท หรือท้ายหัวข้อเรื่องย่อยโดยใช้คำพูดของผู้เรียนเอง

3. Read หมายถึง การเริ่มอ่าน ให้อ่านแต่ละส่วน (section) ในแต่ละครั้ง ขณะที่อ่านให้มองหาคำตอบที่จะให้คำถามที่ได้ตั้งไว้แต่ละส่วน ให้ความสนใจคำที่เป็นตัวเอียงหรือตัวหนาเนื่องจากเป็นการสื่อจากผู้เขียนว่าคำหรือข้อความเหล่านี้มีความสำคัญ ให้แน่ใจว่าผู้เรียนวิเคราะห์วิจารณ์คำหรือข้อความแต่ละส่วน รวมทั้งแผนภาพ กราฟ รูป แผนที่ และ สื่ออื่นๆที่เป็นภาพ เนื่องจากภาพเหล่านี้สื่อความหมายได้ดีกว่าตัวอักษรมาก

4. Recite หมายถึง การเขียนเป็นภาษาของผู้เรียนตามความเข้าใจของผู้เรียน อย่าลอกข้อความจากตำรา ให้มองหาข้อความที่ผู้เรียนบันทึกเพื่อตอบคำถามไว้ที่ตอนท้ายของแต่ละส่วน แล้วให้เขียนออกมาเป็นคำพูดของผู้เรียนเอง อย่าลืมเขียนตัวอย่างประกอบเสร็จแล้วให้เริ่มต้นขั้นตอนการอ่านแบบ SQ3R ใหม่สำหรับของแต่ละส่วน คือ Question, Read, และ Recite กล่าวคือตั้งคำถามส่วนที่อ่านต่อไป อ่านเพื่อหาคำตอบ แล้วเขียนคำตอบเป็นภาษาของผู้เรียน คำถามและคำตอบจะช่วยให้การเรียนรู้สะดวกและง่ายขึ้น

5. Review หมายถึง วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน เมื่อผู้เรียนดำเนินตามขั้นตอนครบถ้วนในแต่ละบทหรือครบตามงานอ่านที่ได้รับมอบหมายแล้ว ให้ผู้เรียนหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยการมองหาส่วนที่สำคัญที่สุดของแต่ละส่วน (section) แล้วเขียนสรุปแต่ละส่วนสั้นๆ ให้บททวนสรุปสั้นๆนี้ทุกอาทิตย์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจำข้อมูลได้ เมื่อถึงเวลาสอบผู้เรียนจะรู้ว่าสิ่งที่ผู้เรียนทำ SQ3R เป็นงานที่สร้างสรรค์และมีประโยชน์มีค่าต่อผู้เรียนมาก

สมุทร เซ็นเชาวิช (2540, น. 78) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบ SQ3R ไว้ว่า เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หรือเทคนิคในการดู ถาม อ่าน ท่อง ทวน

1. Survey คือ การอ่านแบบดูผ่านแบบคร่าวๆเพื่อสำรวจเนื้อหาที่จะต้องอ่านอย่างกว้าง เพื่อหาข้อความหรือจุดสำคัญ ซึ่งในขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลาเกิน 5 นาที และการอ่านนี้จะชี้ให้เห็นหัวข้อสำคัญๆหรือแนวคิดหลักของเรื่องจะช่วยให้เราเรียบเรียงแนวคิดต่างๆได้แล้วค่อยอ่านละเอียดภายหลัง

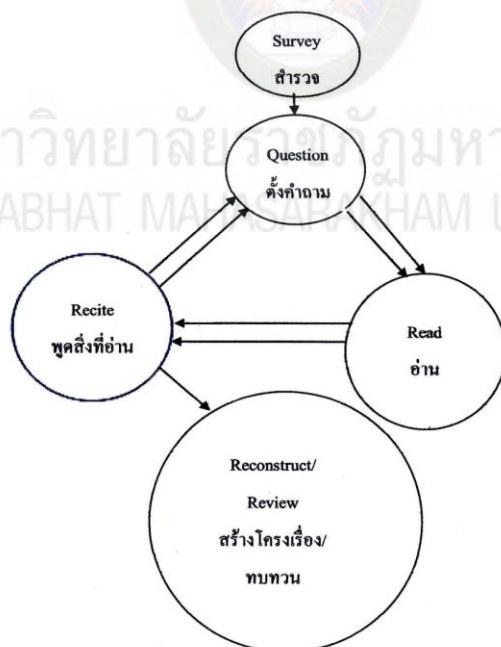
2. Question คือ การถามโดยการคิดตั้งคำถามที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับใจความสำคัญที่เรากำลังอ่านอยู่ เช่น ถามในใจว่าข้อความที่อ่านเกี่ยวกับใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไม และอย่างไร (Who What When Where Why How) ซึ่งจะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีจุดหมายและสามารถจับประเด็นใจความได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

3. Read คือ การอ่านอย่างละเอียดเพื่อทำความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญของข้อความที่อ่านอย่างแท้จริงโดยต้องค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ไปในขณะเดียวกัน

4. Recite คือ การท่องเป็นการย้ำความจำในประเด็นสำคัญ ซึ่งอาจทำด้วยการเขียนสรุปเรียบเรียงหรือย่อใจความสำคัญหรือหัวข้อหลักใหญ่ๆไว้ด้วยถ้อยคำที่ตนเองถนัดและเข้าใจมากที่สุดเพื่อสะดวกในการทบทวนต่อไปด้วย

5. Review คือ การทบทวนในเนื้อหาประเด็นต่างๆที่ได้อ่านจบแล้วว่ามีใจความเข้าใจมากน้อยเพียงใดแล้วนำข้อมูลทั้งหมดที่อ่านมาเขียนในรูปแบบผังความคิด

กล่าวโดยสรุปคือรูปแบบการอ่านด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R เป็นการอ่านแบบหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะของผู้อ่านให้สูงขึ้น สามารถเข้าใจและจดจำเนื้อหาที่อ่านได้โดยมีขั้นตอนในการอ่าน 5 ขั้นตอน คือขั้นสำรวจ ขั้นตั้งคำถาม ขั้นอ่านอย่างละเอียดในการหาคำตอบ ขั้นท่องจำ และขั้นทบทวน ดังภาพประกอบที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการสอนแบบ SQ3R

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เป็นวิธี

การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ทักษะการอ่านในใจมีสมาธิและใช้กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยครูกระตุ้นให้นักเรียนสำรวจและตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลผนวกกับความรู้เดิม และนำข้อมูลความรู้ที่ได้มาอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นคำถามที่กำหนด จากนั้นให้นักเรียนประเมินข้อมูลและข้อสรุปจากสิ่งที่อ่านได้อ่านด้วยตนเอง

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

รุจิร ภูสาระ (2545, น. 159) ได้กล่าวว่า แผนการเรียนรู้ คือ เครื่องมือที่เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม โดยแผนการเรียนรู้ที่ดีจะต้องตอบได้ว่า นักเรียนจะมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง จะสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง จึงจะให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรมตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึงนักเรียนเป็นผู้จัดทำ จะต้องใช้สื่อหรืออุปกรณ์อะไรเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ และสุดท้ายจะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวัง

มนสิข สิทธิสมบูรณ์ (2552, น. 1) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการหรือโครงการที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอน แผนการจัดการเรียนรู้ถือว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพในที่สุด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามสาระการเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัด ไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตร

2.5.2 การจัดทำแผนการเรียนรู้มีประโยชน์หลายประการด้วยกัน คือ

มนสิข สิทธิสมบูรณ์ (2552, น. 2) ได้ให้ประโยชน์ของการจัดทำแผนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนล่วงหน้า
2. ทำให้ครูผู้สอนได้ค้นคว้าหาความรู้
3. ทำให้สะดวกสำหรับครูผู้สอนและครูที่สอนแทนเพราะมีคู่มือการสอน
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญ และสามารถนำไปเป็นผลงานทางวิชาการได้

2.5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

มนสิข สิทธิสมบูรณ์ (2552, น. 3) ได้อธิบายองค์ประกอบของการจัดทำแผนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. จุดประสงค์นำทาง
5. สารการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. สื่อ
8. การวัดและประเมินผล
9. แหล่งเรียนรู้
10. กิจกรรมเสนอแนะ
11. บันทึกผลหลังสอน

2.5.4 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ มี 9 ขั้นตอนดังนี้

มนสิข สิริธสมบุญ (2552, น. 7-56) ได้อธิบายขั้นตอนของการจัดทำแผนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำความเข้าใจกับหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 1.3 สารการเรียนรู้
 - 1.4 คำอธิบายรายวิชา
 - 1.5 หน่วยการเรียนรู้
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

- 2.1 จุดประสงค์ปลายทาง เป็นจุดประสงค์ที่บอกถึงผลรวมของความปรารถนาหรือผล
การเรียนรู้ที่คาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อผ่านกระบวนการเรียนรู้ โดยมีส่วนที่เป็นความรู้
ความคิด ความรู้สึกนึกคิด และทักษะการปฏิบัติด้านต่าง ๆ
- 2.2 จุดประสงค์นำทาง เป็นจุดประสงค์ที่แยกย่อยจากจุดประสงค์ปลายทางที่บ่งบอก
ถึงพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบตามจุดประสงค์นำทางแล้วก็
จะสามารถทำให้บรรลุเป็นจุดประสงค์ปลายทางได้

3. กำหนดสารการเรียนรู้ เป็นส่วนของรายละเอียดของเรื่องที่จะใช้ในการเรียนการสอน
หรือเป็นการกำหนดเนื้อหาสารการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพราะเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหาสาระนั้น ๆ แล้ว ผู้เรียนจะต้องบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้

4. เลือกกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการวัดประสพการณ์ให้แก่ผู้เรียนซึ่งต้องจัดให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร ในขั้นตอนนี้เรานำเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีการต่างๆมาใช้ ซึ่งก็คือการจัดการเรียนรู้

2.5.5 การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

มนสิข สิทธิสมบูรณ์ (2552, น. 58-60) ได้อธิบายการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการตรวจสอบว่าองค์ประกอบต่างๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้นมีความถูกต้อง ครบคลุมชัดเจน และสัมพันธ์กันหรือไม่เพียงใด โดยมีแนวการตรวจสอบ ดังนี้

1. ตรวจสอบมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน
 - 1.2 ครอบคลุมพฤติกรรมที่กำหนด (พุททพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย)
 - 1.3 ระดับพฤติกรรมที่กำหนดเหมาะสมกับเวลา เนื้อหาและผู้เรียน
2. ตรวจสอบผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 2.1 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ประเมินได้
 - 2.2 ระบุพฤติกรรมที่ครบถ้วน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถบรรลุแต่ละ ที่กำหนดในมาตรฐานการเรียนรู้
 - 2.3 ระบุพฤติกรรมที่สอดคล้องตรงกับพฤติกรรม ที่กำหนดในมาตรฐานการเรียนรู้
3. ตรวจสอบเนื้อหา
 - 3.1 ถูกต้องตามหลักวิชาและทันสมัย
 - 3.2 ครบถ้วน เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างข้อความรู้ใหม่ พฤติกรรม หรือทักษะที่ต้องการ
 - 3.3 ชัดเจน ไม่สับสน
4. ตรวจสอบสาระสำคัญ
 - 4.1 แสดงความคิดรวบยอดของเนื้อหาหรือแก่นของเรื่อง
 - 4.2 สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา
5. ตรวจสอบกิจกรรมการเรียนรู้
 - 5.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 5.2 สอดคล้องกับความและวัยของผู้เรียนต้องการ ความสามารถ
 - 5.3 เหมาะสมด้านเวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมของห้องเรียนและโรงเรียน

- 5.4 น่าสนใจ จูงใจให้กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และเข้าร่วมกิจกรรม
- 5.5 สร้างเสริมทักษะ ข้อความรู้และพฤติกรรมที่กำหนดได้อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ
- 5.6 แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แปลกใหม่
- 6. ตรวจสอบสื่อ
 - 6.1 เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน
 - 6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้
 - 6.3 เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของห้องเรียนและโรงเรียน
- 7. ตรวจสอบการวัดและประเมินผล
 - 7.1 วิธีการวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนด ในผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา และสอดคล้องกับขั้นตอนและกระบวนการเรียนรู้ในกิจกรรม
 - 7.2 ใช้วิธีวัดและประเมินผลหลายวิธี และมีเกณฑ์การวัดที่สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน
- 8. ตรวจสอบแหล่งเรียนรู้
 - 8.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้
 - 8.2 มีความหลากหลาย และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 9. กิจกรรมเสนอแนะ
 - 9.1 ระบุกิจกรรมที่จะเสริมสำหรับผู้เรียนที่เรียนเก่งและเรียนช้า
 - 9.2 ระบุกิจกรรมที่น่าสนใจเพิ่มเติม

2.5.6 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

มนสิช สติธิตสมบุรณ์ (2552 : 99-102) ได้เสนอรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ชั้น.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....เวลา.....ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มาตรฐานการเรียนรู้

ตัวชี้วัด

1.....

2.....

สาระสำคัญ

.....

สาระการเรียนรู้

.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1.....

2.....

ผลงานที่ต้องการ

.....

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

- 1.1.....
 1.2.....
 2. เครื่องมือวัด
 2.1.....
 2.2.....
 3. เกณฑ์การประเมิน
 3.1.....
 3.2.....

กระบวนการเรียนรู้

1. การนำเข้าสู่บทเรียน

.....

2. ชั้นสอน

.....

3. ชั้นสรุป

.....

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกหลังสอน

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า

.....
.....
.....

ปัญหาที่พบระหว่างเรียนคือ

.....
.....
.....

วิธีการแก้ปัญหา

.....
.....
.....

ผลของการแก้ปัญหา

.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ขอเสนอแนะจากการจัดกิจกรรม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

2.5.7 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.7.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วนิดา เดชตานนท์ (2540, น. 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึงความสามารถหรือพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอน ซึ่งพัฒนาขึ้นหลังจากได้รับการอบรมสั่งสอนและฝึกฝนโดยตรง

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียรวิ ยินดีสุข (2548, น. 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามความหมายของพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, น. 324) หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ กระบวนการและเจตคติ ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสังเกต วัด และทดสอบได้

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสามารถผลได้ โดยการสังเกตหรือทดสอบ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ทำการวัดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ กระบวนการและเจตคติ ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ตามเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.5.7.2 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล วรคำ (2559, น. 241-243) ได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1. จำแนกตามการตรวจให้คะแนน

1.1 แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) หมายถึง แบบทดสอบที่การตรวจให้คะแนนมีความถูกต้องตรงกันเสมอ เช่น แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบทดสอบแบบจับคู่ และแบบทดสอบแบบถูก-ผิด

1.2 แบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) หมายถึง แบบทดสอบที่การตรวจให้คะแนนขึ้นอยู่กับพิจารณาของผู้ตรวจ เช่น แบบทดสอบแบบความเรียง และแบบทดสอบแบบเติมคำ

1.3 แบบทดสอบอัตนัยประยุกต์ (Modified Subjective Test) หมายถึง แบบทดสอบที่ทำการปรับปรุงมาจากแบบทดสอบอัตนัยให้มีความเป็นปรนัยมากขึ้น

2. จำแนกตามลักษณะการสร้าง

2.1 แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่มีคณะผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา ด้านการวัดและประเมิน และนักวิชาการสาขาต่างๆ เป็นผู้ร่วมกันพัฒนาขึ้น ภายใต้กระบวนการสร้างที่เป็นมาตรฐาน และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่ยอมรับทั่วไปในต่างประเทศ

2.2 แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง (Research-made Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

3. จำแนกตามลักษณะการนำผลที่ได้ไปใช้ประเมิน

3.1 แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ความสามารถของแต่ละคน ว่ามีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

3.2 แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm-Referenced Test) เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถของแต่ละคน ว่ามีอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับผู้อื่น

4. จำแนกตามการตอบสนอง

4.1 แบบทดสอบข้อเขียน (Paper-Pencil Test) เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบเขียนตอบคำถามในกระดาษที่จัดไว้ให้ มี 3 รูปแบบ ดังนี้

4.1.1 แบบทดสอบเลือกตอบ (Multiple-choice Test) เป็นแบบทดสอบที่จัดเตรียมคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบตามคำถาม

4.1.2 แบบทดสอบความเรียง (Essay Test) เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบต้องเขียนบรรยายคำตอบ โดยใช้ความรู้ความสามารถในการสังเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของตนเองมาเขียนตอบ

4.1.3 แบบทดสอบเติมคำ (Completion Test) เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบต้องคิดหาคำตอบมาเติมในช่องว่าง เพื่อให้ได้ใจความที่สมบูรณ์และถูกต้อง

4.1.4 แบบทดสอบโคลซ (Cloze Test) เป็นแบบทดสอบแบบเว้นช่องว่างให้ผู้สอบเติมคำตอบลงไป ในช่องว่าง ซึ่งคล้ายกับแบบทดสอบเติมคำ แต่แบบทดสอบเติมคำจะเป็นการเติมทีละข้อ แต่ละข้ออาจไม่จำเป็นต้องมีเนื้อหาเป็นเรื่องเดียวกัน และแบบทดสอบโคลซจะเป็นการเติมคำหลายๆที่ ในเนื้อหาสาระที่เป็นความเรียง

4.2 แบบทดสอบปฏิบัติ (Performance Test) เป็นแบบทดสอบวัดทักษะความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยจะกำหนดภาระงาน เครื่องมือ อุปกรณ์ ให้ผู้สอบได้ปฏิบัติตามคำสั่ง เช่น การทดลองทางวิทยาศาสตร์

4.3 แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) เป็นแบบทดสอบผู้สอบตอบ บรรยาย หรืออธิบายออกมาให้ฟัง จะเป็นการวัดทักษะความรู้ความสามารถ ตลอดจนไหวพริบปฏิภาณของผู้สอบ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถจำแนกตามประเภทการตรวจให้คะแนนได้แก่ แบบทดสอบปรนัย แบบทดสอบอัตนัย และแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์ จำแนกตามลักษณะการสร้าง ได้แก่ แบบทดสอบมาตรฐาน และแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำแนกตามลักษณะการนำผลที่ได้ไปใช้ประเมิน ได้แก่ แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ และแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม จำแนกตามการตอบสนอง ได้แก่ แบบทดสอบข้อเขียน แบบทดสอบปฏิบัติ และแบบทดสอบปากเปล่า

ทางคณะผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก เนื่องจากสามารถตรวจให้คะแนนได้ถูกต้องและเสมอกัน

2.6 การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Trial Run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

พิสนุ พองศรี (2550, น. 84) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจหากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีความค่านำไปสอนนักเรียน

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานใดผลเฉลี่ย 75% และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 75% การที่จะกำหนด E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนพิจารณาตามความเข้าใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำนัก

เมื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นต้นฉบับแล้ว ต้องนำไปหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1:1 (แบบเดี่ยว) คือ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับ นักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 1:10 (แบบกลุ่ม) คือ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 5-10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 1:100 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใด ๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหา ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหา ประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ควรทำควบคู่กันไป จึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพ จะเป็นที่ยอมรับได้มี รายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็น การหา ประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร ดังนี้

$$CVR = \frac{n_e - \frac{N}{2}}{\frac{N}{2}}$$

(2-1)

เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล

N_e แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ

(Number of panelists Who had Agreement)

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 ค่าที่คำนวณได้ ต้อง

สูงกว่าค่าในตารางตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ถ้าค่าที่คำนวณได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไข
สื่อและนำไปเผยแพร่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้
กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะ
พิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด กระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อยโดยแสดงเป็น
ค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 75/75$, $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะในที่นี้จะ ยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 75/75$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 75 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัด
หรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ส่วนการหา E_1 และ
 E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A}} \times 100$$

(2-2)

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum x}{\frac{N}{B}} \times 100$$

(2-3)

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum x$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 75 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำ
แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ
นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

3. เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 75 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนร้อยละ 75 ทำ
แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ทุกคน ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้อีก่อนเรียน (Pretest)

4. เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 75 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ทุกคน ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 75 ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 75 แสดงว่าข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง

สรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 4 ลักษณะ คือ 75/75, 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75, 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้ง เกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

2.7 ดัชนีประสิทธิผล

พิเชษฐ วรงค์เกียรติขจร (2559, น.157-159) ให้แนวคิดการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อ วิธีสอนหรือนวัตกรรมไว้เพื่อที่จะทราบวาสื่อการเรียนการสอน วิธีสอน หรือนวัตกรรมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมา มีประสิทธิผล (Effectiveness) เพียงใด ก็ให้นำสื่อที่พัฒนาขึ้นนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสม แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการให้ผลอย่างชัดเจนแน่นอน ซึ่งนิยมวิเคราะห์และแปลผล 2 วิธี

วิธีที่ 1 จากการพิจารณาผลของการพัฒนา วิธีนี้เป็น การเปรียบเทียบระหว่างจุดเริ่มต้นกับจุดสุดท้าย เช่น ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเพื่อเห็นพัฒนาการหรือความงอกงาม ผู้ศึกษาค้นคว้าจะดองสร้างเครื่องมือวัดในตัวแปรที่สนใจศึกษา เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่สร้างเพื่อวัดผลการเรียนรู้ หลังจากเรียนเรื่องนั้นหรือหลังการทดลองเรื่องนั้น ซึ่งจะต้องสร้างให้ครอบคลุมจุดประสงค์ เนื้อหา สารที่เรียน หรือคุณลักษณะที่มุ่งวัดสร้างไว้ล่วงหน้าเมื่อก่อนจะเริ่มสอนหรือทดลอง ก็ให้นำแบบทดสอบหรือเครื่องมือดังกล่าวมาวัดกับผู้เรียนเรียกว่าการทดสอบก่อนเรียนหรือก่อนทดลอง (Pretest) และหลังจากเรียนจบแล้ว ก็นำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม (Posttest) นำผลการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยเขียนคะแนนหลังเรียนไว้ก่อนจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ การพิจารณารายบุคคล และการพิจารณารายกลุ่ม

วิธีที่ 2 จากการหาดัชนีประสิทธิผล การหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ Hofland จะให้สารสนเทศที่ชัดเจนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน}-\text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม}-\text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุล (2550, น. 31) ได้กล่าวว่าการหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยค่าดัชนีประสิทธิผล โดยใช้ (Effectiveness Index E.I.) มีสูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนของทุกคน}-\text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม})-\text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

$$\text{หรือ } E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

(2-4)

เมื่อ	P_1	แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร โดยไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งค่าที่แสดงคะแนนที่เพิ่มขึ้นนั้น เรียกว่าหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และเพื่อให้สื่อความหมายกันง่ายขึ้นจึงแปลงคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละ เช่น จากค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) 0.6240 คิดเป็นร้อยละ 62.40 สูตรการหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.) จะเขียนอยู่ในรูปของร้อยละก็ได้ ซึ่งผลการคำนวณ จะได้เท่ากับผลการคำนวณจากคะแนนดิบ สูตรเป็นดังนี้

$$\text{หรือ } E.I. = \frac{P_2 \% - P_1 \%}{100 - P_1 \%}$$

กิติพัฒน์ นนทปัทมศุล (2550, น. 33-35) กล่าวถึง ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับค่า E.I. ไว่ ว่าดังนี้

1. E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุด ไม่สามารถ กำหนดได้ เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้และถ้าค่าเป็นลบแสดงว่าคะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่า หลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่าระบบการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ

2. การแปลผลถ้า E.I. ใต้ตารางในบทที่ 4 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูล) ของ วิทยานิพนธ์ (Thesis) หรือการค้นคว้าอิสระ (Independent Study) มักจะไขข้อความไม่เหมาะสม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ E.I. ผิดจากความเป้นจริง เช่น ค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 ก็มักจะกล่าวว่า “ค่าดัชนี ประสิทธิภาพเท่ากับ 0.6240 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.40 ” ซึ่งในความเป็นจริง ค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 เพราะคิดเทียบจากค่า E.I. สูงสุดเป็น 1.00 ดังนั้น ถ้าคิดเทียบเป็นร้อยละ ก็คือ คิดเทียบจากค่าสูงสุดเป็น 100 E.I. จะมีค่า 62.40 จึงควรไข ข้อความว่า “ค่าดัชนีประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.6240 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40”

2.8 ความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมาย แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ซึ่งผู้วิจัยได้นำ สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องมาเสนอไว้ ดังนี้

2.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ (Satisfaction)

กุญชรีย์ คำชาย (2551, น. 136) ได้กล่าวถึง ทฤษฎี 2 ปัจจัยของเฮร์เบอร์ก (Herzberg) ว่า คนเรานั้นถูกจูงใจด้วยความต้องการเจริญเติบโตและความนับถือตนเอง เช่น การยอมรับ ความ รับผิดชอบ ความสำเร็จ และความก้าวหน้า สิ่งเหล่านี้เป็น ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) เพราะเป็นสิ่งที่คนพึงพอใจที่จะได้รับจากการแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกไป และเป็น สิ่งจูงใจให้คนแสดงพฤติกรรมเพื่อที่จะได้รับ แต่มีอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นปัจจัยภายนอก เรียกว่า ปัจจัย อนามัย (Hygiene Factor) มีอิทธิพลที่จะทำให้บุคคลรู้สึกไม่พอใจในสิ่งที่ทำอยู่ เช่น ความปลอดภัย ในชั้นเรียน สภาพชั้นเรียน กฎระเบียบในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ หรือ ความสัมพันธ์กับครู เป็นต้น การปรับปรุงปัจจัยอนามัยอาจทำให้ความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อสิ่งที่ทำอยู่ลดลง แต่แทบจะไม่มี ผลที่จะทำให้มีแรงจูงใจในการทำงานเพิ่มขึ้น ยกตัวอย่างเช่น เมื่อก่อนนี้ในมหาวิทยาลัยห้องเรียนร้อน อบอ้าว พอตกบ่ายจะบ่นว่าร้อนจนไม่มีสมาธิกับการเรียน ต่อมาได้มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศในชั้น เรียน นักศึกษาตื่นเต้นในระยะแรกกับการเรียนตอนบ่ายที่อากาศไม่ร้อน แต่เมื่อสังเกตพฤติกรรม การ เรียนในช่วงระยะหนึ่งก็ไม่ปรากฏว่านักศึกษาขยันเรียนเพิ่มขึ้น แยกลักษณะของทฤษฎี 2 ปัจจัยของ เฮร์เบอร์ก คือ จะไม่มองความพึงพอใจในงานและความไม่พึงพอใจในงานเป็นขั้วที่อยู่ตรงข้ามกัน

การปรับปรุงปัจจัยกระตุ้นจะเป็นผลให้ความพึงพอใจในงานเพิ่มขึ้น แต่จะไม่ลดระดับความไม่พึงพอใจในงานลง และการปรับปรุงปัจจัยอนามัยแม้จะลดความไม่พึงพอใจในงานลงแต่ก็ไม่เพิ่มความพึงพอใจในงานขึ้นมา ยิ่งไปกว่านั้นทฤษฎีนี้ยังบอกว่า ความพึงพอใจในงานจะเพิ่มขึ้นได้จากการที่ได้ตอบสนองความต้องการเจริญเติบโตของตนและเกิดจากผลลัพธ์การทำงาน ขณะที่ความไม่พึงพอใจในงานเกิดจากสิ่งแวดล้อมของงาน ทฤษฎีของเฮอ์เบอร์ก จึงต่างจากของมาสโลว์และแอลเดอร์เฟอร์ โดยข้อเสนอที่ว่า ความต้องการเจริญเติบโตเป็นแหล่งเดียวของแรงจูงใจ ข้อเสนอตามทฤษฎีของเฮอ์เบอร์กได้รับการวิจารณ์ว่าจำกัดการจูงใจอยู่ที่ความต้องการเจริญเติบโตอย่างเดียวนั้น ซึ่งในชีวิตจริงแล้วคนสามารถถูกจูงใจได้ด้วยปัจจัยอนามัยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ห้องเรียนที่ตกแต่งไว้เรียบร้อยสวยงามก็สามารถจูงใจให้เด็กเรียนได้ รางวัลที่เป็นเงินก็สามารถจูงใจให้เด็กขยันเรียนได้เช่นกัน แต่ทฤษฎีของเฮอ์เบอร์กก็มีคุณค่าต่อการศึกษาตรงที่ได้กระตุ้นให้ครูเห็นว่า นอกจากการจัดชั้นเรียนให้สะอาด เรียบร้อย และสะดวกตามที่เน้นกันอยู่ในโรงเรียนทั่วไปแล้ว การเรียนที่ผู้เรียนมองเห็นว่าสำคัญและมีความหมายต่อตนก็เป็นแรงจูงใจหลักของผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ได้เช่นกัน

ชาญชัย อาจินสมัจรา (2554, น. 8) ได้กล่าวว่า การจูงใจเชิงปฏิบัติว่าเป็นพลังภายใน (Internal Force) ที่มีต่อพฤติกรรมของคนแต่ละคน เพราะการจูงใจมาจากภายในของคน ผู้บริหารไม่สามารถจูงใจผู้บังคับบัญชา (ผู้ตาม) ได้โดยตรง แต่ผู้บริหารก็สามารถสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมต่อผู้ตามจนผู้ตามรู้สึกว่าเขาได้รับการจูงใจ คำว่า การจูงใจ ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Motivation มาจากรากศัพท์ Motive ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความหมายของคำว่า To move (เคลื่อนไหว) ตัวจูงใจของมนุษย์ว่ากันว่าเป็นจุดประสงค์ภายในของแต่ละคน ตัวจูงใจจะถูกลดความรุนแรงขณะที่สภาวะภายในทำให้เกิดเรี่ยวแรงหรือเคลื่อนไหวหรือทำให้พฤติกรรมไหลไปสู่เป้าประสงค์ Standford and Wrightman อธิบายตัวจูงใจว่า “เป็นการไม่หยุดนิ่ง ความอยาก พลังเมื่อยึดมั่นในตัวจูงใจแล้ว ร่างกายก็จะทำบางสิ่งบางอย่าง โดยทั่วไปแล้ว มันจะทำอะไรบางอย่างเพื่อลดการไม่อยู่นิ่ง เพื่อซ่อมเสริมการขาดหรือการลดความอยากให้น้อยลง เพื่อให้พลังทุเลาลง”

ในทัศนะของ Dubin การจูงใจเป็นความซับซ้อนของพลังที่ทำให้คนเราริเริ่มทำงานและไม่หยุดยั้ง

ทวีป อภิสิตี (2555 , น.57) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในเชิงจิตวิทยาไว้ว่าความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึงทุกอย่างที่สามารถลดความตึงเครียดของผู้ทำงานได้น้อยลง หากมีความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานและความเครียดนั้นมีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีสนองความต้องการ เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ความเครียดก็จะลดลงหรืออาจหมดไปทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานได้

ถวัลย์ มาศจรัส (2556, น.79) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติ ความชอบหรือความไม่ชอบที่มีต่อสิ่งเร้าในด้านต่างๆของบุคคลนั้นๆ ความรู้สึกพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตนต้องการทราบหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนต้องการ

สันติ บุญภิรมย์ (2557, น.72) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าหมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจชอบใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

อารีย์ พันธุ์มณี (2557, น.153) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่มีต่อการทำงาน คือ รู้สึกชอบ รัก พอใจ หรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จตามต้องการหรือแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกนึกคิดที่แต่ละบุคคลแสดงออกมาในเชิงบวกต่อการทำงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นๆได้ทั้งด้านวัตถุและทางจิตใจเป็นผลของการทำงานที่ออกมาเป็นที่น่าพอใจต่อผู้ปฏิบัติงาน

2.8.2 องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หรือเจตคติเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงไปได้ดี ซึ่งอาจเป็นวัตถุหรือสภาวะการณ์ต่างๆซึ่งเป็นเครื่องโน้มน้าวจิตใจให้งานนั้นประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ฉลาต จันทร์สมบัติ (2555, น. 92) กล่าวว่าสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องกระตุ้นเพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ เงินทอง สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่มีให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และสิ่งจูงใจที่ไม่ใช่วัตถุ (Personal Nonmaterial Opportunities) เกียรติภูมิ การใช้สิทธิพิเศษมากกว่าคนอื่น

2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสุขในการทำงาน เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงาน ความพร้อมของเครื่องมือ

3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Identical Benefaction) หมายถึง การสนองความต้องการในด้านความภาคภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ การแสดงความรักดีต่อองค์กรของตน

4. ความดึงดูดทางสังคม (Association Attractive) หมายถึง การมีความสัมพันธ์ของบุคคลในหน่วยงาน การอยู่ร่วมกัน ความมั่นคงทางสังคม จะเป็นหลักประกันในการทำงาน

5. การปรับทัศนคติและสภาพของงานให้เหมาะกับบุคคล (Opportunity of Enlarged Participation) คือ เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำงานจะทำให้เขาเป็นผู้มีความสำคัญในหน่วยงาน จะทำให้บุคคลมีกำลังใจในการทำงานนั้น

จุฑาพรรณี ผดุงชีวิต (2559, น.79) กล่าวว่าเจตคติมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา ข้อเท็จจริง หรือสิ่งก้ำกึ่งเกี่ยวกับสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้หรืออารมณ์ (Affective Tendency Component) ความรู้สึก ความไม่พอใจ ชอบ ไม่ชอบ

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มการกระทำ (Action Tendency Component)

สรุปได้ว่า สิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจมีทั้งที่เป็นวัตถุและไม่เป็นวัตถุ สภาพที่ทางกายปรารถนาและสภาพทางสังคม

2.8.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามผู้ปฏิบัติจะเกิดความพึงพอใจต่อกิจกรรมนั้นมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในกิจกรรมที่มีอยู่ ได้มีนักการศึกษาได้เสนอแนะแนวคิดไว้ ดังนี้

Herzberg (1959, p.113) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ซึ่งสนับสนุนและขยายแนวความคิดของ ลำดับความต้องการของมนุษย์ ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการงานซึ่งเป็นผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีหน้าที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะ ทางอาชีพ สถานะในการทำงาน เป็นต้น

Maslow (1970, pp.66-70) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับ โดยมีสาระความต้องการตามลำดับโดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการตลอดเวลา ไม่มีที่สิ้นสุดราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของ มนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้น มาสโลว์ (Maslow) ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับขั้นคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มนุษย์จะขาดไม่ได้ ได้แก่ ความต้องการด้านสรีระ ความต้องการด้านปัจจัย 4 ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกาย และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การได้รับความปลอดภัยจากสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมและการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

4. ความต้องการการยกย่องนับถือยอมรับ (Esteem Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะมีชื่อเสียงเกียรติยศ ได้รับการเคารพยกย่องในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือว่าเป็นคนมีค่ายอมรับในความรู้ ความสามารถ

5. ความต้องการที่จะประจักษ์ในตัวเอง (Self-Actualization) หมายถึง ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสมหวังในชีวิตที่อยากทำ อยากเป็นในสิ่งที่ตนหวังไว้ ฝันไว้ ได้ทำอะไรตามที่ตนเองต้องการอยากทำ และมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองต้องการทำ

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น. 120) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของความพึงพอใจที่ต่างกัน 2 ลักษณะ ในการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารหรือครูจะต้องคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนหรือผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพของงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยกิจกรรมอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมในที่สุดนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของ ผลตอบแทนที่รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่จะไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร ซึ่งความต้องการจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเกิดความรู้สึกรัก ชื่นชอบ มีเจตคติที่ดีและมีความสุขเป็นความต้องการที่ถูกจัดลำดับตามความเร่งด่วนหรือลำดับก่อนหลังตั้งแต่ความต้องการขั้นพื้นฐานไปจนถึงความต้องการในลำดับขั้นที่สูงขึ้น

ถัดไป มีการกระตุ้นด้วยแรงจูงใจ (เป็นสิ่งที่คนพึงพอใจที่จะได้รับจากการแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกไป) จนก่อให้เกิดความรู้สึที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในการวิจัยนี้ หมายถึง ก่อให้เกิดความรู้สึที่ดีต่อการเรียนการสอน

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

นิคมณ ยั่งยืน (2556, น. 92) ได้วิจัยการพัฒนาแบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (1) มีประสิทธิภาพ 84.35/82.22 แสดงว่าเป็นไปตามเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 (2) ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจแบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7522 แสดงว่าหลังจากการเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจแบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 75.22 (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านนิทานภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมในระดับมาก และรายด้านในระดับมาก จำนวน 9 ข้อ และในระดับมากที่สุดจำนวน 1 ข้อ

จิตตรา พิกุลทอง (2557, น. 80) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.65/81.28 (2) ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.5489 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความก้าวหน้าทางการเรียน ร้อยละ 54.89 (3) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 (4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด

รัตนา วุฒิสาร (2556, น. 90) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่า (1) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน มีประสิทธิภาพ 84.42/81.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (2) นักเรียนที่เรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อัจฉริยา หนองห้าง (2555, น. 1) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 90.12/82.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม พบว่าเป็นไปในทางบวกระดับมาก คือ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อมรลักษณ์ สัพโส (2556, น. 1) การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสปพื้นบ้านประกอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสปพื้นบ้านประกอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.52 แบบทดสอบหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 75.11 แสดงว่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.11 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ให้นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป และมีนักเรียนร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 ขึ้นไปเช่นกัน และนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานอีสปพื้นบ้านประกอบ

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Fisher (1986, pp. 79-A) ได้วิจัยผลของตัวแปลด้านรายวิชาและการฝึกที่มีต่อวิธีการเรียนโดยใช้ SQ3R โดยศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 2 กลุ่ม ด้วยวิธีการ SQ3R กลุ่มแรกสอนด้วยวิธี SQ3R แต่ไม่ได้ทำการฝึกขั้นตอน SQ3R มาก่อนเพียงแต่บอกกระบวนการว่ามีอะไรบ้าง และกลุ่มที่สอง สอนด้วยวิธีการ SQ3R เช่นกัน แต่กลุ่มนี้มีการฝึกขั้นตอน

ของ SQ3R มาก่อน ตำราที่ใช้สอนนั้นเป็นตำราชีววิทยา วิทยาศาสตร์ และประวัติศาสตร์ ผลของการศึกษาทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้สูงขึ้น และมีความคงทนในการเรียนสูงขึ้นด้วย และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ3R ซึ่งมีการฝึกขั้นตอนมาก่อนนั้น ผลการวิจัยปรากฏว่ามีแนวโน้มจะได้คะแนนดีกว่า และความคงทนดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ฝึกขั้นตอนดังกล่าวด้วย

Brown (1991, pp. 2000-A) ได้ศึกษาผลการสอนยุทธวิธีในการอ่านแบบหลายองค์ประกอบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและการรายงานยุทธวิธีในการอ่าน โดยทำการศึกษากับนักศึกษาชาวมาเลเซียจำนวน 45 คน ซึ่งแบ่งกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองกลุ่มแรกได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี SQ3R พร้อมทั้งเสริมยุทธวิธีในการอ่าน กลุ่มทดลองที่สองได้รับการสอนการอ่านด้วยวิธี SQ3R เช่นกัน แต่ไม่เสริมยุทธวิธีใดๆ ในการอ่าน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการทดสอบภายหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและการรายงานยุทธวิธีในการอ่าน ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม มีความเข้าใจในการอ่านและสามารถรายงานการใช้ยุทธวิธีในการอ่านได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม

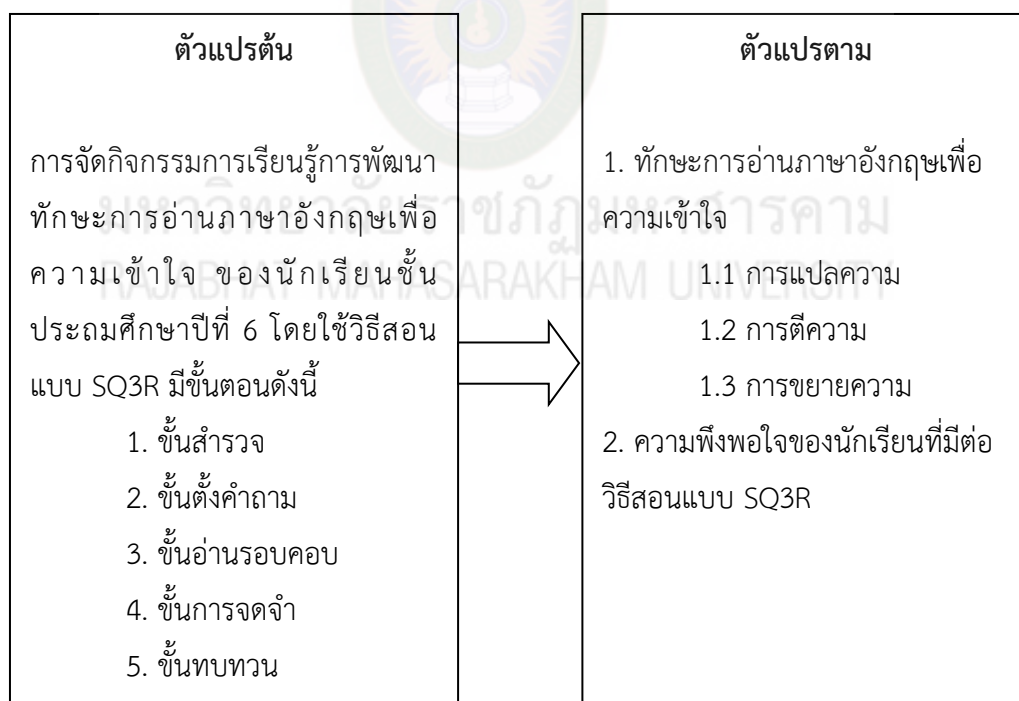
Miciano (2004, pp. 149-156) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาสาระของคำถามที่ผู้อ่านสร้างขึ้นที่มีความเกี่ยวข้องกับกลวิธีการสอนโดยการตั้งคำถาม ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการอ่านโดยการฝึกตั้งคำถามอย่างเป็นระบบจำนวน 2 ห้อง ซึ่งรูปแบบและเนื้อหาสาระของคำถามที่ครูใช้ที่แสดงให้เห็นการยอมรับหรือการแก้ไขคำถามซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณถึงแม้ว่าร้อยละ 57 ของคำถามมีความสอดคล้องกับไวยากรณ์มันอาจจะบ่งชี้ถึงความเชี่ยวชาญของภาษาอังกฤษขั้นสูงและจากตัวอย่างที่มีการคัดลอกจากต้นฉบับจำนวนมากชี้ไปที่การขาดความมั่นใจของนักศึกษาหรือความสามารถในการสรุปหรือการถ่ายทอดข้อความหรือรูปแบบการทบทวนคำถามดูเหมือนจะช่วยให้ นักศึกษามีพัฒนาการอ่านได้ดี สามารถอ่านจับใจความของบทอ่านได้ดีและสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาการอ่านคือการตั้งคำถามซึ่งจะส่งผลให้การอ่านของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษจะให้ประสิทธิภาพ นักเรียนมีคุณภาพได้นั้น นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่านจับใจความ สรุปความ และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ จากการอ่านได้เป็นอย่างดี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนนั้น สามารถทำได้หลายวิธี กลวิธีการสอนแบบ SQ3R เป็นกลวิธีหนึ่งที่สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านจับใจความ สรุปความ เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพในการอ่านสูงขึ้น เพราะเป็นกลวิธีที่ช่วยเพิ่มความสนใจในการอ่านให้กับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และได้ฝึกทักษะการอ่านที่จำเป็นในการอ่านจับใจความ สรุปความ ผู้วิจัยได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาปรับใช้ในการ

ดำเนินการวิจัย ทั้งด้านการสร้างเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยได้ คัดสรรเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา สร้างและดึงดูดความสนใจด้วยรูปภาพให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนานในการอ่านตระหนักและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้จากข้อมูลข่าวสารที่มีมากมายในปัจจุบัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจวิธีสอนแบบ SQ3R และคิดว่าจะนำมาพัฒนาด้านการอ่านจับใจความ สรุปความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างได้

2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถจัดทำเป็นกรอบคิดในการวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. แบบแผนการทดลอง
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบแผนการทดลอง

ใช้รูปแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนทดลองและหลังทดลอง (The Only One Group Pretest Posttest Design) โดยทดสอบความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 3.1

รูปแบบการทดลองแบบ *The Only One Group Pretest Posttest Design*

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
A	T1	X	T2

เมื่อ	A	แทน	กลุ่มทดลอง
	T1	แทน	คะแนนการทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
	T2	แทน	คะแนนการทดสอบหลังเรียน (Posttest)
	X	แทน	วิธีสอนแบบ SQ3R

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร คือ นักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ 2 ห้องเรียนรวม 58 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน เลือกโดยวิธีการสุ่มมาแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยมี 3 ชนิด คือ

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 5 เรื่อง จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง

3.3.2 แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ

3.4 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

3.4.1.1 การศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

1) ศึกษาหลักสูตร คู่มือ หนังสือแบบเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากหนังสือหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารหลักสูตรอื่นๆ จัดทำหน่วยการเรียนรู้และวางแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

3.4.1.2 ศึกษาโครงสร้าง เวลาเรียน ขอบข่ายของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรม การประเมินผล รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา และแนวทางการจัดการเรียนรู้

3.4.1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.1.4 ดำเนินการคัดเลือกเนื้อหาที่นำไปสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ คือ เนื้อหาในชีวิตประจำวัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามสาระการเรียนรู้ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด
- 2) สาระการเรียนรู้
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) เนื้อหา
- 5) สื่อการเรียนรู้ ประกอบการสอนตามแผน
- 6) การวัดและประเมินผล
- 7) บันทึกผลหลังสอน
- 8) ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังนี้

- 1) ชี้นำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation)
- 2) การฝึกทำงานโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R
- 3) ขั้นตอนการทดสอบ (testing)
- 4) ขั้นตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม (Group Recognition)

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบ SQ3R จำนวน 10 แผน 20 ชั่วโมง มีดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 เรื่อง My family

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 เรื่อง My school

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 เรื่อง Food and drink

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 เรื่อง The weather forecast

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-10 เรื่อง Festival

3.4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษารายงานการวิจัยเพื่อตรวจสอบและขอความคิดเห็นข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

3.4.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินคุณภาพ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้และให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่บกพร่อง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) รองศาสตราจารย์ ดร.เพชฌิญ กิจระการ ตำแหน่ง อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม การศึกษา ปริญญา Ph.D. (Curriculum and Instruction: Educational Media) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการสอน และสถิติเพื่อการวิจัย

2) ดร.นิคม ชมพูหลง ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยฐานะเชี่ยวชาญ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลแวงน่าง และตำบลท่าสองคอน จังหวัดมหาสารคาม การศึกษา ปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศป.ด.) สาขาวิชาวิจัยศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3) ดร.พิศมัย จำนงพิศ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนยางวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 (มหาสารคาม) การศึกษา ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

4) นางสนอง ทิบบัวบาน วุฒิการศึกษา กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ) ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี สำนักงานการศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษและแผนการจัดการเรียนรู้

5) นางทองเต็ย พรหมทอง วุฒิการศึกษา ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี สำนักงานการศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

โดยคะแนนการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับดังต่อไปนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

3.4.1.7 นำคะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยโดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยของแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

ระดับน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย	ค่าความสำคัญ
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 จึงจะถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้

3.4.2 แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การสร้างแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับใช้ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ที่ใช้ในรายงานวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนดังนี้

3.4.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คู่มือครู หนังสือแบบเรียน เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา

3.4.2.2 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบวัดทักษะ จากหนังสือการวิจัยทางการศึกษาของไพศาล วรคำ (2559, น. 239)

3.4.2.3 สร้างแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แต่สร้างจำนวน 60 ข้อ โดยกำหนดรูปแบบและเนื้อหาของแบบประเมินผล ให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

3.4.2.4 นำแบบวัดทักษะที่สร้างขึ้นเสนอกรรมการที่ปรึกษารายงานการวิจัยพิจารณาตรวจสอบ และแก้ไขปรับปรุง

3.4.2.5 นำแบบวัดทักษะเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยมีเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.4.2.6 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแบบวัดทักษะ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.5 ขึ้นไป ได้แบบสอบถาม ซึ่งมี 30 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80-1.00

3.4.2.7 หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีการ B – Index และของโลเวทท์ (Lovett Method)

3.4.2.8 นำข้อสอบไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ใช้ถามผู้เรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R โดยสอบถามความคิดเห็นและเจตคติเกี่ยวกับเนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

3.4.3.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอคณะผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

3.4.3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

3.5 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ทำการปฐมนิเทศและทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ เพื่อวัดความรู้เรื่อง ทักษะการอ่าน ของนักเรียนก่อนทำการทดลอง

3.5.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องในบทเรียนจบแล้ว จึงใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน และวัดความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.5.3 เมื่อสิ้นสุดการวิจัย นำข้อมูลที่ได้มาหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ก่อนเรียนและหลังเรียน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) โดยการประเมินจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน หาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) โดยการประเมินจากคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

3.6.2 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R

3.6.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R โดยวิธีการทดสอบค่า ที (Dependent Samples t – test)

3.6.4 หาคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

3.7.1.1 หาค่า IOC การหาค่าความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามรายชื่อกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดโดยใช้สูตรการตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม ไพศาล วรคำ (2559, น. 269) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3-1)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

R แทน คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
ประเมินในแต่ละข้อ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

3.7.1.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) ไพศาล วรคำ (2559, น. 306)

$$B = \frac{f_P - f_F}{n_P - n_F} \quad (3-2)$$

เมื่อ	B	แทน	ดัชนีอำนาจจำแนกของเบรนแนน
	f_P	แทน	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (Pass)
	f_F	แทน	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (Fail)
	n_P	แทน	จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์
	n_F	แทน	จำนวนคนในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

3.71.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) โดยคำนวณจากสูตรดังนี้ ไพศาล วรคำ (2559, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2} \quad (3-3)$$

เมื่อ	r_{cc}	เป็นค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	k	เป็นจำนวนข้อสอบ
	C	เป็นคะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด
	X	เป็นคะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

3.7.1.4 การหาค่าความยากของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคำนวณจากสูตร ไพศาล วรคำ (2559, น. 298)

$$P = \frac{f}{n} \quad (3-4)$$

เมื่อ	P	แทน	ดัชนีความยาก
	f	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
	n	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบ

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3.7.2.1 การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 และ E_2 โดยการประเมินจาก

คะแนนระหว่างเรียน ทักษะ พัฒนาการ (2559, น. 1) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}_1}{N_1} \times 100 \quad (3-5)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
 \bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยคะแนนระหว่างเรียน ของนักเรียนทั้งหมด
 N_1 แทน คะแนนเต็มที่เกี่ยวข้องระหว่างเรียน

$$E_2 = \frac{\bar{X}_2}{N_2} \times 100 \quad (3-6)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนหลังจากเรียนจบ
 \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยสอบครั้งสุดท้ายของนักเรียนทั้งหมด
 N_2 แทน คะแนนเต็มของการสอบครั้งสุดท้าย

3.7.2.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The effectiveness index : E.I.) โดยวิเคราะห์จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ทักษะ พัฒนาการ (2559, น. 1) ดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1} \quad (3-7)$$

เมื่อ E.I. แทน ดัชนีประสิทธิผล
 P_1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
 P_2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
 Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

3.7.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1) การคำนวณหาค่าร้อยละ ไพศาล วรคำ (2559, น. 321)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-8)$$

เมื่อ f แทน ความถี่ของรายการที่สนใจ
 N แทน จำนวนทั้งหมด

2) การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ไพศาล วรคำ (2559, น. 323)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (3-9)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i แทน คะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3) การคำนวณหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไพศาล วรคำ (2559, น. 325)

$$S = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}}{n-1} \quad (3-10)$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i แทน เป็นคะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.4 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน (Dependent Samples t-test) ไพศาล วรรค้ำ (2559, น. 350) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d/\sqrt{n}} ; df = n-1 \quad (3-11)$$

เมื่อ	t	แทน	สถิติทดสอบที่
	\bar{d}	แทน	ผลต่างเฉลี่ยของคู่คะแนน
	S_d	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่คะแนน
	n	แทน	เป็นจำนวนคู่คะแนน หรือขนาดกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
D	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแบบเลือกตอบ
P	แทน	ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
r_{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อแบบทดสอบความพึงพอใจ
α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับแบบทดสอบความพึงพอใจ
E1	แทน	ประสิทธิภาพกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้
E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าคำนวณกับค่าวิกฤต t-distribution
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และใช้สูตร E_1/E_2

ในการหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R โดยการคำนวณจากสูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการคำนวณจากสูตร

T-test (Dependent Samples)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และใช้สูตร E_1/E_2

ในการหาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และใช้สูตร E_1/E_2 มีผลปรากฏดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการจัดกิจกรรม

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

เลขที่	ทดสอบ ก่อนเรียน (30)	คะแนนการทดสอบ										รวมทุกแผน (500)	ทดสอบ หลังเรียน (30)
		คะแนนการทดสอบและการปฏิบัติกิจกรรม											
		แผน 1 (50)	แผน 2 (50)	แผน 3 (50)	แผน 4 (50)	แผน 5 (50)	แผน 6 (50)	แผน 7 (50)	แผน 8 (50)	แผน 9 (50)	แผน 10 (50)		
1	13	41	40	40	41	44	37	40	38	39	38	398	25
2	12	38	37	40	40	38	38	40	38	41	38	388	24
3	14	43	40	37	43	44	38	38	42	43	42	410	25
4	9	39	41	42	42	39	44	38	37	42	39	403	26
5	12	40	42	39	44	35	41	37	42	41	42	403	23
6	11	41	42	42	35	38	40	43	42	37	37	397	24
7	12	39	45	34	39	43	37	40	40	44	39	400	25
8	10	40	42	37	43	39	41	41	40	41	41	405	24
9	12	43	42	42	41	39	41	41	41	41	35	406	25
10	14	42	35	39	40	38	40	41	39	37	42	393	23
11	13	41	38	40	38	41	41	41	45	39	40	404	26

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คะแนนการทดสอบ													
เลขที่	ทดสอบ ก่อนเรียน (30)	คะแนนการทดสอบและการปฏิบัติกิจกรรม										รวมทุกแผน (500)	ทดสอบ หลังเรียน (30)
		แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน		
		1 (50)	2 (50)	3 (50)	4 (50)	5 (50)	6 (50)	7 (50)	8 (50)	9 (50)	10 (50)		
12	12	40	43	38	42	41	44	41	39	41	40	409	25
13	14	39	42	41	40	44	45	36	42	44	38	411	26
14	12	40	38	42	44	44	38	44	39	43	42	414	24
15	11	44	38	44	41	44	41	40	41	41	41	415	23
16	12	43	40	45	44	37	43	41	44	41	45	423	23
17	14	42	41	42	37	43	40	38	42	39	44	408	24
18	12	43	42	42	44	41	40	42	42	38	43	417	23
19	13	40	43	36	40	41	39	41	41	44	45	410	24
20	11	37	43	44	41	38	42	43	39	42	39	408	25
21	12	39	41	42	36	39	44	44	43	39	43	410	24
22	12	37	43	40	41	42	41	43	40	38	41	406	23
23	9	43	42	38	35	45	40	40	43	40	39	405	23
24	13	41	34	41	38	34	40	44	42	41	41	396	24

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการทดสอบ												
	ทดสอบ ก่อนเรียน (30)	คะแนนการทดสอบและการปฏิบัติกิจกรรม										รวมทุกแผน (500)	ทดสอบ หลังเรียน (30)
		แผน 1 (50)	แผน 2 (50)	แผน 3 (50)	แผน 4 (50)	แผน 5 (50)	แผน 6 (50)	แผน 7 (50)	แผน 8 (50)	แผน 9 (50)	แผน 10 (50)		
25	13	39	39	39	44	37	43	40	42	41	39	403	25
26	12	40	44	40	39	43	41	42	40	38	44	411	25
27	14	37	41	40	40	38	43	37	34	45	43	398	26
28	12	43	38	43	36	40	45	41	38	41	36	401	23
29	13	42	45	42	41	37	41	39	44	42	40	413	25
รวม	353	1,176	1,181	1,171	1,169	1,166	1,188	1,176	1,179	1,183	1,176	11,765	705
ค่าเฉลี่ย	12.17	40.55	40.72	40.38	40.31	40.21	40.97	40.55	40.66	40.79	40.55	406	24.31
S.D.	1.34	2.01	2.71	2.51	2.74	2.99	2.24	2.15	2.38	2.14	2.59	7.59	1.04
ร้อยละ	40.57	81.10	81.45	80.76	80.62	80.41	81.93	81.10	81.31	81.59	81.10	81.14	81.03

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการสังเกตพฤติกรรม การประเมิน การปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 406 จากคะแนนเต็ม 500 คิดเป็นร้อยละ 81.14 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R หลังเรียนเท่ากับ 24.31 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.03

ตารางที่ 4.2

ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E_1)	500	406	7.59	81.14
ด้านผลลัพธ์ (E_2)	30	24.31	1.04	81.03
ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (E_1/E_2)				81.14/81.03

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.14 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.03 ดังนั้น การจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.14/81.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R โดยการคำนวณจากสูตร การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลการทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอน แบบ SQ3R ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการ จัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มาวิเคราะห์ ได้ค่าดัชนีประสิทธิผล ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

N	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนนทดสอบ		ผลรวมคะแนนทดสอบ		E.I.
		หลังเรียน		ก่อนเรียน		
		คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	
29	30	705	81.14	353	40.57	0.5143

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีค่าเท่ากับ 0.5143 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 51.43

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการคำนวณจากสูตร

t-test (Dependent Samples)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

คะแนนทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

คนที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (20)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (20)	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
1	13	25	12	144
2	12	24	12	144
3	14	25	11	121
4	9	26	17	289
5	12	23	11	121
6	11	24	13	169
7	12	25	13	169
8	10	24	14	196
9	12	25	13	169
10	14	23	9	81
11	13	26	13	169
12	12	25	13	169
13	14	26	12	144
14	12	24	12	144
15	11	23	12	144
16	12	23	11	121
17	14	24	10	100
18	12	23	11	121
19	13	24	11	121
20	11	25	14	196
21	12	24	12	144
22	12	23	11	121
23	9	23	14	196
24	13	24	11	121
25	13	25	12	144

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (20)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (20)	ผลต่าง (D)	ผลต่าง (D ²)
26	12	25	13	169
27	14	26	12	144
28	12	23	11	121
29	13	25	12	144
รวม	353	705	352	4,336
ค่าเฉลี่ย	12.17	24.31	12.14	149.52
S.D.	1.34	1.04	1.51	38.79
ร้อยละ	40.57	81.03	40.46	16.61

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ก่อนการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.17 จากคะแนนเต็ม 30 คิดเป็นร้อยละ 40.57 มีคะแนนหลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.31 จากคะแนนเต็ม 30 คิดเป็นร้อยละ 81.03 มีคะแนนผลต่างระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.14 จากคะแนนเต็ม 30 คิดเป็นร้อยละ 40.46

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ก่อนการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.14 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.34 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.57 ของคะแนนเต็ม และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.31 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.03 ของคะแนนเต็ม ผลต่างการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.46 และทดสอบสมมติฐานการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ก่อนกับหลังการจัดกิจกรรม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

ผลการเปรียบเทียบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ก่อนกับหลังการจัดกิจกรรม

รายการ	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	p
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	29	30	12.17	1.34	28	43.422	.000*
คะแนนทดสอบหลังเรียน	29	30	24.31	1.04			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ผลปรากฏดังตารางที่ 4.6

จากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านสาระการเรียนรู้			
1. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่ชอบ	4.30	0.57	มาก
2. การเรียนเรื่องนี้ทำให้ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.45	0.69	มาก
3. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าศึกษาจำเป็นต้องเรียน	4.25	0.79	มาก
4. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องใกล้ตัวและสามารถระลึกได้	4.30	0.66	มาก
5. การเรียนเรื่องนี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.35	0.75	มาก
รวม	4.33	0.69	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6. การเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ทำให้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม	4.60	0.68	มากที่สุด
7. มีโอกาสได้สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ ในการเรียนกับเพื่อนๆ	4.35	0.67	มาก
8. การสรุปด้วยรูปแบบการเรียนแบบ SQ3R ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น	4.55	0.69	มากที่สุด
9. มีความพอใจที่ได้เรียนรู้และสรุปด้วยรูปแบบการเรียนแบบ SQ3R	4.55	0.60	มากที่สุด
10. รู้สึกสนุกกับการเรียนที่สรุปด้วยรูปแบบการเรียนแบบ SQ3R	4.55	0.51	มากที่สุด
รวม	4.52	0.63	มากที่สุด
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน			
11. รู้สึกพอใจที่ได้ทำแบบทดสอบด้วยตนเอง	4.60	0.60	มากที่สุด
12. ได้ฝึกทักษะต่างๆ จนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	4.55	0.76	มากที่สุด
13. ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R จะมีสื่อประกอบการเรียนการสอนเสมอ	4.65	0.59	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
14. สื่อและอุปกรณ์การเรียนตรงกับเนื้อหาที่เรียน	4.55	0.69	มากที่สุด
15. สื่อและอุปกรณ์การเรียนเพียงพอกับจำนวน นักเรียน	4.55	0.60	มากที่สุด
รวม	4.58	0.65	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
16. ครูมีการแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ	4.70	0.45	มากที่สุด
17. ครูมีการทดสอบบ่อยครั้ง	4.57	0.22	มากที่สุด
18. รู้สึกดีใจกับคะแนนที่ได้	4.47	0.63	มาก
19. รู้สึกดีใจกับคะแนนที่ได้ในระดับกลุ่ม	4.33	0.48	มาก
20. ครูมักจะชมตัวเราและเพื่อนๆ เสมอเมื่อตั้งใจทำ กิจกรรมหรือทำคะแนนได้ดี	4.53	0.57	มากที่สุด
รวม	4.52	0.47	มากที่สุด
โดยรวม	4.49	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ($\bar{X} = 4.58$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.52$) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.52$) และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากอีก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.33$) และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 12 ข้อ และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากอีก 8 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูมีการแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ ($\bar{X} = 4.70$) ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R จะมีสื่อประกอบการเรียนการสอนเสมอ ($\bar{X} = 4.65$) การเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ทำให้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 4.60$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ซึ่งมีขั้นตอนการศึกษาและสรุปผลได้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

5.1.2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

5.1.3 เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

5.1.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R มาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

5.2 สรุปผล

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ผลการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.14/81.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

5.2.2 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R เท่ากับ 0.5143 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R คิดเป็นร้อยละ 51.43

5.2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ($\bar{X} = 4.58$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.52$) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.52$) และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากอีก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระการเรียนรู้

5.3 อภิปรายผล

จากผลสรุปการวิจัยการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ดังนี้

5.3.1 ผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.14/81.03 นั้นหมายความว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนรวม 10 แผน คิดเป็นร้อยละ 81.14 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.03 ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการในการจัดทำอย่างมีระบบ และได้ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เหมาะสม มีการศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี SQ3R แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดรูปแบบการเขียนแผน และกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งได้รับการตรวจสอบ และปรับปรุงทั้งจากคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้ นักเรียนเกิดพฤติกรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการเรียนด้วยกิจกรรม SQ3R ที่ดีคือ สามารถจำแนกประเภทการอ่าน แยกแยะข้อเท็จจริง อธิบายความ

ในการอ่านสำนวน ตัดสินได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน บอกแนวคิดหลัก บอกโครงเรื่อง สรุปเรื่อง และนักเรียนสามารถประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้ รู้จักวิธีการอ่านจนเกิดความเข้าใจทั้ง 5 ขั้นตอน คือ การอ่านอย่างสำรวจ (Survey) อ่านและตั้งคำถาม (Question) อ่านอย่างรอบคอบ (Read = R1) อ่านอย่างจดจำ (Recite = R2) อ่านทบทวน (Review = R3) มีความสามัคคี มีนิสัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิคมณ ยั่งยืน (2556, น. 92) ได้วิจัยการพัฒนาแบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การพัฒนาแบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ของนักเรียน มีประสิทธิภาพ 84.35/82.22 แสดงว่าเป็นไปตามเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา วุฒิสาร (2556, น. 90) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน พบว่า กิจกรรมการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน มีประสิทธิภาพ 84.42/81.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตตรา พิกุลทอง (2557, น. 80) ได้วิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.65/81.28

5.3.2 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R เท่ากับ 0.5143 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 51.43 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสามารถอ่านและเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่อง ศัพท์ เรื่องย่อ เรื่องบอกเล่า และนิทาน ผ่านการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมแบบ SQ3R ซึ่งการจัดกิจกรรมที่เน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะเป็นการอ่านที่นำความรู้รวมไปถึงประสบการณ์เดิม ประกอบกับการใช้ทักษะความเข้าใจมาวิเคราะห์ที่ตรงตรง แยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นของผู้เขียน เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สอดคล้องกับ เฮเลน โรบินสัน (ศิริพร ลิ้มตระกูล 2537, น. 33, อ้างถึงใน ดนยา วงศ์นะชัย 2542, น. 179) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนจะสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ ได้นั้นต้องมีคุณสมบัติที่เป็นพื้นฐานเดิมได้แก่ การจำแนกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และการอ้างอิงได้ เข้าใจความคิดของผู้เขียน มีความเกี่ยวกับภาพและภาษาที่มีใช้แต่เพียงตัวอักษรอย่างเดียวได้ ประเมินค่าความเชื่อถือได้ของข้อมูลว่าเป็นความจริง หรือเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือเป็นการเพื่อฝัน ใช้จินตนาการ และแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วยการใช้ปัญญา

และอารมณ์หรือความประทับใจจากข้อความที่อ่าน ทายสิ่งที่จะอ่านต่อไปล่วงหน้าได้ สรุปความตามหลักฐานที่ได้ ตัดสินอย่างมีเหตุผลและสรุปได้ เปรียบเทียบความเห็นที่คล้ายกันและต่างกันได้ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเวลา สถานที่ การลำดับเรื่อง เข้าใจข้อคิดหรืออคติของผู้เขียนและมีความรู้และปฏิบัติการต่อวิธีพูด หรือเขียนต่างๆ กัน เช่น การเสียดสี การถากถางหรือการเยาะเย้ย ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจมาวิเคราะห์ จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ3R ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) การสำรวจ หมายถึง สำรวจซึ่งผู้แต่ง ชื่อหนังสือ สารบัญ คำนำ รวมทั้งแนวความคิดและจุดมุ่งหมายของการเขียนหนังสือเล่มนั้นๆ 2) การตั้งคำถามคือ ควรพิจารณาให้แน่ชัดว่าตนเองต้องการคำตอบอะไร 3) การอ่านคือ การอ่าน ที่จะได้คำตอบตามที่ได้ตั้งคำถามไว้แล้ว โดยพยายามมุ่งหารายละเอียดเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจนในคำถามให้มากที่สุด 4) การจดจำคือ เมื่อได้รับคำตอบจากการอ่านแล้วก็ควรมีการจดบันทึกไว้เพื่อเตือนความจำและตรวจสอบว่าจากการอ่านนั้นได้ความคิดอะไรใหม่ขึ้นมาบ้าง และ 5) การทบทวน คือ ทบทวนว่าถูกต้องเพียงใดรวมทั้งพยายามนำความรู้ที่ได้รับออกมาใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิคมณ ยังยืน (2556, น. 92) ได้วิจัยการพัฒนาแบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจแบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7522 แสดงว่าหลังจากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจแบบ SQ3R โดยใช้กรอบมโนทัศน์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 75.22 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตตรา พิกุลทอง (2557, น. 80) ได้วิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.5489 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.89

5.3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีกลวิธีต่างๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน การสรุปความ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วางแผนควบคุมและปรับปรุงกระบวนการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายในการอ่านด้วยตนเอง โดยมุ่งกระตุ้น ทบทวนและพัฒนาประสบการณ์เดิมของผู้เรียน รวมทั้งการตั้งจุดประสงค์ที่เน้นประโยชน์สำหรับผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้เรียนที่ตื่นตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา วุฒิสาร (2556 , น. 90) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอน

แบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน พบว่า นักเรียนที่เรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉริยา หนองห้าง (2555, น. 1) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตตรา พิกุลทอง (2557, น. 80) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

5.3.4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียน เพื่อที่ใช้ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนรู้และเทคนิคการสอนแล้ว นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความเข้าใจ หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยถึง 4.49 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตตรา พิกุลทอง (2557, น. 80) ได้วิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา วุฒิสาร (2556, น. 90) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉริยา หนองห้าง (2555, น. 1) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม ที่เป็นไปในทางบวกระดับมาก คือ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจระดับมาก

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

5.4.1.1 การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R นั้นครูผู้สอนจะต้องอธิบายขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้องจะทำให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ3R เป็นวิธีสอนที่นักเรียนยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้มาก่อน

5.4.1.2 ครูผู้สอนจะต้องสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพราะนักเรียนแต่ละคน มีศักยภาพในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น ครูควรมีวิธีการเสริมแรงที่หลากหลายและเหมาะสมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดความสนใจนักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมปฏิบัติและร่วมแสดงออกมากขึ้น

5.4.1.3 ควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุขตามสถานการณ์ที่เหมาะสมเช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ การจัดรูปแบบ การนำเสนอผลงานโดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมมากที่สุด

5.4.1.4 ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่านในโรงเรียนทุกวันให้นักเรียนได้อ่านหนังสือ เอกสาร และสื่ออื่นๆ เพื่อพัฒนาสติปัญญาและเพิ่มพูนประสบการณ์ในการคิดสามารถวิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องทีอ่านแล้วนำมาสรุปเป็นความรู้ความเข้าใจของตนเอง

5.4.1.5 เปิดโอกาสให้นักเรียนคิดอย่างกว้างขวางไม่ควรปิดกั้นความคิดของนักเรียน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนมีระดับสติปัญญาต่างกัน ควรให้นักเรียนยอมรับ ยกย่องความคิดเห็นของผู้อื่น

5.4.1.6 ครูผู้สอนไม่ควรด่วนสรุปหรือบอกคำตอบแก่นักเรียนเร็วเกินไปถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นครูผู้สอนพยายามตั้งคำถามหรือแสดงแนวคิดเพื่อให้นักเรียนได้คิดเองเสียก่อนอย่างรอบคอบและมีเหตุผล

5.4.1.7 ครูควรตรวจผลงานนักเรียนทุกครั้งที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมและตรวจแบบฝึกหัดย่อยแล้วแจ้งคะแนนทันทีทุกครั้งหลังทำแบบทดสอบทั้งนี้เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

5.4.1.8 ครูควรชมเชยผลงานของนักเรียนทุกคนเพื่อเป็นกำลังใจอีกทั้งช่วยให้นักเรียนเห็นว่างานของตนมีคุณค่า และควรมีการเสริมแรงให้กับนักเรียนอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง เช่น การยกย่อง ชมเชย การให้รางวัล

5.4.1.9 การจัดกิจกรรมแบบ SQ3R เป็นการจัดกิจกรรมที่ดีทำให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและมีความสามัคคีในกลุ่มมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน สามารถคิดวิเคราะห์ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องที่ดีในการดำเนินชีวิตในสังคมโลกยุคปัจจุบัน

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.2.1 ควรทำการวิจัยโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจกับตัวแปรอื่น เช่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดสังเคราะห์ หรือความคงทนในการเรียนรู้

5.4.2.2 ควรมีการพัฒนา รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดกิจกรรมแบบ SQ3R กับกลุ่มสาระอื่น

5.4.2.3 ควรมีการพัฒนา รูปแบบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดกิจกรรมแบบ SQ3R กับชั้นเรียนอื่น

5.4.2.4 ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ3R ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

5.4.2.5 ควรใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการจัดกิจกรรมแบบ SQ3R กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

5.4.2.6 ควรมีการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจให้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น เช่น นักเรียนระดับชั้น ป. 1-3 ป. 4-6 เป็นต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2546). *ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา.
- กองบรรณาธิการ. (2557). *ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ : เอ็มไอเอส.
- กัลยา เวทยาวงศ์. (2550). *รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การประชุมวิชาการครั้งที่ 4 การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ : ศรีอนันต์การพิมพ์.
- กาญจนา เชื้อมศรีจันทร์. (2552). *ประโยชน์ของการอ่านหนังสือ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2555). *การอ่านและการเขียนเชิงวิชาการ*. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์.
- กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุล. (2550). *ศาสตร์การสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจรี คำชาย. (2551). *การจัดการชั้นเรียนแบบสร้างสรรค์*. นนทบุรี : เพ็ญฟ้าหลวง พรินต์ติ้ง แอนด์พลับลิชชิ่ง.
- จันทร์เพ็ญ ภูโสภา. (2558). *จิตวิทยาและการแนะแนวสำหรับครู*. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- จินตนา ไบกาซูยี. (2550). *การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- จิตตรา พิกุลทอง. (2557). *การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุฑาพรรณธ ผดุงชีวิต. (2559). *ศิลป์และศาสตร์ของการวิจัยเชิงคุณภาพทางการสื่อสารในองค์กรจากชนบสู่นวัตกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- ฉลาด จันทรสมบัติ. (2555). *การเขียนวิทยานิพนธ์*. สำนักพิมพ์มหาสารคาม.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎีและการนำไปใช้*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2554). *หลักการบริหารการศึกษาและการจัดการศึกษา*. ปัตตานี : สถาบันเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ.
- ชวลิต ชุกาแพง. (2551). *การประเมินการเรียนรู้*. สำนักพิมพ์มหาสารคาม.
- ชมภูษุ เกตุแก้ว. (2550). *การใช้กลวิธีอภิปัญญาในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ*

เข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. หลักสูตรและ

การสอน: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชาลิสมา มากแผ่นทอง. (2559). *การวิจัยการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โชติ จินตแสวง. (2558). *4 วิธีสอนแบบใหม่ เพื่อความมีรสนิยมในการเรียนรู้เป็นผู้มีปัญญาและมี*

อารยธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โชติกานต์ เทียงธรรม. (2556). *เรียนเก่งได้ ถ้าใช้วิธีนี้*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ : books & blessing.

ฐาปนกรม์ อิงวิวัฒน์. (2556). *ไวยากรณ์เข้าใจง่าย*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : เอสเคเอสอินเตอร์ปรีนท์.

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2555). *การอ่านให้เก่ง*. กรุงเทพฯ : กระดาษสา.

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). *แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการ*

จัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : ชารอักษร.

ทวีป อภิสัทธี. (2555). *สอนเป็น สอนดี สอนเก่ง*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพย์สุนทร อนันบุตร. (2551). *การอ่านเพื่อการวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธนพล จาดใจดี. (2556). *ภาษาอังกฤษพิชิตอาเซียน English for the people of ASEAN*.

กรุงเทพฯ : ธนพลวิทยาการ.

ธนู ทดแทนคุณ. (2557). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ธวัชชัย มีประเสริฐ. (2552). *รายงานการวิจัยและพัฒนาการส่งเสริมการอ่าน*. สำนักพิมพ์ : ปัญญาชน.

ธวัชวาร โฉมเฉลา. (2557). *มหัศจรรย์แห่งการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ : อมรินทร์.

นฤมล ตันติชาติ. (2556). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรม*

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นิถุณม ยั่งยืน. (2556). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านนิทานภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบ SQ3R*

โดยใช้กรอบมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นุชนารถ เอี่ยมอำนาจพรกุล. (2559). *คำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่คนไทยใช้ผิดเป็นประจำ*.

กรุงเทพฯ : Feel good Publishing.

นุชลี อุปภัย. (2555). *จิตวิทยาการศึกษา*. สนพ. แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประดิษฐ์ เอกทัศน์. (2558). *จิตวิทยาสำหรับครู*. มหาสารคาม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคาม.

พรพิมล ศิริกุล. (2559). *เรียนดี สอบได้ เรียนอย่างไรให้ได้ A ทูทวิชา*. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ :

สนง. เพชรประกาย.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2549). *ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัฒนจิรา จันทร์ดำ. (2554). *การอ่านและการวิจารณ์เรื่องสั้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
เยลโล่.

พิเชษฐ์ วงศ์เกียรติขจร. (2559). *แนวทางเพื่อการเรียนรู้การวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ปัญญาชน.

พิตรวัลย์ โกวิทาทิ. (2550). *การสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2550). *การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีการ เทคนิค
การสอน 2*. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์.

พิสนุ พงศ์ศรี. (2550). *วิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : เทียมฟ้าการพิมพ์.

ไพศาล วรคำ. (2558). *การวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 7 มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.

ไพโรจน์ คงเกิด. (2557). *One by One แบบฝึกภาษาอังกฤษ ม.2*. สำนักพิมพ์ : นานามีบุ๊คส์.

ภัทรพร เกษสังข์. (2559). *การวิจัยปฏิบัติการ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2555). *การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภูษิต บุญทองเถิง. (2554). *การพัฒนาการเรียนการสอน*. มหาสารคาม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.

มนสิข สิริสมบูรณ์. (2552). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*.

พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ยุวนาฏ คุ่มขาว. (2552). *ภาษาอังกฤษพาเพลิน New life is successful by English*. กรุงเทพฯ :
Dดี.

ยนต์ ชุ่มจิต. (2558). *ความเป็นครู*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

รัตนา วุฒิสาร. (2556). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้าน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

รัชนิย์ อุปรัง. (2550). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รุ่งฟ้า ล้อมโนเมือง. (2554). *จิตวิทยาการแนะแนวเด็กวัยรุ่น*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคาม.

ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). *การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต Reading to life Quality Improvement*. พิมพ์ครั้งที่ 2: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วชิราภรณ์ เยี่ยมแสง. (2555). *การใช้วิจัยปฏิบัติการในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังความคิด เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วรรณิ โสมประยูร. (2558). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ.

วิจารณ์ พาณิช. (2557). *การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างไร*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสยามกัมมาจล.

วิสาข์ จัตวีวัตร. (2543). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษ Teaching English reading comprehension*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริพร สุทธิยา. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ : กศ.ม. หลักสูตรและการสอน : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สิริอร วิชชาวุธ และคณะ. (2555). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สม สุจิรา. (2559). *ทางลัดสู่อัจฉริยะ*. พิมพ์ครั้งที่ 18 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์ธรรมะ.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2550). *บทเรียนออนไลน์การวิจัยการศึกษาเบื้องต้น*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.

สถิตาภรณ์ ศรีหิรัญ. (2559). *เทคนิคการอ่านเชิงวิชาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์ : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สนิท สัตโยภาส. (2555). *แบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.

สลินดา โพธิ์พยัคฆ์. (2556). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2551). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 12 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สันติ บุญภิรมย์. (2557). *การบริหารจัดการในห้องเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ทริบเพิ้ลเอ็ดดูเคชั่น.

สุดาพร ลักษณะียนาวิน. (2553). *การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ : สมาคมเครือข่ายการ

- พัฒนา วิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย.
- สุทินันท์ ศิริไทย. (2551). *การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). *การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้การพัฒนาผู้เรียน*. ราชบุรี : ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุปราณี จิราณรงค์. (2558). *ครูประจำชั้นมีอาชีพ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาภรณ์ กิตติรัชตานนท์. (2551). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร,
- สุธีระ ประเสริฐสรพร. (2559). *Re-Learning จากเรียนรู้สู่เรียนคิด*. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ : สำนักงาน กองทุน สนับสนุนการวิจัย.
- สุพรรณสิริ วัฒนกานนท์. (2545). *อ่านภาษาอังกฤษอย่างไรถึง(ไม่)เข้าใจ*. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์..
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุรรัตน์ ทองอินทร์. (2552). *Professional English speaking at work พูดภาษาอังกฤษแบบ มือโปร*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2552). *ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน*. นนทบุรี : ซีซี นอลลิคจิงคส์.สุ
- วิทย์ มูลคำ. (2554). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ อีเคปส์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- อารีย์ พันธมณี. (2557). *ฝึกให้คิดเป็น คิดให้สร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อนุวัต ชัยเกียรติธรรม. (2548). *เทคนิคการอ่าน 1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อมรลักษณ์ สัพโส. (2556). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ทานอัสป* *ที่บ้านประกอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- อภิรมณ อุไรรัตน์. (2559). *The Power of Bilingualism* ที่ได้ด้วยพลังสองภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 10
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). *พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R*. พิมพ์ลักษณะ.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- อรรดา วงศ์โสธร. (2554). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉริยา หนองห้าง. (2555). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้หนังสือ
อ่านเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อุบลวรรณ ปรุณวิชพงษ์. (2551). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการ
อ่านให้คล้องสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ*. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุสุมา ชินชมภู. (2555). *จากการอ่านสู่การเขียน*. สำนักพิมพ์ : ม.ธรรมศาสตร์.
- อวยพร พาณิช. (2553). *ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Brown, R.L. (1991). The Effects of Teaching A Multicomponent Reading Strategy
on University ESL Student Reading Comprehension and Reports of
Reading Strategies, *Dissertation Abstracts International*. 64(11) : 3960-
A; May.
- Davies,E.et al. (1990). *Task Reading*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Drune Donn. (1987). *Teaching oral English*. Essex : Longman Group UK. Ltd.
- Eddie Williams. (1984). *Learning Theories: on educational perspective*. 2nd Englewood
Cliffs, New Jersey, PrenticsHall.
- Festag, E. (1990). .Preparation A Vital Component of Communicative Activities. *English
Teaching Forum*. 28, 3 ; July.
- Fisher, S.D. (1986). The Effect of a Study Strategy SQ3R on the Ability of Fifth
Grade Students to Read a Social Studies Textbook. *Dissertation
Abstracts International*. 64(10) : 3656-A; April.
- Harris, larry& Smith, Carl B. (1986). *Reading Instruction: Diagnostic Teaching in the
Classroom*. 4th ed. U.S.A.: Macmillan.

- Herzberg, F., Mausner B. and Snyderman B. (1959). *The Motivation to Work*. 2nd.
New York : John Wiley and Sons.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Brother.
- Miller, Wilma H. (1990). *Reading comprehension activities kit*. New York : The Center
For Appiled Research in Education.
- Miciano. R.Z. (2004). *The Comparision of Two Oral Reading – Generated
Questions : Implication for Teaching Questioning Strategies*.
- Pearson, P.D., & Johnson, D.D. (1981). *Teaching reading comprehension*. New York :
Holt, Rinehart & Winston.
- Smith, Nila Banton and Robinson, H. Alan. (1980). *Reading instruction for today's
children*. 2nd. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Widdowson. H. (1983). *Teaching Language Communication*. Oxford : Oxford
University Press.
- Williams. (1986). *Reading in the Language*. London : Macmillian publishers.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวอย่าง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
รายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 16101 ภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2560

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My family เวลา 2
ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.เวลา.....

1. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการรับสาร ก่อให้เกิดความ
เข้าใจในเรื่องราวต่างๆ กิจกรรม

การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R เป็นอีกวิธี
ที่จะช่วยฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทำให้
ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง วิเคราะห์เรื่องราว จับใจความ
สำคัญ สรุปความ และตอบคำถามได้จากเรื่องที่ได้อ่านได้อย่าง
ถูกต้อง ซึ่งจะนี้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้
ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว เช่น การอ่าน
เรื่องราวเกี่ยวกับ My family

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจาก
สื่อประเภทต่างๆ และ
แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการ
แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ
ที่ฟังและอ่าน

ต 1.1 ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอน
สั้นๆ ถูกต้องตาม
หลักการอ่าน

ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการ
ฟังและอ่านบทสนทนา
นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
ตนเอง เพื่อน ครอบครัว
และเรื่องใกล้ตัว

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง My family ได้
2. นักเรียนอ่านข้อมูลเกี่ยวกับ My family และตอบคำถามได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสรุปใจความสำคัญ My family ที่อ่านได้ตรงประเด็น
4. นักเรียนบรรยายเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ตรงประเด็น

5. สาระการเรียนรู้

My family

1. หน้าที่ทางภาษา (Function): -Telling a story in a present
- Making questions and answer questions
2. โครงสร้างทางภาษา: -Present Simple Tense
- Question words
3. คำศัพท์ (Vocabulary): father, mother, brother, pilot, reporter, family, America, China, Japan

6. กิจกรรมการเรียนรู้

กระบวนการเรียนรู้โดยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบ SQ3R

ขั้นกิจกรรม	กระบวนการเรียนรู้	นักเรียน
1. กิจกรรม	Activity 1	

ขั้นกิจกรรม	กระบวนการเรียนรู้	นักเรียน
ก่อนอ่าน (Pre- Reading)	<p>1.1 ครู แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์การให้คะแนนให้นักเรียนทราบ และแบ่งกลุ่มๆ ละ 4-5 คน และแบ่งกลุ่มๆ ละ 4-5 คน โดยความสามารถ จากนั้นครูนำเสนอหัวเรื่องให้นักเรียนคาดคะเนว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร พร้อมทั้งเดาความหมายของคำศัพท์</p> <p>1.2 ครูนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับบทอ่านใน Power point และแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Vocabulary ให้นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงคำศัพท์พร้อมทั้งเดาความหมาย</p>	<p>1.1 นักเรียนฟังคำชี้แจง และแบ่งกลุ่มๆ ละ 4-5 คน เพื่อทำกิจกรรม</p> <p>1.2 นักเรียนศึกษาคำศัพท์เดาความหมายและออกเสียงคำศัพท์</p>
	<p>1.3 เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ยิ่งขึ้น ครูอธิบายเพิ่มเติมและให้นักเรียนแต่ละคนอ่านคำศัพท์คนละ 3 คำ เป็นการทบทวนคำศัพท์อีกครั้ง</p> <p>1.4 ครูแจกใบความรู้ที่ 2</p>	<p>1.3 นักเรียนฟังครูอธิบาย และทำกิจกรรมการอ่านคำศัพท์</p> <p>Understanding Vocabulary</p> <p>1.4 นักเรียนศึกษา</p>

ขั้นกิจกรรม	กระบวนการเรียนรู้	นักเรียน
	<p>ครูอ่าน : Grammar Focus ให้นักเรียนฟัง ครู ชีดเน้นคำศัพท์ในแต่ละข้อ และให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันแปล แล้วครูให้นักเรียนแต่ละคน แปล ความหมายของคำศัพท์ที่ชีด เน้นคำเป็นรายคน พร้อมทั้ง ยกตัวอย่างประโยคเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการอ่าน ประโยคได้ถูกต้อง</p>	<p>ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง Grammar Focus และทำการอ่านและ แปลคำศัพท์ตามที่ครู บอก</p>
<p>2. ขั้น กิจกรรม ระหว่างอ่าน (While- reading)</p>	<p>Activity 2 ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey : S)</p> <p>2.1 ครูแจกบทอ่านใบ ความรู้ที่ 3</p> <p>My Family ให้นักเรียนทุก คน</p> <p>2.2 ครูให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเนื้อเรื่อง ในใจอย่างคร่าวๆ เพื่อหา จุดสำคัญของเรื่อง โดยครู คอยชี้แนะวิธีการอ่านและ ให้นักเรียนสำรวจประโยค แต่ละย่อหน้าพร้อมทั้งฝึกให้ นักเรียนอ่านแบบกวาด</p>	<p>2.1 นักเรียนศึกษา บทอ่าน</p> <p>ใบความรู้ที่ 3 : My Family</p> <p>2.2 นักเรียนสำรวจ เนื้อเรื่องที่ได้อ่าน อย่างคร่าวๆ เพื่อหา จุดสำคัญของเรื่อง</p>

ขั้นกิจกรรม	กระบวนการเรียนรู้	นักเรียน
	<p>สายตา (skimming) อย่างรวดเร็ว</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม</p> <p>(Question : Q)</p> <p>2.3 ครูถามคำถามเกี่ยวกับ My Family และเนื้อเรื่อง เช่น</p> <p>What is Manee's favorite subject?</p> <p>What time does her mother do?</p>	<p>2.3 นักเรียนตอบคำถามที่ครูถาม</p>
	<p>2.4 ครูให้นักเรียนฝึกตั้งคำถาม 2-3 คำถามที่นักเรียนอยากรู้จากเรื่องที่อ่าน</p> <p>2.5 แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอคำถามบนกระดาน กลุ่มละ 1 คำถาม โดยเป็นคำถามที่ไม่ซ้ำกัน</p> <p>2.6 แต่ละกลุ่มเลือกคำถาม</p>	<p>2.4 นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดและตั้งคำถาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - What time does her brother like? - Where does her mother work? <p>2.5 นักเรียนคัดเลือกคำถามของกลุ่มตนเองแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยไม่ว่าใคร</p> <p>2.6 นักเรียนแต่ละ</p>

ขั้นกิจกรรม	กระบวนการเรียนรู้	นักเรียน
	<p>สำคัญ ตรงประเด็นของเนื้อหา หรือครอบคลุมใจความ สำคัญของเนื้อหาที่สุดบน กระดาน</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่าน (Read : R)</p> <p>2.7 ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง My Family เพื่อทำความเข้าใจ เนื้อหาเรื่องอีกครั้งเพื่อ ค้นหาคำตอบจากคำถาม ที่ตั้งไว้ เมื่อนักเรียนหา คำตอบได้แล้วก็ตอบให้ สมาชิกในกลุ่มทราบ</p> <p>2.8 ครูเพิ่มคำถามเพื่อวัด ความเข้าใจ เช่น What is her brother name?</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นท่องจำ (Recite : R)</p> <p>2.9 ครูให้นักเรียนอ่านและ จับใจความสำคัญของเรื่อง อีกครั้ง โดยครูชี้แนะ ข้อความที่สำคัญให้นักเรียน ขีดเส้นใต้เพื่อเตือนความจำ</p>	<p>กลุ่มช่วยกัน อ่านคำถาม แล้ว ตอบคำถามให้ตรง กับข้อที่ครูกำหนดไว้</p> <p>2.7 นักเรียนอ่าน เรื่อง My Family และหาคำตอบของ คำถามที่ตั้งไว้</p> <p>2.8 นักเรียนตอบ คำถามที่ ครูถาม และบันทึก ข้อคำถามและ คำตอบเพิ่มเติมใน กระดาษคำตอบ</p> <p>2.9 นักเรียนแต่ละ กลุ่มช่วยกันอ่านแล้ว จับใจความสำคัญ ของเรื่องและขีดเส้น ใต้คำและข้อความ</p>

ชั้นกิจกรรม	กระบวนการเรียนรู้	นักเรียน
	โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดว่าจากการอ่านครั้งนี้ นักเรียนได้ความคิดอะไรใหม่ๆ บ้าง	สำคัญ พร้อมทั้งจดบันทึกสาระสำคัญและคำตอบที่ได้จากคำถามที่ตั้งไว้เป็นภาษาของตนเองเพื่อจะได้จำง่ายขึ้น
	2.10 ครูทดสอบความจำโดยให้นักเรียนปิดเนื้อเรื่อง แล้วให้ตอบคำถามโดยให้นักเรียนได้ใช้คำพูดให้มากที่สุดถ้าตอบไม่ได้ก็ให้ย่อนดูที่ขีดเส้นใต้เพื่อเป็นแนวทางในการตอบและเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นและจำได้ครูฝึกให้นักเรียนเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน	2.10 นักเรียนเขียนสรุปเรื่องจากเรื่องที่อ่าน
3. กิจกรรม หลังอ่าน (Post- reading) Activity 3	ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวนความรู้ (Reflect : R) 3.1 ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนเรื่องทั้งที่อ่านทั้งหมดโดยการอ่านคำถามที่ตั้งไว้จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามแต่ละข้อให้ครูและเพื่อนฟัง หากนักเรียนยังจำไม่ได้ก็ให้	3.1 นักเรียนช่วยกันตอบคำถามโดยใช้ข้อมูลจากที่เรียนมาทั้งหมดตอบคำถามและอ่านสรุปเรื่องเพื่อเป็นการทบทวนเรื่อง

ชั้นกิจกรรม	กระบวนการเรียนรู้	นักเรียน
	<p>ย้อนกลับไปอ่านซ้ำ หรือถ้า ที่อ่านมาทั้งหมด นักเรียนใช้คำผิด ความหมาย หรือใช้คำผิด หน้าที่หรือตำแหน่งครู อธิบายเพิ่มเติมให้เข้าใจ ถูกต้องและอ่านสรุปเรื่องอีก ครั้ง</p>	
	<p>3.2 ครูให้นักเรียนทำ แบบทดสอบย่อย หลังแผนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>3.2 นักเรียนทำ แบบทดสอบย่อยหลัง แผนการจัดการ เรียนรู้</p>

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 บทอ่านเรื่อง My Family
- 7.2 Power Point คำศัพท์และโครงสร้าง
- 7.3 แบบทดสอบย่อยท้ายแผน
- 7.4 แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมใบงาน
- 7.5 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน
- 7.6 แบบบันทึกคะแนน

8. การวัดผลและประเมินผล

กิจกรรมที่ประเมิน	วิธีประเมิน	เครื่องมือประเมิน
ตอบคำถามจากเรื่องที่	การทดสอบ	แบบทดสอบย่อย

อ่าน	การทดสอบ	แบบทดสอบย่อย
เขียนสรุปใจความสำคัญ	การสังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม
จากเรื่องที่อ่าน		การเรียนรู้การ
พฤติกรรมกรเรียน การ		ทำงานกลุ่ม
ทำงานกลุ่ม		

9. บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

9.2 ปัญหาและอุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

9.3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลง

ชื่อ.....

(นางสาวอรุณทัย ห้วย

ใหญ่)

ครูผู้สอน

10. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลง

ชื่อ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบัว

บานสามัคคี

วันที่.....

เดือน.....พ.ศ.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบความรู้ที่ 1

Vocabulary

Direction : Read the words and the meaning of these words.

A large empty rounded rectangular box, likely intended for student answers or notes.

Vocabulary	Meaning
1. temperature (n)	- the degree of heat - an organ in the body that
2. kidneys (n)	removes waste from the blood - the process of breaking down
3. digestion (n)	food for use by the body
4. take out (Phr.)	- to withdraw for use - things necessary for life and
5. nutrients (n)	growth - a unit of liquid volume equal
6. milliliters (n)	to 0.001 liter
7. eliminate (adj.)	- remove; get rid of
8. dilutes (v)	- to make weaker
9. interfere (v)	- delay; prevent - the yellow liquid waste from
10. urine (n.)	the body
11. intestines (n)	- the tube in your body that carry food from stomach

ใบความรู้ที่ 2 Grammar Focus

Present Simple tense and Modal verb-should

Present Simple Tense : Subject + Verb1 (s-
es)

Usage : We use the present simple for;

- fact and permanent states.

Water **prepares** our stomach for digestion.

- general truths and law of nature.

Leaves **fall** in autumn.

- habits and routines (with always ,usually, sometimes, etc.)

I usually drink one cup of coffee, but sometimes I drink two cup.

- feelings and emotions.

I like green tea. It makes me fresh.

I don't like coffee. Dom doesn't like tea.

Modal verb : **Should** Subject + should +
infinitive verb (v1)

Usage ; **Should** :

- Use should when giving advice or making suggestions.

You should drink a glass of water each morning.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบความรู้ที่ 3
บทอ่าน (Text)

My Family

I have a great big family if you count my granny and granddaddy, uncles, aunts, cousins and my mommy and sister. But at home it is just me, my sister, and our mommy.

My daddy ran away long ago and never did come back! I have my granny and granddaddy that I love so much. They own a farm and what they do every day is work on the farm.

My grandparents had nine children, 5 boys and 4 girls so I have 5 maternal uncles and 3 maternal aunts. They are all married except one uncle who still lives with my grandparents, because he got hurt long time ago and my grandparents took care of him

แบบทดสอบย่อยท้ายแผน
การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R
เรื่อง My Family

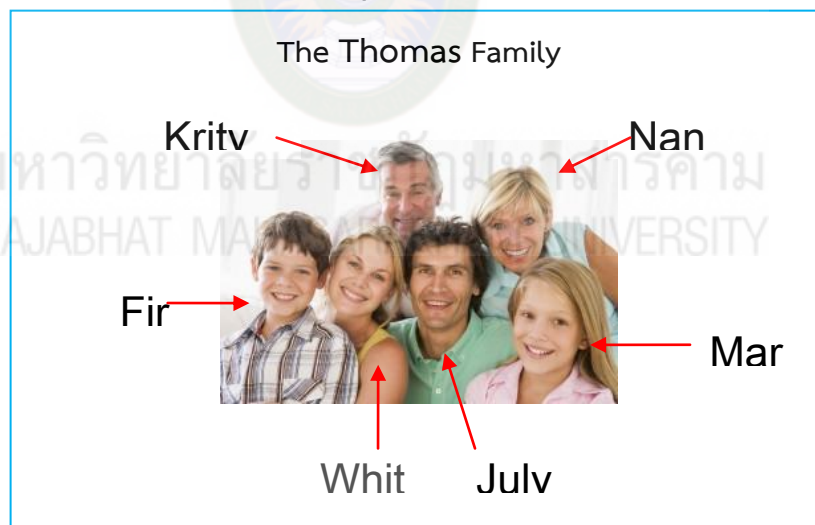
.....
คำชี้แจง : ข้อสอบ มีจำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน เวลา 20 นาที

Instructions : Choose the best answer and write ✓ in front of the choices.

Example: Item 0. What is the meaning of table?

- ✓ a. โต๊ะ b. เก้าอี้
 c. ม้านั่ง d. เติง

Look at the Thomas Family and answer the questions 1-6.

1. Who is First's grandfather?

- a. Nan

- b. July
- c. Whitney
- d. Kirty

2. Who is First's mother?

- a. Nan
- b. Maria
- c. Whitney
- d. Kirty

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

3. Who is First's father?
 - a. Nan
 - b. Maria
 - c. Whitney
 - d. Kirty
4. Maria is July'
 - a. son
 - b. sister
 - c. daughter
 - d. grandmother
5. Fists is Whitney's
 - a. son
 - b. father
 - c. mother
 - d. daughter
6. July and Whitney are First'
 - a. father
 - b. mother
 - c. parents
 - d. grandparents
7. What is the meaning of aunt?
 - a. ลุง
 - b. ป้า

- c. ปู่หรือตา
 - d. ย่าหรือยาย
8. What is the meaning of grandmother?
- a. ลุง
 - b. ป้า
 - c. ปู่หรือตา
 - d. ย่าหรือยาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

9. What is the word 'พ่อหรือแม่' in English?

- a. father
- b. mother
- c. parents
- d. grandparents

10. What is the word 'ญาติ' in English?

- a. son
- b. cousin
- c. parents
- d. daughter

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลยแบบทดสอบย่อยท้ายแผน
การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้

ข้อ	เฉลยคำตอบ
1	d
2	a
3	b
4	c
5	a
6	c
7	b
8	d
9	c
10	b

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลง

ชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวอรุณทัย ห้วย
ใหญ่)

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินผลงาน

1. ความรับผิดชอบในการทำงาน

3 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบและ
มุ่งมั่นในการทำงานกลุ่มและ
รายบุคคลในทุกขั้นตอนด้วยความรอบคอบ
ที่ดีมาก จนบรรลุผล

สำเร็จตามที่ต้องการอย่างมีคุณภาพ
2 คะแนน หมายถึง นักเรียนให้ความรับผิดชอบใน
การทำงานกลุ่มและรายบุคคล
ในแต่ละขั้นตอนค่อนข้างดี และบรรลุผล
ตามที่ต้องการ

แต่มีคุณภาพไม่สมบูรณ์
1 คะแนน หมายถึง นักเรียนให้ความรับผิดชอบใน
การทำงานกลุ่มและงานรายบุคคล
ในแต่ละขั้นตอนค่อนข้างน้อย และ
บรรลุผล แต่ยังขาดคุณภาพ

0 คะแนน หมายถึง นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบใน
การทำงานและไม่มีผลงานส่งตามที่
ได้รับมอบหมาย

2. การใช้ความรู้ในบทเรียนเข้าช่วยในการทำงาน

3 คะแนน หมายถึง นักเรียนนำความรู้ในบทเรียน มาวิเคราะห์เชื่อมโยงใช้ในการ

ปฏิบัติงานแต่ละครั้งที่ชัดเจน ถูกต้อง

เหมาะสมกับสภาพ

การทำงานและเป้าหมายที่ดี ด้วยความ

รอบคอบและทำให้ได้

ผลงานมีความสมบูรณ์

2 คะแนน หมายถึง นักเรียนนำความรู้ในบทเรียน มาวิเคราะห์เชื่อมโยงใช้ในการ

ปฏิบัติงานแต่ละครั้งบางประเด็น ถูกต้อง

เหมาะสมกับสภาพ

การทำงานและเป้าหมายค่อนข้างน้อย มี

ความรอบคอบน้อยและ

ทำให้ได้ผลงานที่ค่อนข้างสมบูรณ์

1 คะแนน หมายถึง นักเรียนนำความรู้ในบทเรียน มาวิเคราะห์เชื่อมโยงใช้ในการ

ปฏิบัติงานแต่ละครั้งน้อยมาก ถูกต้อง

เหมาะสมกับสภาพ

การทำงานและเป้าหมายน้อยมาก ทำให้

ได้ผลงานขาดความ

สมบูรณ์

0 คะแนน หมายถึง นักเรียนไม่ได้นำความรู้ใน บทเรียนมาวิเคราะห์เชื่อมโยงในการ

ปฏิบัติงานแต่ละครั้งให้ถูกต้องเหมาะสมกับ

สภาพการทำงานและ

เป้าหมาย หากนำมาใช้ก็ยังขาดความ

รอบคอบ และทำให้ได้

ผลงานที่ไม่มีความสมบูรณ์

3. ความถูกต้องและความสำเร็จของงาน

4 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามลำดับ
ทุกขั้นตอนและประสพผลสำเร็จ

ตามจุดมุ่งหมายอย่างมีคุณภาพดีมาก

3 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามลำดับ
ทุกขั้นตอนและประสพผลสำเร็จ

ตามจุดมุ่งหมายและมีคุณภาพดี

2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามลำดับ
ในบางขั้นตอนบรรลุผลตาม

จุดมุ่งหมาย และมีคุณภาพค่อนข้างดีหรือ
พอใช้

1 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติงานได้ถูกต้องในบาง
ขั้นตอน บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย

บางประเด็น แต่ไม่มีคุณภาพหรือน้อย
มาก

0 คะแนน หมายถึง การปฏิบัติงานไม่มีลำดับ
ขั้นตอน และไม่บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

หมายเหตุ คะแนน 8-10 หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมิน ผู้ผ่านการประเมิน ต้องได้คะแนนรวมตั้งแต่
10 คะแนนขึ้นไป

ลง

ชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวอรุณทัย ห้วย

ใหญ่)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3	2	1	0
1. ความ ตั้งใจ	มีความตั้งใจ ทำงานอย่าง ดี	มีความตั้งใจ ทำงานปาน กลาง	มีความตั้งใจ ทำงาน เล็กน้อย	ไม่ตั้งใจ ทำงานเลย
2. ปฏิสัมพันธ์ และมีส่วน ร่วม	มีปฏิสัมพันธ์ และให้ ความร่วมมือ ในการทำ กิจกรรมทุก กิจกรรมเป็น อย่างดี	มีปฏิสัมพันธ์ และให้ ความร่วมมือ ในการทำ กิจกรรม ส่วนมาก	มีปฏิสัมพันธ์ และให้ ความร่วมมือ ในการทำ กิจกรรมเป็น บางครั้ง	ไม่มี ปฏิสัมพันธ์ และไม่ให้ ความร่วมมือ ในการทำ กิจกรรมเลย
3. การตอบ คำถามและ แสดงความ คิดเห็นในชั้น เรียน	ตอบคำถาม และกล้า แสดงความ คิดเห็นเป็น ประจำ	ตอบคำถาม และกล้า แสดงความ คิดเห็นเป็น ประจำเป็น ส่วนใหญ่	ตอบคำถาม และกล้า แสดงความ คิดเห็นเป็น บางครั้ง	ไม่ตอบ คำถามและ ไม่กล้า แสดงความ คิดเห็นเลย
4. การตรง ต่อเวลา	ทำงานเสร็จ ทันเวลา	ทำงานเสร็จ ช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่ เกิน 5 นาที	ทำงานเสร็จ ช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ไม่เกิน 10 นาที	ทำงานไม่ เสร็จ ทันเวลาที่ กำหนด
5. การ ปรับปรุง พฤติกรรมที่ ไม่พึง ประสงค์อื่นๆ	นักเรียน ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมดี ขึ้นจาก ชั่วโมงที่	นักเรียน ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมดี ขึ้นจาก ชั่วโมงที่	นักเรียน ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมดี ขึ้นจาก ชั่วโมงที่	นักเรียนไม่ ปรับเปลี่ยน พฤติกรรม เลยยังแสดง พฤติกรรม

	ผ่านมา อย่างชัดเจน และ เหมาะสม	ผ่านมา อย่างชัดเจน	ผ่านมา เล็กน้อย	เต็มๆ อย่าง ชัดเจน
--	---	-----------------------	--------------------	-----------------------

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลง

ชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวอรุณทัย ห้วย

ใหญ่)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R
โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3

.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ใช้เวลาสอบ 60 นาที
2. แบบทดสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ตัวอย่าง 0.

In a living room

You: It's really cold in here. _____

Friends: That sounds great!

1. I can make some iced tea. 2. I can give you a glass of soda.
3. We should drink some hot tea. 4. We should drink some iced coffee.

3. วิธีตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยระบายทับหมายเลขที่ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ ถ้านักเรียนคิดว่าตัวเลือกที่ 2

เป็นคำตอบที่ถูกต้องให้ระบายทับหมายเลข ดังนี้

0	①	②	③	④
---	---	---	---	---

4. ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ใช้ยางลบลบให้สะอาด
5. ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้ถามครูก่อนลงมือทำ
6. ห้ามนักเรียนทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบ

Read the passage and choose the correct answer.
(Items 1-3)

Passage 1

Helen and David

Sara likes pizza a lot. Her favorite pizza is pepperoni with ham and cheese. She loves ice cream, too. Chocolate is her favorite flavor. She doesn't like salad or milk.

Bob is an athlete, and he likes healthy food. He likes chicken, tomatoes, and lettuce. He doesn't

like hamburgers or hot dogs. Apple is his favorite fruit.

1. What does Sara like?

1. milk
2. salad
3. ice cream
4. pizza

2. What does Bob dislike?

1. apple
2. lettuce
3. hot dog
4. tomato

3. What does Bob like?

1. pizza
2. hamburger
3. hot dog
4. apple

Read the passage and choose the correct answer.

(Items 4-7)

Passage 2

Saturday is our day to clean but Mom turns work into fun. We love singing and dancing. We like to sing when we dust. We like to dance when we mop. We clean the kitchen together. We do the washing together. We both wear our caps. When we finish the work, we hurry to the store. We shop for food.

Mom lets me buy the fruits that I like most. We carry the food home. Mom tells stories while we walk. At night, our work is done. Friends come over. We cook dinner. We sing and dance.

Saturday is our day to clean; but Mom turns work into fun.

4. The main idea of this paragraph is
1. Saturday is singing day.
 2. Mom turns work into fun.
 3. I love to work sing, and dance.
 4. Mom likes singing and dancing.
5. "We" in line 4 means

1. Mom's friends.
 2. Mom and friends.
 3. Mom and Dad.
 4. Mom and the writer.
6. The word "hurry" in line 7 means
1. walk
 2. work
 3. rush
 4. hop
7. Mom and the writer both wear.....while they work.
1. mops
 2. aprons
 3. caps
 4. gloves

Read the passage and choose the correct answer.

(Items 8-10)

Passage 3

Mike is my favorite singer for three reasons. First, he is a wonderful singer, when I listen to his music. I am happy and feel like dancing. Second, he is young and handsome. So I always think about him. Third, Mike is a cheerful

and smart young man. He always thinks about his fans.

In conclusion, Mike is the greatest singer in the world.

8. What is the title of this story?

1. My favorite singer.
2. The popular singer in Thailand.
3. The greatest singer.
4. The handsome man.

9. Why is Mike the greatest singer in the world in the writer's opinion?

Because he is

1. a young and handsome man.
2. a cheerful and smart man.
3. a wonderful singer.
4. a young, handsome, cheerful and smart man.

10. What is his occupation?

1. movie star
2. dancer
3. singer
4. musician

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Read the passage and choose the correct answer.

(Items 11-14)

Passage 4

My best friend is my dog. She is short and cute, and her name is Noina. She is very smart. I know that she understands me. She wakes me up in the morning. After that, I give her some water and food. Noina waits for me to come home from school or work. In the evening, we go for a walk in the park. She loves to run, jump, and play games.

11. Noina is the best friend of.....

1. dog
2. person
3. cat
4. horse

12. Noina is not.....

1. tall
2. fat
3. cute

4. smart

13. Noina likes to go to.....

1. school.
2. work.
3. the swimming pool.
4. the park.

14. They often go for a walk.....

1. in the evening
2. in the morning
3. in the afternoon
4. at midnight

Read the passage and choose the correct answer.

(Items 15-17)

Passage 5

One day a man walked down the road. He met a little frog. It was on the wet road. Its leg was hurt. The man stopped. He put his bag down on the road. "Can I help you?" he said.

"Oh, yes, please" said the little frog.

"A taxi hit my leg."

“Well”, said the man. “Get on to my hat. It isn’t wet here. The sun can make you dry.” Then he put it on his hat and walked along the road.

“Oh! That’s good, ” said the little frog.

“I am getting well up here, in the sun. If you didn’t help me, I would die soon. Thank you so much”

15. How did the man help the little frog?

1. To get on to his hand.
2. To get on to his cap.
3. To get on to his pocket.
4. To get on to his hat.

16. What happened with the little frog?

1. The frog’s hand was hurt.
2. The frog’s leg was hurt.
3. The frog’s eye was hurt.
4. The frog’s foot was hurt.

17. What is the man like?

1. He is a kind man.
2. He is a sad man.
3. He is a lucky man
4. He is a handsome man.

Read the passage and choose the correct answer.

(Items 18-20)

Passage 6

A hawk was in the forest. One day, it found a piece of meat under a tree. It took the meat in its mouth and flew into the tree. A tiger was hungry. It looked for food. It saw the meat in the hawk's mouth. The tiger wanted the meat but it could not climb the tree. The tiger wanted the hawk to open its mouth. So, it said, "Hello,

Mrs. Hawk. You're beautiful. Can you sing?"

"Oh, yes," the hawk said.

"Listen. I am going to sing now," the hawk said.

The hawk began to sing but the tiger didn't listen to the song. It took the meat and ran away. When the hawk opened its mouth, the meat fell on the ground.

18. Where was the hawk?

1. In the sky.
2. In the cage.
3. At the zoo.
4. In the forest.

19. Who ate the meat?

1. A hawk.	2. A fox.
3. A Tiger.	4. A crow.

20. Why did the tiger want the meat?

1. It was hungry.	2. It was happy.
3. It was thirsty.	4. It was full.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Read the passage and choose the correct answer.

(Items 21-24)

Passage 7

His name is Ronaldo. People call him Ronaldinho. It's means "little Ronaldo" in Portuguese. But Ronaldo isn't little. He's big and tall, and his hair is long and black. Ronaldo isn't very good looking, but he's popular. He's a champion soccer player.

Ronaldo is from Porto Allegro, Brazil. He's from a poor family. Ronaldinho is famous all over the world, and he's rich.

21. What do people call Ronaldo?

1. A little Ronaldo
2. Ronaldinho
3. A famous soccer player
4. Mr. Ronaldo

22. What is his occupation?

1. a soccer player
2. a student.

3. a boxer.

4. a singer

23. The word "little" means.....

1. handsome

2. ugly

3. very big

4. Small

24. What is the main idea?

1. Ronaldo is a famous soccer player all over the world.

2. Ronaldo is from Porto allegro, Brazil.

3. Ronaldo is big and tall and his hair is long.

4. Ronaldo is a rich soccer player.

Read the passage and choose the correct answer.

(Items 25-27)

Passage 8

Barney the giraffe stood behind some trees.
He was listening to the other animals. They were
talking about him.

“Who wants to be Barney’s friend? He just too tall,” Toney the rabbit said. The other animals nodded their heads.

Barney was very upset. He enjoyed talking to the other animals in the forest. He thought they were his friends.

One day, the animals were having a picnic. They did not ask along. Barney, however, quietly followed them. The animals were having a good time.

Just as Barney was about to walk over them, he saw a man.

He looked unfriendly and was carrying a gun. The man walked quietly to the animals. Barney knew who was.

“Run for your lives! Barney shouted very loudly.

25. Who was the man at the end of the story? He was a_____.

1. soldier	2. hunter
3. zookeeper	4. policeman

26. Why did Barney shout “Run for your lives!?”

1. He wanted to save his friends.
2. He wanted other animals to be killed.
3. He wanted to chase the man away.
4. He wanted to have run racing.

27. What do you learn from the story?

1. Save yourself without caring for others.
2. Always be good to other even if they don't like you.
3. Be good to someone who is good to you.
4. Don't help other people who don't like you.

Read the passage and choose the correct answer.

(Items 28-30)

Passage 9

Countries around the world have national holidays. Of course, the holiday are on different days. The ways people celebrate national holidays are sometimes the same.

In the United States, the national holiday is on July Fourth. There are many parades with bands and floats. People cook food outside and

eat outdoor. In France, the national holidays is on July fourteenth. They are big parades with soldiers, and airplanes fly overhead in the sky. People dance in the streets. Many events are free on that day. You don't need to pay money for going to the concerts or operas.

28. What is the story about?

1. Famous festival.
2. The United States and France.
3. Countries around the world.
4. National holidays.

29. Which statement is correct?

1. In the United States, the national holiday is on July Fourteenth.
2. In the France, the national holiday is on July Fourth.
3. In France, concerts are free on their national holiday.
4. In the United States, people play music on Independence Day.

30. The word "street" means.....

1. stage

2. car or truck
3. concert
4. Road

**เฉลยคำตอบแบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6**

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1	4	16	2
2	3	17	1
3	4	18	4
4	2	19	3
5	4	20	1
6	3	21	2
7	2	22	1
8	1	23	4
9	4	24	1
10	3	25	2
11	1	26	1
12	1	27	2
13	4	28	4
14	3	29	3
15	4	30	4

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R**

.....

คำชี้แจง

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงช่องระดับความพึงพอใจ
ในแต่ละข้อตามที่นักเรียน

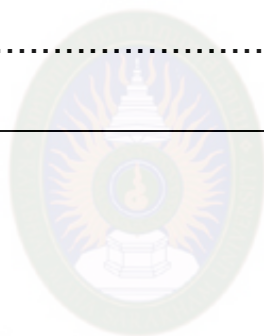
มีความพึงพอใจในแต่ละระดับเพียงข้อละ 1 ช่อง

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้					
1. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่ชอบ.....
2. การเรียนเรื่องนี้ทำให้ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง.....
3. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าศึกษาจำเป็นต้องเรียน.....
4. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องใกล้ตัวและสามารถระลึกได้.....
5. การเรียนเรื่องนี้สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน.....
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6. การเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการ

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
สอนแบบ SQ3R ทำให้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม
7. มีโอกาสได้สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ ในการเรียนกับเพื่อนๆ.....
8. การสรุปด้วยรูปแบบการเรียนแบบ SQ3R ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น
9. มีความพอใจที่ได้เรียนรู้และสรุปด้วยรูปแบบการเรียนแบบ SQ3R.....
10. รู้สึกสนุกกับการเรียนที่สรุปด้วยรูปแบบการเรียนแบบ SQ3R.....
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน					
11. รู้สึกพอใจที่ได้ทำแบบทดสอบด้วย

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ตนเอง.....
12. ได้ฝึกทักษะต่างๆ จนมีความเข้าใจ ในเนื้อหาที่เรียน.....
13. ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ วิธีการสอนแบบ SQ3R จะมีสื่อ ประกอบการเรียนการสอนเสมอ
14. สื่อและอุปกรณ์การเรียนตรงกับ เนื้อหาที่เรียน.....
15. สื่อและอุปกรณ์การเรียนเพียงพอกับ จำนวนนักเรียน.....
ด้านการวัดและประเมินผล					
16. ครูมีการแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ
17. ครูมีการทดสอบ บ่อยครั้ง.....
.....
18. รู้สึกดีใจกับคะแนนที่ ได้.....
.....

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19. รู้สึกดีใจกับคะแนนที่ได้ในระดับ กลุ่ม.....
20. ครุ้มักจะชมตัวเราและเพื่อนๆ เสมอ เมื่อตั้งใจทำกิจกรรมหรือทำคะแนนได้ ดี
.....
.....

ภาคผนวก ข
แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือการวิจัยสำหรับ
ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ

SQ3R

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแผนการเรียนรู้มีความเหมาะสมและตรงตามหลักเกณฑ์หรือไม่

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน

ดังนี้

ระดับ 5 ถ้าเห็นว่า เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 ถ้าเห็นว่า เหมาะสมมาก

ระดับ 3 ถ้าเห็นว่า เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 ถ้าเห็นว่า เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 ถ้าเห็นว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย				
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				
1.3 มีความถูกต้อง				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.1 สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้
2.2 ชัดเจนเข้าใจง่าย
2.3 ครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้
2.4 สามารถสอนให้ บรรลุตามจุดประสงค์
2.5 สามารถประเมินผล ได้
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 ชัดเจน น่าสนใจ
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้น เรียน
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่ สอน
3.4 สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้
3.5 ใช้คำและภาษาที่ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
4. กระบวนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา
4.2 สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
4.5 ได้รับความสนใจผู้เรียน
4.6 ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน
4.7 กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4.8 กิจกรรมช่วยเสริมสร้างทักษะความรู้ที่กำหนด
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
5.2 เหมาะสมกับวัย ความสนใจและ ความสามารถของผู้เรียน
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน
5.4 ได้รับความสนใจของผู้เรียน
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
การใช้สื่อ					
6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล					
6.1 วิธีวัดและเครื่องมือ สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้					
6.2 สามารถวัดและ ประเมินสิ่งที่ระบุได้จริง					
6.3 ส่งเสริมการวัด พฤติกรรม ความรู้ กระบวนการและคุณลักษณะ					

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิง
พฤติกรรม
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ
ความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ
SQ3R
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตรง
ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ระบุไว้

หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดย กา
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง คะแนน

การพิจารณา ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

กาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่า
แบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์

เชิงพฤติกรรม

กาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า
แบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์

เชิงพฤติกรรม

กาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจว่า
แบบทดสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์

เชิงพฤติกรรม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบที่	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนบอกใจความ สำคัญและตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบท	1			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบที่	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
สนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้				
นักเรียนบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	2			
นักเรียนบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	3			
นักเรียนพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวได้	4			
นักเรียนพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวได้	5			
นักเรียนพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวได้	6			
นักเรียนพูดและเขียนเพื่อ	7			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบที่	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
ขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัวได้				
นักเรียนบอกใจความ สำคัญและตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบท สนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	8			
นักเรียนบอกใจความ สำคัญและตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบท สนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	9			
นักเรียนบอกใจความ สำคัญและตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบท สนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	10			
นักเรียนพูดและเขียนเพื่อ ขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัวได้	11			
นักเรียนพูดและเขียนเพื่อ ขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ	12			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบที่	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
เรื่องใกล้ตัวได้				
นักเรียนพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวได้	13			
นักเรียนพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวได้	14			
1. นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้ 2. นักเรียนบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	15			
1. นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้ 2. นักเรียนบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ	16			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบที่	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
และเรื่องเล่าได้				
1. นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้ 2. นักเรียนบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	17			
1. นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้ 2. นักเรียนบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	18			
1. นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้ 2. นักเรียนบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	19			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบที่	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
1. นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้ 2. นักเรียนบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่าได้	20			
นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้	21			
นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้	22			
นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้	23			
นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้	24			
นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม	25			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบที่	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
หลักการอ่านได้				
นักเรียนอ่านออกเสียง ข้อความ นิทานและบท กลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่านได้	26			
นักเรียนอ่านออกเสียง ข้อความ นิทานและบท กลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่านได้	27			
นักเรียนอ่านออกเสียง ข้อความ นิทานและบท กลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่านได้	28			
นักเรียนอ่านออกเสียง ข้อความ นิทานและบท กลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่านได้	29			
นักเรียนอ่านออกเสียง ข้อความ นิทานและบท กลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่านได้	30			

ลงชื่อ.....ผู้

ประเมิน

(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้

วิธีสอนแบบ SQ3R

มาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบสอบถามความพึงพอใจแต่ละข้อต่อไปนี้มี ความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่จะวัดเพียงใด แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยกา

เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่านตามเกณฑ์

ดังต่อไปนี้

กา ✓ ในช่อง +1 ถ้าข้อความมีความสอดคล้องและเหมาะสม

กา ✓ ในช่อง 0 ถ้าข้อความแน่ใจว่ามีความสอดคล้องและเหมาะสม

กา ✓ ในช่อง -1 ถ้าข้อความไม่มีความสอดคล้องและเหมาะสม

รายละเอียดของข้อความ	คะแนนพิจารณา		
	+1	0	-1
ด้านสาระการเรียนรู้			
1. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่ ชอบ.....
2. การเรียนเรื่องนี้ทำให้ได้ศึกษาค้นคว้าด้วย ตนเอง.....
3. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าศึกษา

รายละเอียดของข้อความ	คะแนนพิจารณา		
	+1	0	-1
จำเป็นต้องเรียน.....
4. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องใกล้ตัวและสามารถระลึกได้.....
5. การเรียนเรื่องนี้สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน.....
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6. การเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ทำให้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม.....
.....
7. มีโอกาสได้สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆในการเรียนกับเพื่อนๆ.....
8. การสรุปด้วยรูปแบบการเรียนแบบ SQ3R ทำให้เข้าใจเนื้อหา ที่เรียนมากขึ้น.....
.....
9. มีความพอใจที่ได้เรียนรู้และสรุปด้วยรูปแบบการเรียนแบบ SQ3R.....
.....
10. รู้สึกสนุกกับการเรียนที่สรุปด้วยรูปแบบการเรียนแบบ SQ3R.....
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน			

รายละเอียดของข้อความ	คะแนนพิจารณา		
	+1	0	-1
11. รู้สึกพอใจที่ได้ทำแบบทดสอบด้วยตนเอง
12. ได้ฝึกทักษะต่างๆ จนมีความเข้าใจใน เนื้อหาที่เรียน.....
13. ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ วิธีการสอนแบบ SQ3R จะมีสื่อ ประกอบการเรียนการสอนเสมอ
14. สื่อและอุปกรณ์การเรียนตรงกับเนื้อหาที่ เรียน.....
15. สื่อและอุปกรณ์การเรียนเพียงพอกับ จำนวนนักเรียน.....
ด้านการวัดและประเมินผล			
16. ครูมีการแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบ
17. ครูมีการทดสอบ บ่อยครั้ง.....
18. รู้สึกดีใจกับคะแนนที่ ได้.....
19. รู้สึกดีใจกับคะแนนที่ได้ในระดับ กลุ่ม.....

รายละเอียดของข้อความ	คะแนนพิจารณา		
	+1	0	-1
20. ครุฑมักจะชมตัวเราและเพื่อนๆ เสมอ เมื่อ ตั้งใจทำกิจกรรมหรือทำคะแนนได้ดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ ค.1

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. สาระสำคัญ										
1.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.00	4.80	4.40	4.20	4.60	4.60	4.40	4.40	4.40	4.80
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.40	4.40	4.40	4.80
1.3 มีความถูกต้อง	4.40	4.60	4.60	4.60	4.40	4.40	4.60	4.40	4.40	4.60
2. จุดประสงค์การเรียนรู้										
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.40	4.40	4.00	4.60	4.40	4.60	4.40	4.20	4.40	4.60
2.2 ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.40	4.60	4.40	4.20	4.40	4.60	4.40	4.80	4.20	4.80
2.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	4.40	4.60	4.40	4.60	4.60	4.60	4.40	4.60	4.40	4.60
2.4 สามารถสอนให้บรรลุตาม	4.20	4.40	4.40	4.60	4.60	4.40	4.80	4.60	4.40	4.60

จุดประสงค์

2.5 สามารถประเมินผลได้	4.40	4.40	4.60	4.40	4.40	4.60	4.60	4.40	4.60	4.20
3. สารการเรียนรู้										
3.1 ชัดเจน น่าสนใจ	4.40	4.80	4.60	4.60	4.40	4.40	4.60	4.40	4.40	4.60
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	4.60	4.40	4.60	4.80	4.60	4.80	4.60	4.80	4.40	4.60

(ข)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.60	4.40	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.40	4.60	4.40
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	4.60	4.40	4.60	4.40	4.60	4.40	4.40	4.60	4.60
3.5 ใช้คำและภาษาที่เหมาะสมกับวัย ของนักเรียน	4.60	4.40	4.40	4.40	4.80	4.40	4.60	4.40	4.40	4.80
4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้										
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.20	4.40	4.60	4.60	4.40	4.40	4.60	4.80	4.40	4.60

5.2 เหมาะสมกับวัย										
ความสนใจและ										
ความสามารถของผู้เรียน	4.80	4.40	4.60	4.40	4.60	4.60	4.60	4.80	4.40	4.60
5.3 สอดคล้องกับ										
กิจกรรมการเรียนการสอน	4.80	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.60	4.60	4.40	4.60
5.4 ได้รับความสนใจของ										
ผู้เรียน	4.60	4.80	4.60	4.80	4.40	4.80	4.80	4.80	5.00	4.60
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน										
การใช้สื่อ	4.40	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.80	4.60
6. กระบวนการวัดผลและ										
ประเมินผล										
6.1 วิธีวัดและเครื่องมือ										
สอดคล้องกับจุดประสงค์										
การเรียนรู้	4.60	4.40	5.00	4.60	4.40	4.80	4.80	4.20	4.60	4.80
6.2 สามารถวัดและ										
ประเมินสิ่งที่ระบุได้จริง	4.80	4.60	4.40	4.80	4.40	4.60	4.60	4.60	5.00	4.60

6.3 ส่งเสริมการวัด

พฤติกรรม ความรู้

กระบวนการและ

คุณลักษณะ

	4.20	4.80	4.40	4.40	4.60	4.40	4.40	4.40	4.80	4.80
รวม	129.40	132.00	131.40	132.00	132.00	134.60	132.80	131.60	131.80	133.80
เฉลี่ย	4.46	4.55	4.53	4.55	4.55	4.64	4.58	4.54	4.54	4.61
แปลผล	เหมาะสมมากที่สุด รวมเฉลี่ย (4.56)									

ตารางที่ ค.2

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ข้อที่
คัดไว้ใช้

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

16	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	0	+1	+1	+1	4	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
25	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ค.3

ค่าอำนาจจำแนก (B) และความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของ
แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้
วิธีการสอนแบบ SQ3R ข้อที่คัดไว้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.49
2	0.73
3	0.30
4	0.69
5	0.41
6	0.43
7	0.70
8	0.75
9	0.33
10	0.58
11	0.47
12	0.53
13	0.27
14	0.37
15	0.24
16	0.44
17	0.40
18	0.51

19	0.57
20	0.40
21	0.42
22	0.45
23	0.49
24	0.26
25	0.40
26	0.31

(ต่อ)

ตารางที่ ค.3 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
27	0.43
28	0.66
29	0.58
30	0.47

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เท่ากับ 0.74

ตารางที่ ค.4

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความวัดตรงตาม
พฤติกรรมชีวิตความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้
วิธีสอนแบบ SQ3R ข้อที่คิดไว้ใช้

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น (ผู้เชี่ยวชาญ)					ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
ด้านสาระการเรียนรู้						
1. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่ ชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. การเรียนเรื่องนี้ทำให้ได้ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่ น่าศึกษาจำเป็นต้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4. เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่อง ใกล้ตัวและสามารถระลึกได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5. การเรียนเรื่องนี้สามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
6. การเรียนภาษาอังกฤษ โดย ใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R ทำให้เรียนรู้การทำงานเป็น กลุ่ม	+1	+1	+1	0	+1	0.80
7. มีโอกาสได้สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ ใน การเรียนกับเพื่อนๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น (ผู้เชี่ยวชาญ)					ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
8. การสรุปด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบ SQ3R ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9. มีความพอใจที่ได้เรียนรู้และสรุปด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบ SQ3R	0	+1	+1	+1	+1	0.80
10. รู้สึกสนุกกับการเรียนที่สรุปด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบ SQ3R	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

(ต่อ)

ตารางที่ ค.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น (ผู้เชี่ยวชาญ)					ค่า IOC
	คน ที่	คน ที่	คน ที่	คน ที่	คน ที่	
	1	2	3	4	5	
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน						
11. รู้สึกพอใจที่ได้ทำ แบบทดสอบด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12. ได้ฝึกทักษะต่างๆ จนมี ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13. ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R จะมีสื่อประกอบการ เรียนการสอนเสมอ	+1	+1	+1	0	+1	0.80
14. สื่อและอุปกรณ์การเรียนตรง กับเนื้อหาที่เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
15. สื่อและอุปกรณ์การเรียน เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
ด้านการวัดและประเมินผล						
16. ครูมีการแจ้งคะแนนให้ นักเรียนทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17. ครูมีการทดสอบบ่อยครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
18. รู้สึกดีใจกับคะแนนที่ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
19. รู้สึกดีใจกับคะแนนที่ได้ใน ระดับกลุ่ม	+1	0	+1	+1	+1	0.80
20. ครูมักจะชมตัวเราและ เพื่อนๆ เสมอ เมื่อตั้งใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น (ผู้เชี่ยวชาญ)					ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
ทำกิจกรรมหรือทำคะแนนได้ ดี						

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.5

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ที่คัดไว้ใช้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.73
2	0.86
3	0.80
4	0.79
5	0.80
6	0.80
7	0.87
8	0.88
9	0.73
10	0.86
11	0.80
12	0.81
13	0.83
14	0.81
15	0.79
16	0.80
17	0.66
18	0.80
19	0.71

20

0.80

หมายเหตุ. ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R เท่ากับ 0.78

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงข้อมูลในงานวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ง.1

คะแนนประสิทธิภาพด้านกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R

เลขที่	แผนการเรียนรู้ที่ 1					แผนการเรียนรู้ที่ 2				แผนการเรียนรู้ที่ 3			
	ทดสอบก่อนเรียน	พฤติกรรมกรรมการเรียน		ทดสอบย่อย	รวม	พฤติกรรมกรรมการเรียน		ทดสอบย่อย	รวม	พฤติกรรมกรรมการเรียน		ทดสอบย่อย	รวม
	30	10	30	10	50	10	30	10	50	10	30	10	50
1	13	7	25	9	41	8	24	8	40	8	24	8	40
2	12	9	21	8	38	9	21	7	37	9	24	7	40
3	14	8	27	8	43	9	24	7	40	8	21	8	37
4	9	7	24	8	39	9	24	8	41	9	24	9	42
5	12	9	24	7	40	8	27	7	42	7	24	8	39
6	11	9	24	8	41	8	27	7	42	7	27	8	42
7	12	8	22	9	39	9	27	9	45	9	18	7	34
8	10	9	23	8	40	8	27	7	42	8	21	8	37
9	12	8	27	8	43	8	27	7	42	7	27	8	42
10	14	10	24	8	42	9	18	8	35	8	24	7	39
11	13	8	24	9	41	8	21	9	38	8	24	8	40
12	12	8	24	8	40	8	27	8	43	8	21	9	38
13	14	7	24	8	39	9	24	9	42	9	24	8	41
14	12	8	24	8	40	7	24	7	38	9	24	9	42
15	11	8	27	9	44	9	21	8	38	9	27	8	44
16	12	9	27	7	43	8	24	8	40	9	27	9	45
17	14	8	27	7	42	9	24	8	41	8	27	7	42
18	12	9	27	7	43	8	27	7	42	9	24	9	42
19	13	9	24	7	40	9	27	7	43	7	21	8	36
20	11	9	21	7	37	7	27	9	43	9	27	8	44

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการเรียนรู้อันที่ 1					แผนการเรียนรู้อันที่ 2				แผนการเรียนรู้อันที่ 3			
	ทดสอบก่อนเรียน	พหุกิจกรรมการเรียนรู้		ทดสอบย่อย	รวม	พหุกิจกรรมการเรียนรู้	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม	พหุกิจกรรมการเรียนรู้	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม
	30	10	30	10	50	10	30	10	50	10	30	10	50
21	12	9	22	8	39	8	24	9	41	9	24	9	42
22	12	8	21	8	37	8	27	8	43	8	24	8	40
23	9	9	27	7	43	9	24	9	42	9	21	8	38
24	13	9	24	8	41	7	18	9	34	9	24	8	41
25	13	10	21	8	39	9	21	9	39	8	24	7	39
26	12	8	23	9	40	9	27	8	44	9	24	7	40
27	14	9	21	7	37	8	24	9	41	8	24	8	40
28	12	8	27	8	43	9	21	8	38	9	27	7	43
29	13	9	24	9	42	9	27	9	45	7	27	8	42
รวม	383	246	700	230	1,176	243	705	233	1,181	241	699	231	1,171
ค่าเฉลี่ย	12.17	8.48	24.14	7.93	40.55	8.38	24.31	8.03	40.72	8.31	24.10	7.97	40.38
S.D.	1.34	0.78	2.13	0.70	2.01	0.68	2.82	0.82	2.71	0.76	2.34	0.68	2.51
ร้อยละ	40.57	84.83	80.46	79.31	81.10	83.79	81.03	80.34	81.45	83.10	80.34	79.66	80.76

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการเรียนรู้อื่นที่ 4				แผนการเรียนรู้อื่นที่ 5				แผนการเรียนรู้อื่นที่ 6			
	พฤติกรรมการณ์เรียน				พฤติกรรมการณ์เรียน				พฤติกรรมการณ์เรียน			
	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม	รวม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม	รวม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม	รวม
	10	30	10	50	10	30	10	50	10	30	10	50
1	9	24	8	41	8	27	9	44	8	21	8	37
2	8	24	8	40	7	24	7	38	7	24	7	38
3	7	27	9	43	9	27	8	44	8	21	9	38
4	8	27	7	42	7	24	8	39	9	27	8	44
5	9	27	8	44	9	18	8	35	8	24	9	41
6	9	18	8	35	8	21	9	38	8	24	8	40
7	9	21	9	39	7	27	9	43	7	21	9	37
8	8	27	8	43	8	24	7	39	9	24	8	41
9	9	24	8	41	7	24	8	39	8	24	9	41
10	9	24	7	40	8	21	9	38	8	24	8	40
11	9	21	8	38	9	24	8	41	8	24	9	41
12	9	24	9	42	9	24	8	41	9	27	8	44
13	8	24	8	40	8	27	9	44	9	27	9	45
14	9	27	8	44	9	27	8	44	9	21	8	38
15	7	27	7	41	9	27	8	44	9	24	8	41
16	9	27	8	44	9	21	7	37	7	27	9	43
17	8	21	8	37	8	27	8	43	8	24	8	40
18	9	27	8	44	8	24	9	41	7	24	9	40
19	7	24	9	40	9	24	8	41	8	24	7	39
20	8	24	9	41	9	21	8	38	9	24	9	42
21	7	21	8	36	7	24	8	39	8	27	9	44
22	8	24	9	41	9	24	9	42	9	24	8	41

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการเรียนรู้อันที่ 4				แผนการเรียนรู้อันที่ 5				แผนการเรียนรู้อันที่ 6			
	พฤติกรรมการเรียน				พฤติกรรมการเรียน				พฤติกรรมการเรียน			
	ใ้งาน	ทดสอบย่อย	รวม	รวม	ใ้งาน	ทดสอบย่อย	รวม	รวม	ใ้งาน	ทดสอบย่อย	รวม	รวม
	10	30	10	50	10	30	10	50	10	30	10	50
23	8	18	9	35	9	27	9	45	7	24	9	40
24	8	21	9	38	8	18	8	34	8	24	8	40
25	9	27	8	44	8	21	8	37	7	27	9	43
26	7	24	8	39	9	27	7	43	9	24	8	41
27	8	24	8	40	7	24	7	38	8	27	8	43
28	7	21	8	36	8	24	8	40	9	27	9	45
29	9	24	8	41	9	21	7	37	9	24	8	41
รวม	239	693	237	1,169	239	693	234	1,166	237	708	243	1,188
ค่าเฉลี่ย	8.24	23.90	8.17	40.31	8.24	23.90	8.07	40.21	8.17	24.41	8.38	40.97
S.D.	0.79	2.72	0.60	2.74	0.79	2.72	0.70	2.99	0.76	1.92	0.62	2.24
ร้อยละ	82.41	79.66	81.72	80.62	82.41	79.66	80.69	80.41	81.72	81.38	83.79	81.93

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการเรียนรู้อื่นที่ 7				แผนการเรียนรู้อื่นที่ 8				แผนการเรียนรู้อื่นที่ 9			
	พฤติกรรมการเรียน				พฤติกรรมการเรียน				พฤติกรรมการเรียน			
	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม		ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม		ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม	
	10	30	10	50	10	30	10	50	10	30	10	50
1	8	24	8	40	8	21	9	38	8	24	7	39
2	9	24	7	40	7	24	7	38	7	27	7	41
3	7	23	8	38	9	24	9	42	8	27	8	43
4	8	22	8	38	8	21	8	37	7	27	8	42
5	8	21	8	37	9	24	9	42	8	24	9	41
6	7	27	9	43	8	27	7	42	9	21	7	37
7	8	24	8	40	7	24	9	40	9	27	8	44
8	9	24	8	41	9	24	7	40	8	24	9	41
9	8	24	9	41	9	24	8	41	9	24	8	41
10	8	24	9	41	8	24	7	39	8	21	8	37
11	9	24	8	41	9	27	9	45	7	24	8	39
12	9	23	9	41	8	24	7	39	9	24	8	41
13	7	21	8	36	7	27	8	42	9	27	8	44
14	8	27	9	44	9	21	9	39	8	27	8	43
15	9	24	7	40	9	24	8	41	9	24	8	41
16	9	24	8	41	8	27	9	44	8	24	9	41
17	8	21	9	38	9	24	9	42	7	24	8	39
18	9	24	9	42	9	24	9	42	9	21	8	38
19	9	24	8	41	8	24	9	41	8	27	9	44
20	7	27	9	43	8	24	7	39	9	24	9	42
21	8	27	9	44	7	27	9	43	8	24	7	39
22	9	27	7	43	9	24	7	40	9	21	8	38

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการเรียนรัฐที่ 7				แผนการเรียนรัฐที่ 8				แผนการเรียนรัฐที่ 9			
	พฤติกรรม การเรียน	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม	พฤติกรรม การเรียน	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม	พฤติกรรม การเรียน	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม
	10	30	10	50	10	30	10	50	10	30	10	50
23	9	23	8	40	7	27	9	43	7	24	9	40
24	8	27	9	44	7	27	8	42	9	24	8	41
25	9	24	7	40	9	24	9	42	9	24	8	41
26	9	24	9	42	8	24	8	40	8	21	9	38
27	8	21	8	37	9	18	7	34	9	27	9	45
28	8	24	9	41	8	21	9	38	8	24	9	41
29	7	24	8	39	9	27	8	44	9	24	9	42
รวม	239	697	240	1,176	239	702	238	1,179	240	705	238	1,183
ค่าเฉลี่ย	8.24	24.03	8.28	40.55	8.24	24.21	8.21	40.66	8.28	24.31	8.21	40.79
S.D.	0.74	1.86	0.70	2.15	0.79	2.26	0.86	2.38	0.75	2.02	0.68	2.14
ร้อยละ	82.41	80.11	82.76	81.10	82.41	80.69	82.07	81.31	82.76	81.03	82.07	81.59

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการเรียนรู้ที่ 10				รวมคะแนนทั้ง 10 แผน	ทดสอบ หลังเรียน
	พฤติกรรม การเรียนรู้	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม		
	10	30	10	50	500	30
1	7	24	7	38	398	25
2	9	21	8	38	388	24
3	8	27	7	42	410	25
4	7	24	8	39	403	26
5	9	24	9	42	403	23
6	9	21	7	37	397	24
7	7	24	8	39	400	25
8	9	24	8	41	405	24
9	7	21	7	35	406	25
10	7	27	8	42	393	23
11	8	24	8	40	404	26
12	8	24	8	40	409	25
13	9	21	8	38	411	26
14	9	24	9	42	414	24
15	9	24	8	41	415	23
16	9	27	9	45	423	23
17	9	27	8	44	408	24
18	7	27	9	43	417	23
19	9	27	9	45	410	24
20	7	24	8	39	408	25
21	9	27	7	43	410	24
22	9	24	8	41	406	23
23	7	24	8	39	405	23
24	9	24	8	41	396	24

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

เลขที่	แผนการเรียนรู้ที่ 10				รวมคะแนนทั้ง 10 แผน	ทดสอบ หลังเรียน
	พฤติกรรม การเรียนรู้	ใบงาน	ทดสอบย่อย	รวม		
	10	30	10	50	500	30
25	7	24	8	39	403	25
26	9	27	8	44	411	25
27	9	27	7	43	398	26
28	7	21	8	36	401	23
29	7	24	9	40	413	25
รวม	236	708	232	1,176	11,765	735
ค่าเฉลี่ย	8.14	24.41	8.00	40.55	405.69	24.31
S.D.	0.95	2.08	0.65	2.59	7.59	1.04
ร้อยละ	81.38	81.38	80.00	81.10	81.14	81.03

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๗๙๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ. มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เผชิญ กิจระการ

ด้วย นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่ รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๑๐๕๒๐๑๒๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
๖ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQmR” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๗๙๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.นิคม ชมพูหลง

ด้วย นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่ รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๑๐๕๒๐๑๒๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
๖ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ๓R” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา
ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๗๙๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ. มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พิศมัย จำนงพิศ

ด้วย นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่ รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๑๐๕๒๐๑๒๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
๖ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQmR” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา
ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๗๔๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ. มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวนง ที่บัวบาน

ด้วย นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่ รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๑๐๕๒๐๑๒๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
๖ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQmR” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา
ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๐๗๙๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางทองแดง พรหมทอง

ด้วย นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่ รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๑๐๕๒๐๑๒๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
๖ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQmR” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา

ณ โอกาสนี้
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(นางวิภา พัฒนาเวช)

หัวหน้าสำนักงานคณบดีรักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอรุณทัย ห้วยใหญ่
วันเกิด	22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532
ภูมิลำเนา	บ้านเลขที่ 192 หมู่ที่ 19 บ้านชัยอุดม ตำบลเมืองเดช อําเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34160
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 323 หมู่ที่ 9 บ้านหนองบัวบาน ตำบลหนองบัวบาน อําเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ รหัสไปรษณีย์ 36130
ตำแหน่งหน้าที่	ครูผู้ช่วย
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนชุมชนบัวบานสามัคคี อําเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ รหัสไปรษณีย์ 36130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดำรงสินอุทิศ อําเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเดชอุดม อําเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2550	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเดชอุดม อําเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2554	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
พ.ศ. 2561	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม